CC-0. Nepal Sanskrit Academy, Kathmandu

पूर्णिमा

इतिहास-प्रधान त्रैमासिक पत्रिका

११९

पू

र्णा

ङ्क

संशोधन-मण्डल

CC-0. Nepal Sanskrit Academy, Kathmandu

CC-0. Nepal Sanskrit Academy, Kathmandu

का.मे.अ.द.नं १५५/२४९

तदिह न गुणदोषौ योजनीयावलीकौ
कथमपि महता यत् संस्कृतोऽयं श्रमेण ।

– बापूदेव शास्त्री

[धैरै मिहिनेत गरी यो तयार गरिएको छ । यस कारण यहाँ झूटो गुण अथवा दोष नलाइदिनुहोला ।]

पूर्णिमा

३० वर्ष

(इतिहास-प्रधान त्रैमासिक पत्रिका)

३ अङ्क

सम्पादक –
महेशराज पन्त
दिनेशराज पन्त

प्रकाशक –
दिनेशराज पन्त
(संशोधन-मण्डलद्वारा)

यस अङ्कको मूल्य रु. ८५।-

CC-0. Nepal Sanskrit Academy, Kathmandu

विषयसूची

१. के कैलासकूटवज ठीक पाठ हो — महेशराज पन्त १-१३

२. यक्ष मल्लको पालाका ३ वटा शिलालेख — महेशराज पन्त १४-२४

३. यक्ष मल्लको पालामा सारिएका ९ वटा पुस्तकको पुष्पिका — महेशराज पन्त २५-४४

४. यक्ष मल्लको आफ्नै र उनको पालाका, ताडपत्रमा लेखिएका पत्रको सूची — महेशराज पन्त
सहायक —
राजेश आचार्य, ज्ञानबहादुर के.सी. ४५-७०

बिक्रीमा भएका, संशोधन-मण्डलले बेच्ने गरेका हाम्रा कृति

१. *इतिहास-संशोधन* (१-६८ सङ्ख्या)* ३५०।-
२. *कौटलीय अर्थशास्त्रको ऐतिहासिक व्याख्या* (१-२ सङ्ख्या)* ३०।-
३. *व्याकरण-संशोधन* (१-१० सङ्ख्या)* ३५।-
४. *पञ्चाङ्ग-संशोधन* (१-१७ सङ्ख्या) ३०।-
५. *सावधान-पत्र* (१-३१ सङ्ख्या)* १००।-
६. *इतिहास-संशोधनहरूको अभिनन्दन-ग्रन्थ* ५।-
७. *विद्या-रक्षा* (१-१५ सङ्ख्या) ५०।-
८. *अभिलेख-संग्रह* (१-१२ भाग)* २००।-
९. *पूर्णिमा* (१-११९ पूर्णाङ्क)* ३९९०।-
१०. *रत्नदीप* २।५०
११. *वृत्तशतक* ३।-
१२. *श्री ३ महाराज पद्मशमशेरका कुरा* १२।-
१३. *नेपालसंवत्‌को राष्ट्रिय मान्यताको अनौचित्य* ५।-
१४. *इनेप्ट्‌ स्पेसुइमिन् ?* २०।-
१५. *गोरखाको इतिहास* (१-४ भाग) ५००।-
१६. *हृद् डिङ् अंशुवर्मन् राइद् ?* ४०।-
१७. *पशुपतिनाथको दर्शन स्पर्शन पूजनसम्बन्धमा समीक्षा* ८०।-
१८. *आदर्श, ए सप्लिमन्ट् टु पूर्णिमा, द जरनल् अफ् द संशोधन-मण्डल* (१-२ सङ्ख्या) ५५०।-

---

* यिनका कुनै कुनै सङ्ख्या/पूर्णाङ्क फोटोकपीमा छन् ।

CC-0. Nepal Sanskrit Academy, Kathmandu

के कैलासकूटवज ठीक पाठ हो

– महेशराज पन्त

वि.सं. २०१५ मा छापिएको आफ्नो नेपालको मध्यकालको इतिहासमा लूछयाह्लो पेतेकले मानगृह र कैलासकूटभवन भन्ने दरबार कहाँ थिए भन्ने विषयमा पनि कलम चलाएका छन् । कैलासकूटभवनको विषयमा लेख्दा उनले वीरपुस्तकालयमा रहेका २ वटा लेखोट पुस्तक अर्थात् *गीतगोविन्द* र *नवग्रहदशाविचार*का पुष्पिकाको पनि उद्धरण गरेका छन् । उनले रोमनमा दिएका पुष्पिकाको पाठ देवनागरीमा उतार्दा रूप यस्तो हुन्छ –

> सम्वत् ४६७ अश्विनि-कृष्ण-पञ्चम्यां तिथौ मृगशिर-नक्षत्रे । वरियान-योगे । शुक्र-वासरे । वदिनक्ताह्नं (?) गीतगोविन्द संपूर्णजराः ॥ श्री-यङ्गल-देशे श्री-कैलासकूट-वज-महापात्र श्री-उदयसिंहदेवस्यार्थेन । श्री-मानीगलक विक्रृच्छ (?) विजयरामेन लिखितमिति ।[1]
>
> (वीरपुस्तकालयको लेखोट पुस्तकको ४.४५ सङ्ख्याको *गीतगोविन्द*बाट)

> संवत् ४७३ द्विराषाढ-कृष्ण-तृतीयायान्-तिथौ शतवृष-नक्षत्रे शुभ-योगे शुक्र-वासरे । श्री-यङ्गलदेशे श्री-कैलासकुट-वज-महापात्र श्री-उदयसिंहदेवस्यार्थेन[2]
>
> (वीरपुस्तकालयको लेखोट पुस्तकको ४.२७ सङ्ख्याको *नवग्रहदशाविचार*बाट)

हरेक तिथिमितिको गणना गरी त्यसको प्रामाणिकता जाँच्ने लूछयाह्लो पेतेकले यी दुवै पुष्पिकाका तिथिमितिको पनि गणना गरेका छन् । पहिलो तिथिमितिको गणना उनले मिलाउन सकेनन् र यो तिथि ई.सं. १३४७ सेप्टेम्बर २५ तारीखसँग मिल्छ, तर न वार न नक्षत्र न योग मिल्छन् । त्यस दशाब्दीमा त्यो तिथिमिति ई.सं. १३४६ अक्टोबर ५ तारीख शुक्रवार वा ई.सं. १३४९ अक्टोबर २ तारीखसँग मात्र मिल्ने हुनाले ४६६ वा ४६९ हुनुपर्नेमा ४६७ लेखिनु गल्ती हो कि[3] भनी उनले चित्त बुझाएका छन् ।

जसको लागि यी २ पुस्तक सारिए, तिनको वंशको विषयमा लेखिएको शब्दको पाठ **श्रीकैलासकूट-वजमहापात्र** भएकोले यस समस्तपदमा परेको **वजलाई वंशजको छोटकरी रूप (यान् अब्रीभिएशन् फर् वंशज)**[4] भन्ने ठानी **कैलासकूटवजमहापात्र**को अर्थ लूछयाह्लो पेतेकले **कैलासकूटको वंशमा**

---

१. लूछयाह्लो पेतेक २०१५:२०० = १ सङ्ख्याको लिखत ।
यो पुष्पिका सबभन्दा पहिले भालेन्तिनि दे रिगो १९९६/९७:५९ मा छापिएको हो । यस पुष्पिकाको, भालेन्तिनि दे रिगोले पढेको पाठ मैले अझै देख्न पाएको छैन । लूछयाह्लो पेतेक २०१५:२०० = १ सङ्ख्याको टिप्पणी र बार्‌बरा स्टोलर मिलर २०३४:१७९ बाट यो कुरा मैले थाहा पाएको हुँ ।

२. लूछयाह्लो पेतेक २०१५:२०० = २ सङ्ख्याको लिखत ।

३. उही:२०० बाट मैले उल्था गरेको ।

४. उही:२०० ।

CC-0. Nepal Sanskrit Academy, Kathmandu

जन्मेका महापात्र (द नोब्ल्म्यान् (*महापात्र*) डिसेन्ड्एन्ड्[५] फ्रम् द डिन्यास्टि अफ् कैलासकूट)[६] भनी गरेका छन् । यी दुवै पुष्पिकामा **श्रीकैलास**°भन्दा अगाडि **श्रीयङ्गलदेशे** भन्ने पद आएको छ । उनले **यङ्गल** भनेको **पाटन** हो भन्ने ठहऱ्याई लिच्छविकालको प्रसिद्ध दरबार पाटनमा थियो भन्ने निष्कर्ष निकालेका छन् ।[७]

लूछ्याह्वो पेतेकको यस खोजीबाट नेपालको पुरानो इतिहासको खोजी गर्नेहरूमा सनसनी फैलियो र यस विषयमा चर्चाविचर्चा चल्न थाल्यो ।[८] यसै सिलसिलामा आफ्नो धारणा भगवान्लाल इन्द्रजीको[९] जस्तै **कैलासकूट** भनेको **पशुपतिमन्दिरको ठीकपछाडिको डाँडो** हो भन्ने भएकोले डेभिड लुवेलिन स्नेल्ग्रोभले लूछ्याह्वो पेतेकको निष्कर्ष पचाउन त सकेनन्, उनले पढेको पाठमा चाहिँ टीकाटिप्पणी भने गरेनन् ।[१०]

वीरपुस्तकालयमा रहेका, साहित्य-काव्यविषयका लेखोट पुस्तकको सूचीपत्र छापिँदा यस *गीतगोविन्द*को पुष्पिका पनि त्यहाँ परेको छ । त्यहाँ लूछ्याह्वो पेतेकले पढे जस्तै यसको संवत्को अङ्क र महापात्रको विशेषणमा आएको शब्दको हिज्जे छापिएको छ ।[११]

डिल्लीरमण रेग्मीले महापात्रको प्रसङ्गमा *गीतगोविन्द*को यस पुस्तकको चर्चा गरेका छन् र यसको संवत् अरूहरूले जस्तै ४६७ नै दिएका छन् ।[१२]

वीरपुस्तकालयमा रहेका ज्यौतिषविषयका लेखोट पुस्तकको सूचीपत्र छापिँदा यस *नवग्रहदशाविचार*को पुष्पिका पनि त्यहाँ परेको छ । त्यहाँ तिथिमिति लूछ्याह्वो पेतेकले पढे जस्तै दिइए तापनि पेतेकको पाठमा र त्यस सूचीपत्रको पाठमा एउटा ठूलो अन्तर छ । त्यो के हो भने कहाँका, कसको लागि यो पुस्तक सारिएको हो भन्ने वाक्यांश नै त्यस सूचीपत्रमा परेको छैन र पुष्पिकाको पुछारमा हुने शुभं भने त्यहाँ आएकोले[१३] त्यसपछि केही पनि लेखिएकै छैन कि भन्ने छनक त्यताबाट पर्छ ।

यंगल र मानिगल वा मानिग्ललाई एउटै सहर संझनु पेतिकजीको भूल हुनामा सन्देह छैन भन्ने टिप्पणी गरेपछि *गीतगोविन्द*को पुष्पिकाको संवत्को लूछ्याह्वो पेतेकले पढेको पाठमा दशस्थानी अङ्क अर्कै हो कि

५. डिसेन्ड्इड् लेख्नुपर्नेमा भ्रमवश डिसेन्ड्एन्ड् लेखिएको छ ।
६. लूछ्याह्वो पेतेक २०१५:२०० ।
७. उही:२०० ।
८. डिल्लीरमण रेग्मी २०२६:२३८, डेभिड लुवेलिन स्नेल्ग्रोभ २०१७/१८:६, बाबुराम आचार्य २०२०:३०, मेअरी शेफर्ड स्लसर २०३९:११९-१२० ।
९. भगवान्लाल इन्द्रजी र गेओर्ग ब्यूलर १९३७:१७०, २३ सङ्ख्याको टिप्पणी ।
१०. डेभिड लुवेलिन स्नेल्ग्रोभ २०१७/१८:६, १ सङ्ख्याको टिप्पणी ।
११. वीरपुस्तकालय २०१८:६७ ।
१२. डिल्लीरमण रेग्मी २०२२:४९९ ।
१३. वीरपुस्तकालय २०१७:११४ ।

CC-0. Nepal Sanskrit Academy, Kathmandu

भनी बाबुराम आचार्यले शङ्का उठाउन खोजेका छन् । अनि यस पुष्पिकामा नाउँ काढिएका महापात्रको विशेषणसम्बन्धी समस्तपदमा आएको एउटा शब्द अर्थात् पेतेकले **कैलास** पढेकोको विषयमा र त्यसको अर्थको विषयमा पनि उनले यस्तो टिप्पणी गरेका छन् –

> **यसमा संवत्को संख्याको दशस्थानी अंक भ्रामक हुनाले ४८७ पनि पढ्न सकिन्छ। केलासकूटलाई कैलासकूट पढ्न पनि सकिन्छ।[१४] मेरा विचारमा केलासकूट 'वज'को पदच्छद[१५] गरी 'केलास, कूट वज' गरेर केलासलाई षष्ठ्यन्त पद मानेर कूट वज भने कुनै स्थानको विशेष्य नाम मानेमा अर्थ खुल्न सक्ला भन्ने लाग्दछ। तर यस विषयमा अधिक अन्वेषणको आवश्यक[१६] छ।[१७]**

*गीतगोविन्द*को सम्पादन र उल्था गर्ने प्रसङ्गमा बार्‌बरा स्टोलर मिलर *गीतगोविन्द*को यस पुस्तक पनि हेर्न पुगिन् र यसको संवत् ५६७ पढी उनले यसको पुष्पिका छपाई त्यही अङ्कलाई लूछ्याह्रो पेतेक र वीरपुस्तकालयको सूचीपत्रमा ४६७ पढेको कुराको खण्डन पनि गरिन् । जसको लागि *गीतगोविन्द* र *नवग्रहदशाविचार* सारिए, ती महापात्रलाई यक्ष मल्लको पालाका शक्तिशाली महापात्र उदयसिंहदेवसँग जोड्न सकेको भए पनि पेतेकबाट यो गल्ती हुँदैनथ्यो भनी उनले लेखेकी छिन् ।[१८]

बार्‌बरा स्टोलर मिलरको यस कामले गर्दा यस *गीतगोविन्द*को संवत् १०० वर्षपछाडि घचेडिन गएको छ तापनि **वज** शब्दले पारेको गाँठो भने फुकाउन उनले सकिनन् । अनि उत्तर-अमेरिकामा नेपालज्ञ भनी कहलाएका थीअदोर रिकार्दीकहाँ उनी यसको अर्थ गर्न पुगिन् । थीअदोर रिकार्दीले **वज** शब्द नेवारीको हो भनी उनलाई भने, त्यसको अर्थ भने गर्न सकेनन् । आखिरमा केही नलागी पेतेकले वजको जुन अर्थ गरे, त्यही अर्थ मैले कामचलाउ रूपमा स्वीकार गरेकी छु भनी उनी चित्त बुझाउन पुगिन् ।[१९]

प्रिन्स्टनबाट मेअरी शेफर्ड स्लसरको *नेपाल् मण्डल* निस्कनुभन्दा ५ वर्ष जतिअगाडि नू योर्कबाट बार्‌बरा स्टोलर मिलरको *गीतगोविन्द* छापिइसकेको थियो तापनि संस्कृतको स पनि नआउने स्लसरको आँखामा मिलरको *गीतगोविन्द* नपर्नु अस्वाभाविक थिएन र परिणामस्वरूप मिलरले गरेको संवत्को संशोधनको उनलाई पत्तै भएन । बाबुराम आचार्यले जस्तै **यङ्गल** र **मानिगललाई**

---

१४. मूलमा केलासकूटलाई कैलासकूट पढ्न पनि सकिन्छ भन्ने भए पनि केलासको ठाउँमा कैलास र कैलासको ठाउँमा केलास भन्ने बाबुराम आचार्यको अभिमत हो भन्ने कुरा प्रसङ्गबाट स्पष्ट हुन्छ । यो उल्टोपाल्टो मुद्राराक्षसको करामत हो भन्ने देखिन्छ ।

१५. पदच्छेद हुनुपर्ने ।

१६. कि अन्वेषणको आवश्यकता कि अन्वेषण आवश्यक हुनुपर्ने ।

१७. बाबुराम आचार्य २०२०:३० ।

१८. बार्‌बरा स्टोलर मिलर २०३४:१७९-१८० ।

१९. उही:१८० ।

CC-0. Nepal Sanskrit Academy, Kathmandu

लूछ्याह्यो पेतेकले एउटै मानेको कुराको खण्डन मेअरी शेफर्ड स्लसरले गरेकी छिन् तापनि महापात्रको विशेषणको रूपमा आएको शब्दको, पेतेकले पढेको पाठमा भने शङ्का उठाएकी छैनन् । **मेरो गल्ती भएको छैन भने (इफ् आइ याम् नट् मिस्टेकअन्)**[२०] भनेर मात्र *वज*लाई ***वंशज***को **छोटकरी रूप** भनी पेतेकले मानेकोमा विशेषज्ञभन्दा अझ बढी निःशङ्क भएर बोल्छ भन्ने कुरा सम्झाउँदै ***वज* भनेको *वंशज*** हो (*वज*, ह्याट् इज्, *वंशज*)[२१] भनी ठोकेर भन्न स्लसर पुगेकी छिन् र *वंशज*को विकृत रूपसमेत भएको श्रीकैलासकूटवजले श्रीकैलासकूट भन्ने नाम भएको वंश र/वा श्रीकैलासकूट नाम भएको वासस्थानको (दि डिन्यास्टि बाइ नेम् श्रीकैलासकूटा[२२] यान्ड्/अर् अफ् द सीट् । बाइ[२३] नेम् श्रीकैलासकूट)[२४] भन्ने अर्थ बुझाउने देखिन्छ भनी उनले भनेकी छिन् । यसो गर्दा समस्तपदको पुछारमा रहेको जको अर्थ उनले क्वाप्पै खाइदिएको मात्र नभई त्यस पदको आफूले समुच्चयबोधक वा विकल्पबोधक अर्थको रूपमा राखेको अफ् (को) कहाँबाट आयो भन्ने खुलाउने जरूरत पनि उनले सम्झेकी छैनन् ।

लेखोट पुस्तकहरूको पुष्पिका एकै ठाउँमा समेट्ने क्रममा माथि चर्चा गरिएको, *गीतगोविन्द*को पुष्पिका पनि वीरपुस्तकालयको सूचीपत्रबाट सारी हरिराम जोशीले छपाएका छन् र कैलासकूटभवन यङ्गलदेशमा थियो भन्ने निष्कर्ष त्यसबाट निकालेका छन् ।[२५] मूल हेर्ने ल्याकत नभएका उनीबाट यतिभन्दा बढी काम हुन पनि कसरी सक्थ्यो ।

ताडपत्रका लिखतपत्रमा परेका अधिमासको विषयमा लेख्दा[२६] त्यस वेलासम्म प्रकाशमा नआएको, संवत् नष्ट भई तिथिमिति मात्र बाँकी रहेको एउटा लिखतपत्र पनि मैले छपाएको थिएँ ।[२७] त्यस लिखतपत्रमा यंगल क्वाठबहारका पात्र साक्षी बसेकाले यंगल क्वाठबहार कहाँ पर्छ भन्ने विषयमा पनि त्यहीँ केही लेखेको थिएँ ।[२८] काठमाडौँका पात्रहरूको विषयमा पनि मैले त्यहीँ अलि लामै लेखेको थिएँ ।[२९]

ने.सं. ४८४ को एउटा लिखतपत्र नेवारराज्यका ब्राह्मणहरूको चर्चाको प्रसङ्गमा मैले उहिल्यै

---

२०. लूछ्याह्यो पेतेक २०१५:२०० ।
२१. मेअरी शेफर्ड स्लसर २०३९:११९ ।
२२. श्रीकैलासकूट हुनुपर्ने. ।
२३. सीट्पछि यस्तो , चिह्न दिई सानो अक्षरमा बाइको बी हुनुपर्नेमा भ्रमवश वाक्य टुङ्गिएको बुझाउने थोप्ला दिई बाइदेखि अर्को वाक्य शुरू गरिएको छ ।
२४. मेअरी शेफर्ड स्लसर २०३९:११९ ।
२५. हरिराम जोशी २०४८:१४, २६३ सङ्ख्याको पुष्पिका ।
२६. महेशराज पन्त २०६१:१-५९, उही २०६१ क:१-६२, उही २०६१ ख:१-४५ ।
२७. उही २०६१ ख:२४-३२, ४५ ।
२८. उही:२५-२६, १५६ सङ्ख्याको टिप्पणी ।
२९. उही:२६-३२ ।

CC-0. Nepal Sanskrit Academy, Kathmandu

छपाएको हुँ ।[३०] नेवारराज्यका ब्राह्मणहरूको चर्चाको प्रसङ्गमा मैले त्यो पत्र छपाएकोले त्यस पत्रमा आएका अरूअरू कुराको विषयमा लेखेको थिइनँ र त्यसैले काठमाडौँका एकजना पात्रको सन्दर्भ त्यस पत्रमा आए तापनि त्यस विषयमा मैले केही लेखेको थिइनँ ।

वि.सं. २०५९ मा काठमाडौँका महापात्रहरूको इतिहासको चर्चा गर्दा ने.सं. ४८४ को त्यस लिखतपत्रको विषयमा देविचन्द्र श्रेष्ठले केही लेखेका थिएनन् ।[३१] पछि उनले त्यस लिखतपत्रको व्याख्या गर्ने कोशिश गरे[३२] तापनि त्यस विषयमा अझै धेरै काम गर्न बाँकी देखेकोले त्यो कुरा मैले काठमाडौँका पात्रहरूको विषयमा लेख्दा कोट्याएको थिएँ ।[३३]

लूछ्याह्गो पेतेकले छपाएको, यस *गीतगोविन्द*को पुष्पिकाको चर्चा त काठमाडौँका पात्रहरूको विषयमा लेख्दा मैले गरेको थिएँ, मूल पुस्तक वा माइक्रोफिल्मबाट मूल पुष्पिका हेर्ने कष्ट भने गरेको थिइनँ । तर पनि लूछ्याह्गो पेतेकले गरेको वजको अर्थ मेरो मनले त्यत्ति साह्रो नखाएकोले म यस्तो लेख्न पुगेँ –

> यहाँ **वज** शब्दले के बुझाएको हो, मलाई थाहा छैन । यो **वंशज**को छोटकरी रूप हो भनी लूछ्याह्गो पेतेक (२०१५:२००)ले लेखेका छन् । मेअरी शेफर्ड स्लसर (२०३९:११९)ले त्यही कुरा दोहोऱ्याएकी छिन् ।[३४]

माथि चर्चा गरिएको, ने.सं. ४८४ को लिखतपत्रलाई काठमाडौँमा महापात्रको अस्तित्व देखाउने पहिलो लिखत[३५] भनी मैले त्यही लेखमा लेखेको थिएँ र ने.सं. ४६७ मा सारिसिद्ध्याइएको भनी लूछ्याह्गो पेतेकहरूले मानेको, *गीतगोविन्द*को पुष्पिकामा आएको, यङ्गलदेशका महापात्रको पनि त्यही लेखमा अलि तल चर्चा गरेको थिएँ । यो *गीतगोविन्द* ने.सं. ४६७ को मात्रै हो भने मैले त्यही लेखमा चर्चा गरेको ने.सं. ४८४ को लिखतपत्रमा आएको महापात्रको चर्चा काठमाडौँमा महापात्रको अस्तित्व देखाउने पहिलो लिखत हुन सक्दैनथ्यो ।

यो मैले त्यस वेला विचार पुऱ्याउन सकिनँ र मेरो यो लेख छापिइसकेपछि देविचन्द्र श्रेष्ठले यतातिर मेरो दृष्टि तानिदिए । राष्ट्रिय अभिलेखालयमा रहेको, लूछ्याह्गो पेतेकले छापेको, *गीतगोविन्द*को पुष्पिकाको संवत्‌को अङ्क कुनै विदेशीले सम्पादन गरेको *गीतगोविन्द*मा अर्कै भएको कुराको सङ्केत पनि त्यसै प्रसङ्गमा उनले गरेका थिए ।

अनि मलाई बार्बरा स्टोलर मिलरले सम्पादन गरेको *गीतगोविन्द*को भ्वाट्ट सम्झना भयो ।

३०. उही २०५०:५१-५२ ।

३१. देविचन्द्र श्रेष्ठ २०५९ ।

३२. उही २०६१:३०-३२ ।

३३. महेशराज पन्त २०६१ ख:२६ ।

३४. उही:२६, १५६ सङ्ख्याको टिप्पणीको ९ उपटिप्पणी ।

३५. उही:२६, १५६ सङ्ख्याको टिप्पणी ।

CC-0. Nepal Sanskrit Academy, Kathmandu

*गीतगोविन्द*को त्यो संस्करण वि.सं. २०४१ देखि नै मैले हेर्ने गरेको थिएँ । मैले आफ्नो एउटा पुस्तकमा त्यस संस्करणको उपयोग पनि गरेको हुँ ।[३६] तर पनि लूछ्याह्लो पेतेकहरूले ने.सं. ४६७ मा सारिएको भनी मानेको *गीतगोविन्द*को संवत् बार्बरा स्टोलर मिलरले अर्कै पढेको सम्झना काठमाडौँका महापात्रहरूको विषयमा लेख्दा मलाई भएन र देविचन्द्र श्रेष्ठले सङ्केत गरेपछि मात्र म त्यो पुस्तक पल्टाउन पुगेँ । त्यसपछि राष्ट्रिय अभिलेखालयमा गएर *गीतगोविन्द*को त्यस पुस्तकको माइक्रोफिल्म हेरियो ।

सबभन्दा पहिले त्यस *गीतगोविन्द*को, पुष्पिका भएको पृष्ठको फ्याक्सिमिलि[३७] यहाँ दिइन्छ –

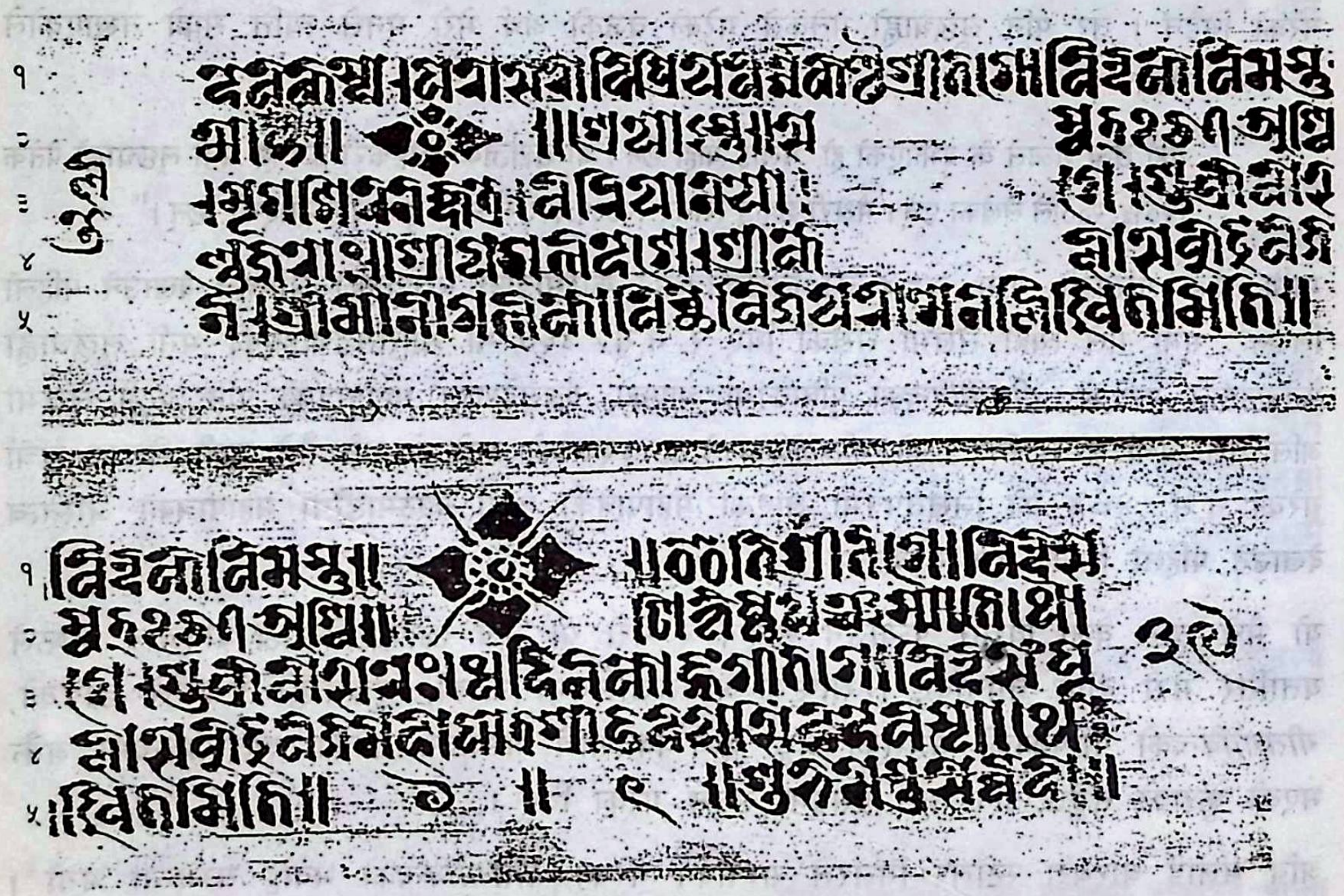

---

३६. उही २०५७:३० र २९० ।

३७. राष्ट्रिय अभिलेखालयको लेखोट पुस्तकको ४.४५ सङ्ख्या
= नेपाल-जर्मनहस्तलिखितग्रन्थसंरक्षणपरियोजनाको माइक्रोफिल्मको रीलसङ्ख्या बी १८/९ ।
यो फ्याक्सिमिलि माइक्रोफिल्मबाट तयार गरिएको रीडर प्रिन्टको हो ।

CC-0. Nepal Sanskrit Academy, Kathmandu

अब त्यस पृष्ठबाट पुष्पिका जतिको पाठ देवनागरीमा उतारिन्छ –

१. इति गीतगोविन्द स-
२. माप्त ॥ ❁ ॥ श्रेयोऽस्तु ॥ स [३८]म्बत् ५६७ अश्वि ॥ ❁ [३९] णिकृष्णपञ्चम्या तिथौ
३. । मृगशिरनक्षत्रे । वरियानयो! [३८]गे । शुक्रवासरे: । थ्व दिन कोहुं गीतगोविन्द संपू-
४. ण्र्ण जुरो९ ॥ श्रीयंगलदेशे । श्रीके [३८]लास कुटुंवजमहापात्रश्रीउदयसिंहदेवस्यार्थे॥
५. न । श्रीमानीगल कोविछें विजयरामेन लिखितमिति ॥ ७ ॥ ९ ॥ शुभमस्तु सव्वंदा ॥

यताबाट संवत्को बार्बरा स्टोलर मिलरले पढेको पाठ ठीक देखियो र लूछ्याह्गो पेतेकले यस पुष्पिकाको तिथिमितिको गणना किन मिलाउन सकेनन् भन्ने कुराको रहस्य पनि खुल्न गयो । यति काम भए पनि बार्बरा स्टोलर मिलरले यस पुष्पिकासम्बन्धी सबै गाँठो भने फुकाउन नसकेको स्पष्ट देखियो । अर्थात् लूछ्याह्गो पेतेक र बार्बरा स्टोलर मिलरले एकमुखले **कैलासकूटवजमहापात्र** पढेकोमा हाम्रो पाठबाट जुन अक्षरलाई उनीहरूले **कै** पढेका थिए, त्यहाँ दोलखको अवकाश नै नभएको देखियो र बाबुराम आचार्यले सुझाएको पाठ ठीक देखियो । जुन अक्षरलाई उनीहरूले दीर्घ **कू** पढे त्यो अक्षर दीर्घ नभई ह्रस्व भएको र जुन अक्षरलाई उनीहरूले **ट** पढे त्यसमा लागेको अनुस्वार र तर्कुल्लेको खयालै नराखेको स्पष्ट देखियो । यसो हुनुमा मनमा जे फुऱ्यो, आफूले सार्न लागेको पुस्तकमा त्यही देखिने (मेन्टल् अशोसिएशन्)[४०] भनी जसलाई हामी ग्रन्थसम्पादनको सिद्धान्तमा भन्छौं, त्यसैको फल **कैलासकूटवज** हो भन्ने मैले ठानें ।

भाषा आएन भने पुरानो लिपिमा लेखिएको कुरा राम्ररी पढ्न सकिँदैन भन्ने कुराको उदाहरण लूछ्याह्गो पेतेकको **वदिनक्ताहुं (?) गीतगोविन्द संपूर्णजराः** भन्ने पाठ हो भनी भन्दा बढ्दा बोलेको नठहरिएला । यो **थ्व दिन कोहुं गीतगोविन्द संपूर्ण्ण जुरो९**को अपपाठ हो । यस अपपाठको धेरै सुधार वीरपुस्तकालयको साहित्य-काव्यविषयको सूचीपत्रमा भइसकेको थियो तापनि धेरैजसो पाश्चात्त्य विशेषज्ञ र तिनका पिछलग्गू हाम्रा भाइबन्धुहरू हाम्रो यतातिरबाट प्रकाश भएका कुराको त्यति महत्त्व नठान्ने भएकाले होला, यी शब्दको शुद्ध पाठको लागि बार्बरा स्टोलर मिलरले वीरपुस्तकालयको साहित्य-काव्यविषयको प्रकाशित सूचीपत्र पल्टाएर हेर्ने कष्ट गरिनन् र नेपालविशेषज्ञ भनी कहलाएका थीअदोर रिकार्दीलाई गुहार्न उनी पुगिन् । लूछ्याह्गो पेतेकको

---

३८. पुस्तक बाँध्नको लागि धागो छिराउन बनाइएको प्वालले दोस्रो, तेस्रो र चौथो पङ्क्तिको केही ठाउं ओगटेकोले यसको बीचमा ठाउं खाली छोडिएको छ ।

३९. यस बुट्टाले पहिलो र दोस्रो पङ्क्ति ओगटेको छ ।

४०. पुस्तक सार्दा हुन जाने यस्ता गल्तीको विषयमा महेशराज पन्त २०५७:१६४-१७३ = § १.८.१२ मा लेखिएको छ ।

CC-0. Nepal Sanskrit Academy, Kathmandu

श्रीमानीगलक विक्रच्छ (?) भन्ने पाठ वीरपुस्तकालयको त्यस सूचीपत्रमा श्रीमानीगलकोविछे[४१] भई सच्चिइसके तापनि त्यसको खयाल नराखी पेतेकले वि.सं. २०१५ मा विक्रच्छ पढेकोलाई मात्र विच्छ भनी थीअदोर रिकार्दीले पढिदिए । नेवारी लिपिमा छ र च्छ सामान्यतया नछुट्टिने हुनाले[४२] अर्थविचार नगर्ने हो भने वीरपुस्तकालयका पण्डितजीहरूले छे पढेको र थीअदोर रिकार्दीले च्छ पढेकोको माउ अक्षर उही हो । तर वीरपुस्तकालयको सो सूचीपत्रमा छापिएको पाठमा एकलख पढिए तापनि अनुस्वार छुटेको छ र थीअदोर रिकार्दीको पाठमा भने ती दुवै छुटेका छन् । विच्छ शब्द नेवारीको हो भनी बार्बरा स्टोलर मिलरलाई थीअदोर रिकार्दीले सुझाइदिएपछि त्यसैको आधारमा यो विच्छ शब्द संस्कृतको विद्वत्को तद्भव होला भनी म अडकल गर्छु भनी उनले आफ्नो लालबुझक्कडी देखाइदिइन् ।[४३]

बार्बरा स्टोलर मिलरलाई परेको एउटा भ्रमको पनि यसै प्रसङ्गमा निराकरण गर्नुपरेको छ । पूरा नाउँ दिँदा उदयसिंह मल्लवर्मा[४४] वा उदयसिंह वर्मा[४५] र छोटक़रीमा नाउँ काढ्दा उदय भारो[४६] भनिने, पाटनमा त्यसताकाका शक्तिशाली प्रधानमहापात्रसँग यी उदयसिंहदेवलाई यक्ष मल्लको पालाका शक्तिशाली महापात्र भनी यी दुवैंको नाउँ उस्तै उस्तै भएकोले भ्रमवश उनी जोड्न पुगेकी छिन् । उदय नाम भएका यी २ पात्रमध्ये एकजना पाटनका र अर्का काठमाडौंका हुन् भनी वेलिविस्तार लाइरहनु नपर्ला ।

अब वैकालसकूटवजको प्रसङ्ग आएको भनी लूछयाह्रो पेतेकले मानेको अर्को पुस्तक अर्थात् *नवग्रहदशाविचार*को पुष्पिकाको चर्चा गरौं । सबभन्दा पहिले पुष्पिका भएको पृष्ठको फ्याक्सिमिलि[४७] यहाँ दिइन्छ –

---

४१. वीरपुस्तकालयको सो सूचीपत्र छापिएको झण्डै अढाइ वर्षजति पछि बाबुराम आचार्यको लेख छापिएको हो तापनि त्यसको खयाल नराखी श्री मानीगल काविच्छ भन्ने पाठ त्यहाँ भएको कुरा पनि यस प्रसङ्गमा सम्झन योग्य छ ।

४२. यस विषयमा खुलाएर पछि लेख्ने मेरो विचार छ ।

४३. पुस्तक सार्ने कारिन्दाहरू मानीगलको कोबिछेंमा थिए भन्ने अर्को एउटा प्रमाणको लागि महेशराज पन्त २०५० क:४३ हेर्नू ।

४४. धनवज्र वज्राचार्य, रामजी तेवारी, देवीप्रसाद भण्डारी, भोलानाथ पौडेल, शङ्करमान राजवंशी, गौतमवज्र वज्राचार्य, महेशराज पन्त र नयनाथ पौडेल २०१९:मूलभाग ४ ।
महेशराज पन्त २०३४:३०१-३०४ ।

४५. महेशराज पन्त २०५७ क:२७ = ३७ सङ्ख्या ।

४६. गोविन्द टण्डन २०५६:१३१-१३३ = ५ परिशिष्ट ।

४७. राष्ट्रिय अभिलेखालयको लेखोट पुस्तकको ४.२७ सङ्ख्या
= नेपाल-जर्मनहस्तलिखितग्रन्थसंरक्षणपरियोजनाको माइक्रोफिल्मको रीलसङ्ख्या ए १०७४/१२ ।
यो फ्याक्सिमिलि माइक्रोफिल्मबाट तयार गरिएको रीडर प्रिन्टको हो ।

CC-0. Nepal Sanskrit Academy, Kathmandu

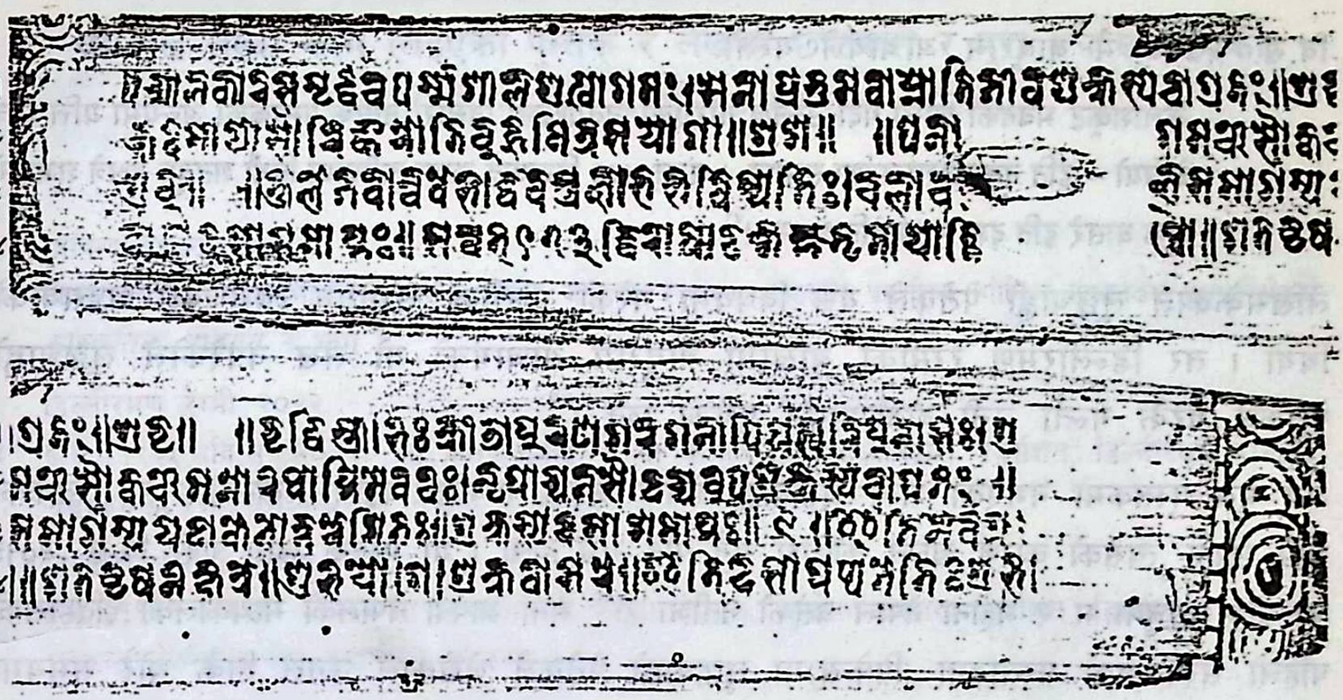

अव त्यस पृष्ठबाट पुष्पिका जतिको पाठ देवनागरीमा उतारिन्छ –

३. इति नवग्र{

४. हाX[४८]दशा समाप्तः ॥ सम्बत् ४७३ द्विराषाढकृष्णतृतीयान्ति [४९]थौ ॥ शतवृषनक्षत्रे ॥ शुभयोगे । शुक्रवासरे ॥ इति दसा पठचतेतिः शुभ ।

वीरपुस्तकालयको ज्यौतिषको सूचीपत्रमा *नवग्रहदशाविचार*को पुष्पिकाको जति भाग छापिएको छ, त्यसभन्दा बढी भाग त्यहाँ नभएको यताबाट स्पष्ट हुन्छ । यस कारण शुक्रवासरेपछि लेखिएको, कहाँका कसको लागि यो पुस्तक सारियो भनी बुझाउने श्रीयङ्गलदेशे श्रीकैलासकुटवज-महापात्रश्रीउदयसिंहदेवस्यार्थेन भन्ने वाक्यांश यहाँ नभएको स्पष्ट देखिन्छ । शुक्रवासरेपछि लगत्तै इति दसा पठचतेतिः शुभ लेखिएकोले पुष्पिका यतिमै टुङ्गिएकोमा शङ्का भएन ।[५०] यस कारण सो पुष्पिकामा हुँदै नभएको अंश लूछ्याह्रो पेतेकको पुस्तकमा कसरी पऱ्यो, यो उदेकलाग्दो छ ।

---

४८. यस संयुक्ताक्षरलाई वीरपुस्तकालय (२०१७:११४)का पण्डितजीहरूले न्त पढेका छन् । यहाँनिर ताडपत्र अलि घोटिएकोले होला, अक्षर त्यति स्पष्ट छैन तापनि त्यही पृष्ठमा भएका अरूअरू न्तभन्दा यो संयुक्ताक्षर निकै फरक देखिन्छ । यो अक्षर हामीले पढ्न सकेका छैनौं ।

४९. पुस्तक बाँध्नको लागि धागो छिराउन बनाइएको प्वालले दोस्रो, तेस्रो र चौथो पङ्क्तिको केही ठाउँ ओगटेकोले यसको बीचमा ठाउँ खाली छोडिएको छ ।

५०. *नवग्रहदशाविचार*को आदिवाक्य र यो पुष्पिका पनि वीरपुस्तकालयको सूचीपत्रबाट सारी हरिराम जोशी (२०४८:१६, २६७ सङ्ख्याको पुष्पिका)ले छपाएका छन् ।

CC-0. Nepal Sanskrit Academy, Kathmandu

वि.सं. २०२० मै बाबुराम आचार्यले यस्तो

> कैलाशकूट भवनको खोजी गर्दा उल्लेख गरिएका 'नवग्रहदशा विचार' नामक पुस्तकका अन्त्यमा यत्ति मात्र देखियो – 'इति नवग्रहदशान्तर्दशा समाप्तः। संवत् ४७३ द्विराषाढ कृष्ण तृतीयायां तिथौ शतवृष नक्षत्रे शुभयोगे शुक्र वासरे इति दशा पठ्य तेति शुभम्'।[५१]

लेखिसकेकाले लूछ्याह्वो पेतेकले यस विषयमा गरेको गल्तीको संशोधन त्यस वेलै भइसकेको थियो। तर डिल्लीरमण रेग्मीको आँखामा बाबुराम आचार्यको यो लेख नपरेकोले लूछ्याह्वो पेतेकले गरेकै गल्ती उनी दोहोऱ्याउन पुगेका छन्।[५२]

अव मूल पुस्तकमा नभएका शब्द लूछ्याह्वो पेतेक जस्ता गम्भीर विद्वान्ले कसरी मूल पुस्तकका भनी छपाए, त्यसको कारण खोज्ने कोशिश गर्नु पनि राम्रै होला। **यो पुस्तक खास गरी वि.सं. २०१३ को ग्रीष्म ऋतुमा म २ महीना नेपाल बसेको नतीजा हो**[५३] भनी आफ्नो नेपालको मध्यकालको इतिहासको पहिलो संस्करणको प्रस्तावना (प्रिफेस्)मा लूछ्याह्वो पेतेकले लेखेकाले उनले निकै थोरै समयमा प्रशस्त आकर जम्मा गर्नुपरेको थियो भन्ने स्पष्ट छ। यस कारण **श्रीकेलास कुटुंबजमहापात्रलाई श्रीकैलासकूटवजमहापात्र** पढी **कैलासकूटभवन** कहाँ थियो भन्ने कुराको गतिलो प्रमाण भेट्टाएँ भनी मख्ख परेका लूछ्याह्वो पेतेकको टिपोटमां *गीतगोविन्द*को र *नवग्रहदशाविचार*को पुष्पिकाका पाठ छ्यासमिस गरेर सारिएकाले *नवग्रहदशाविचार*मा हुँदै नभएका कुरा उनले छपाएको पुष्पिकामा पर्न गएको हो कि जस्तो लाग्छ। यस विषयमा बढी प्रकाश उनी आफैँले पार्न सक्लान्।

लूछ्याह्वो पेतेकले **कैलास** पढेकोमा त्यो **केलास** हुन सक्ने र त्यसलाई षष्ठचन्त पद मान्न सकिने विचार वावुराम आचार्यले वि.सं. २०२० मै व्यक्त गरिसकेको कुरा माथि उद्धरण गरिएका, उनका वाक्यवाट स्पष्ट हुन्छ। अर्को शब्दमा भन्ने हो भने उनले त्यो शब्द संस्कृतको नभई नेवारीको हुन सक्ने र त्यसको अर्थ **केलाको** भन्ने उनले देखेका थिए। यसबाट ऐतिहासिकहरूलाई अघि वढ्न सजिलो भयो र यो ठाउँ पत्ता लाउने चासो बढ्न गयो।[५४]

यतिसम्मका कुराको सार ४७ वर्षअघिदेखि पहेली भएर रहेको **कैलासकूटवज**को गाँठो फुक्न जानु हो।

---

५१. बाबुराम आचार्य २०२०:३०।

५२. डिल्लीरमण रेग्मी २०२६:२३८।

५३. लूछ्याह्वो पेतेक २०१५:उठानको ७ पृष्ठबाट मैले उल्था गरेको।

५४. उदाहरणको लागि मेअरी शेफर्ड स्लसर २०३९:१२० हेर्नू।

CC-0. Nepal Sanskrit Academy, Kathmandu

यो लेख लेख्दा काम लिइएका पुस्तक र लेखकको छोटकरी र पूरा रूप खुलाइएको, रचयिताको नाउँको वर्णक्रमअनुसारको तालिका*

गोविन्द टण्डन २०५६

= वि.सं. २०५६ मा काठमाडौंबाट झरेन्द्र शम्शेर ज.ब.रा. र मञ्जु राणाद्वारा प्रकाशित, गोविन्द टण्डनको *पशुपतिक्षेत्रको सांस्कृतिक अध्ययन* २ भाग ।

डिल्लीरमण रेग्मी २०२२

= ई.सं. १९६५ (वि.सं. २०२२)[1] मा कलकत्ताबाट फर्मा के.एल. मुखोपाध्यायद्वारा प्रकाशित, डिल्लीरमण रेग्मीको *मेड्इइभल् नेपाल्* (मध्यकालको नेपाल) १ भाग ।

डिल्लीरमण रेग्मी २०२६

= ई.सं. १९६९ (वि.सं. २०२६) मा कलकत्ताबाट फर्मा के.एल. मुखोपाध्यायद्वारा प्रकाशित, डिल्लीरमण रेग्मीको *एन्शन्ट् नेपाल्* (प्राचीन नेपाल) ३ संस्करण ।

डेभिड लुवेलिन स्नेल्ग्रोभ २०१७/१८

= ई.सं. १९६१ (वि.सं. २०१७/१८) मा प्रकाशित *आर्स् आजिआतिकं* (एशियाका कला) ८ वर्ष १ अङ्कका ३-१० र ८ वर्ष २ अङ्कका ९३-१२० पृष्ठमा छापिएको, डेभिड लुवेलिन स्नेल्ग्रोभको *श्राइन्ज् यान्ड् टेम्पल्ज् अफ् नेपाल्* (नेपालका देवायतन र मन्दिर) ।

देविचन्द्र श्रेष्ठ २०५९

= वि.स. २०५९ मा काठमाडौंबाट आर्थिक नेपालद्वारा प्रकाशित, देविचन्द्र श्रेष्ठको *रत्न मल्ल र उनको समकालिक नेपाल मण्डल [ने.स. ६०२-६४०]* ।

देविचन्द्र श्रेष्ठ २०६१

= ने.स. ११२४ (वि.स. २०६१) मा काठमाडौंबाट नेपाल लिपि गुथिद्वारा प्रकाशित *पौभा:* (पट) ५५ अङ्कका ३०-३२ पृष्ठमा छापिएको, देविचन्द्र श्रेष्ठको *यें-यलय् महापात्रतयगु सामन्त शासन* (काठमाडौं-पाटनमा महापात्रहरूको सामन्तशासन) ।

धनवज्र वज्राचार्य, रामजी तेवारी, देवीप्रसाद भण्डारी, भोलानाथ पौडेल, शङ्करमान राजवंशी, गौतमवज्र वज्राचार्य, महेशराज पन्त र नयनाथ पौडेल २०१९

= वि.स. २०१९ मा ललितपुरबाट जगदम्बा-प्रकाशनद्वारा प्रकाशित: धनवज्र वज्राचार्य, रामजी तेवारी, देवीप्रसाद भण्डारी, भोलानाथ पौडेल, शङ्करमान राजवंशी, गौतमवज्र वज्राचार्य, महेशराज पन्त र नयनाथ पौडेलको *इतिहास-संशोधनको प्रमाण-प्रमेय* ।

---

* कुनै कृतिमा रचयिताको नाम नदिइएको हकमा कृतिको शीर्षक वर्णक्रमअनुसार राखिएको छ ।

1 त्यहाँ पुस्तक छापिएको मिति ई.सं. १९६५ दिइए तापनि वि.स. २०२३ को बर्खामा मात्र यो बजारमा आएको हो ।*

2 यस नाउँको उच्चारण हलन्त नगरी अजन्त गर्नुपर्छ ।

---

* *भाषा वक्तव्य २०२३।०१* ।

CC-0. Nepal Sanskrit Academy, Kathmandu

वाबुराम आचार्य २०२०

= वि.सं. २०२० मा ललितपुरबाट मदनपुरस्कारगुठीद्वारा प्रकाशित *नेपाली (त्रैमासिक)* १६ पूर्णाङ्कका ३-३१ पृष्ठमा छापिएको, वाबुराम आचार्यको *लिच्छवी*[३] *कालका शिलालेखमा किरातकालको झलक – देवपाटन, भादगाउँ, पाटन र काठमाडौंका किरात नाम* ।

वार्वरा स्टोलर मिलर २०३४

= ई.सं. १९७७ (वि.सं. २०३४) मा नू योर्कबाट कोलम्विअ यूनिभरसिटि प्रेसद्वारा प्रकाशित,[४] बार्बरा स्टोलर मिलरको *गीतगोविन्द अफ् जयदेव : लभ् सङ् अफ् द डार्क् लर्ड्* (जयदेवको *गीतगोविन्द*- कृष्णजीको प्रणयगीत) ।

भगवान्लाल इन्द्रजी र गेओर्ग व्यूलर १९३७

= ई.सं. १८८० (वि.सं. १९३७) मा बम्वईबाट प्रकाशित *दि इन्डिअन् यान्टिक्वरि* (भारतीय प्रत्नतत्त्व) ९ वर्षका १६३-१९४ पृष्ठमा छापिएको, भगवान्लाल इन्द्रजी र गेओर्ग ब्यूलरको *इन्स्क्रिप्शन्ज् फ्रम् नेपाल्* (नेपालका अभिलेख) ।

भालेन्तिनि दे रिगो १९९६/९७

= ई.सं. १९४० (वि.सं. १९९६/९७) मा प्रकाशित *रेभिस्ता देल्यी स्तुदि ओर्येन्तालि* (प्राच्यविद्याको परिशीलनसम्बन्धी पत्रिका) १८ वर्षका ५९-९० पृष्ठमा छापिएको, भालेन्तिनि दे रिगोको *उन् आन्तिको कोदिचे इन्एदितो देल् गीतगोविन्द* (*गीतगोविन्द*को, अहिलेसम्म सम्पादन नभएको, एउटा पुरानो लेखोट पुस्तक) ।

महेशराज पन्त २०३४

= वि.सं. २०३४ मा प्रकाशित *पूर्णिमा* ३६ पूर्णाङ्कका २९४-३०८ पृष्ठमा छापिएको, महेशराज पन्तको *चाडबाड जात्रामात्रामा खेलाइएका, नेपालमा बनाइएका केही संस्कृत नाटक* ।

महेशराज पन्त २०५०

= वि.सं. २०५० मा प्रकाशित *पूर्णिमा* ८४ पूर्णाङ्कका ४९-६२ पृष्ठमा छापिएको, महेशराज पन्तको *नेवारराज्य र ब्राह्मण*।

महेशराज पन्त २०५० क

= वि.सं. २०५० मा प्रकाशित *पूर्णिमा* ८५ पूर्णाङ्कका ४२-४३ पृष्ठमा छापिएको, महेशराज पन्तको *ज्योतिर् मल्लको पालामा वि.सं. १४७२ मा सारिएको हितोपदेशको पुष्पिका* ।

महेशराज पन्त २०५७

= ई.सं. २००० (वि.सं. २०५७) मा दिल्लीबाट मोतीलाल बनारसीदासद्वारा प्रकाशित, महेशराज पन्तको *जातरूप'ज् कमेन्टरि अन् दि अमरकोष* (*अमरकोष*मा जातरूपको टीका) १ भाग ।

महेशराज पन्त २०५७ क

= वि.सं २०५७ मा प्रकाशित *पूर्णिमा* १०० पूर्णाङ्कका १-३७ पृष्ठमा छापिएको, महेशराज पन्तको *ताडपत्रमा लेखिएका, वि.सं. १४८७ देखि १५१२ सम्मका, अहिलेसम्म प्रकाशमा नआएका, ५२ वटा लिखतपत्र* ।

महेशराज पन्त २०६१

= वि.सं २०६१ मा प्रकाशित *पूर्णिमा* ११४ पूर्णाङ्कका १-५९ पृष्ठमा छापिएको, महेशराज पन्तको *ताडपत्रका लिखतपत्रमा अधिमास* ।

---

३ यस्तै छ ।

४. दिल्लीबाट ई.सं. १९८४ (वि.सं. २०४०/४१) मा दिल्लीबाट मोतीलाल बनारसीदासद्वारा फोटोस्टचाट गरी छापिएको संस्करणको उपयोग हामीले गरेका हौं ।

CC-0. Nepal Sanskrit Academy, Kathmandu

महेशराज पन्त २०६१ क

= वि.सं. २०६१ मा प्रकाशित *पूर्णिमा* ११५ पूर्णाङ्कका १-६२ पृष्ठमा छापिएको, महेशराज पन्तको *ताडपत्रका लिखतपत्रमा अधिमास* ।

महेशराज पन्त २०६१ ख

= वि.सं. २०६१ मा प्रकाशित *पूर्णिमा* ११६ पूर्णाङ्कका १-४५ पृष्ठमा छापिएको, महेशराज पन्तको *ताडपत्रका लिखतपत्रमा अधिमास* ।

मेअरी शेफर्ड स्लसर २०३९

= ई.सं. १९८२ (वि.सं. २०३९) मा प्रिन्स्टनबाट प्रिन्स्टन यूनिभर्‌सिटि प्रेसद्वारा प्रकाशित, मेअरी शेफर्ड स्लसरको *नेपाल् मण्डल: ए कल्चरल् स्टड्इ अफ् द काठ्मान्डू भ्याल्इ* (नेपालमण्डल – काठमाडौँदूनको संस्कृतिको परिशीलन) १ भाग ।

लूछ्याह्नो पेतेक २०१५

= ई.सं. १९५८ (वि.सं. २०१५) मा रोमबाट ईसतीतूतो ईताह्लयाह्नो पेर ईल मेद्यो एद एस्त्रेमो ओर्‌येन्तेद्वारा प्रकाशित, लूछ्याह्नो पेतेकको *मेड्इईभल् हिस्टरि अफ् नेपाल् (सी. ७५०-१४८०)* (नेपालको मध्यकालको इतिहास (अन्दाजि वि.सं. ८०७-१५३७)) ।

वीरपुस्तकालय २०१७

= वि.सं. २०१७ मा काठमाडौँबाट वीरपुस्तकालयद्वारा प्रकाशित तथा सम्पादित *नेपालराजकीय–वीरपुस्तकालयस्थहस्तलिखित-पुस्तकानाम् बृहत्सूचीपत्रम्* (नेपाल राजकीय वीरपुस्तकालयमा रहेका लेखोट पुस्तकको ठूलो सूचीपत्र) १ भाग ।

वीरपुस्तकालय २०१८

= वि.सं. २०१८ मा काठमाडौँबाट वीरपुस्तकालयद्वारा प्रकाशित तथा सम्पादित *नेपालराजकीय–वीरपुस्तकालयस्थहस्तलिखित-पुस्तकानाम् बृहत्सूचीपत्रम्* २ भाग ।

हरिराम जोशी २०४८

= ई.सं. १९९२ (वि.सं. २०४८) मा ललितपुरबाट दीपकराम जोशीद्वारा प्रकाशित *रोलम्ब* १२ वर्ष १ अङ्कको अङ्ग्रेजी खण्डका १३-१६ पृष्ठमा छापिएको, हरिराम जोशीको *मेड्इईभल् कल्ओफोन्ज्* (मध्यकालका पुष्पिका) ।

हाम्रो वक्तव्य २०२३

= वि.सं. २०२३ मा प्रकाशित *पूर्णिमा* ११ पूर्णाङ्कका १०१-११८ पृष्ठमा छापिएको *हाम्रो वक्तव्य – श्रीडिल्लीरमण रेग्मीज्यूको छटेलपन* ।

CC-0. Nepal Sanskrit Academy, Kathmandu

यक्ष मल्लको पालाका ३ वटा शिलालेख

– महेशराज पन्त

यहाँ प्रकाश गरिन लागेका ३ वटा शिलालेखमध्ये पहिलो यक्ष मल्लको पालामा उनका प्रजाले राखेको, दोस्रो उनी आफैँले राखेको र तेस्रोचाहिँ उनको नाउँ नलिई राखिएको हो । यी सबै शिलालेख पहिल्यै छापिइसकेका भए पनि यहाँ हामीले दिएको पाठ आफ्नो बुद्धिले भ्याएसम्म सच्याएका छौँ र हामीले पढेको पाठ मूलसँग दाँजेर हेर्न सजिलो होओस् भनी यी तीनवटै शिलालेखका फ्याक्सिमिलि पनि यहाँ दिएका छौँ ।

१ सङ्ख्या

पाटन बालकुमारी ससुखेलको, ने.सं. ५६७ (वि.सं. १५०४) ज्येष्ठशुक्लप्रतिपदा (ज्येष्ठ १९ गते)[1] सोमवार रोहिणीउप्रान्त मृगशिरानक्षत्र धृतियोग सूर्य र चन्द्र वृषराशिमा भएको दिनको शिलालेख

कहाँ छापिएको –

धनवज्र वज्राचार्य, रामजी तेवारी, देवीप्रसाद भण्डारी, भोलानाथ पौडेल, शङ्करमान राजवंशी, गौतमवज्र वज्राचार्य, महेशराज पन्त र नयनाथ पौडेल २०१९:मूलभाग ५ (५ पङ्क्तिदेखि १२ पङ्क्तिको °स्थापना ॥ सम्म) ।

शङ्करमान राजवंशी २०२२:१६ = यक्ष मल्लको १७ सङ्ख्याको लिखत (५ पङ्क्तिदेखि १२ पङ्क्तिको °स्थापना ॥[2] सम्म) ।

डिल्लीरमण रेग्मी २०२२:४३३ = यक्ष मल्लको ३१ सङ्ख्याको लिखत (१४ पङ्क्तिको ५६७ देखि १७ पङ्क्तिको **चंद्रमसि**[3]-सम्म) ।

डिल्लीरमण रेग्मी २०२३:१ खण्ड ६७-६८ = ५९ सङ्ख्या (पूरै) ।

लूछ्याह्गो पेतेक २०४०:१७१ = यक्ष मल्लको १८ सङ्ख्याको लिखत (५ पङ्क्तिको **श्रीयक्ष**°देखि **पालितेसम्म**, ६ पङ्क्तिको **त्रिभिः**देखि ११ पङ्क्तिको **रवौसम्म**, १४ पङ्क्तिको **श्रीनेपालिक**°देखि १७ पङ्क्तिको **चंद्रमसिसम्म**) ।

रुक्मिणी प्रधान (वन्त) २०६१:९७-९८ = परिशिष्टको ३ सङ्ख्या (पूरै) ।

यस शिलापत्रको छेउमा वरिपरि बुट्टा कुँदिएको छ । त्यसपछि एउटा घेराले पूरै शिलापत्र घेरिएको छ । अनि वरिपरि थोप्ला छन् । त्यसपछि फेरि अर्को घेरा छ ।

यस शिलापत्रको सिरानमा दायाँ छेउमा फूलको बुट्टा कुँदिएको छ । त्यसको मुनि सिह्नःमू (सिन्दूर राख्ने बट्टा) छ । अनि फूलको अर्को बुट्टा जस्तो देखिन्छ । बायाँ छेउमा फूलको बुट्टा छ । त्यसपछि केही ठाउँ खाली छोडिएको छ । अनि फूलको अर्को बुट्टा तलतिर फर्काएर कुँदिएको जस्तो देखिन्छ । बीचमा तोरणसहितको खड्ग छ । त्यो खड्ग चरामाथि अडेको छ, त्यो हाँस हुनुपर्छ । त्यसमुनि कमल छ । कमलमुनि शिलापत्रको छेउको बुट्टालाई समेत छुवाएर लामो तेर्सो धर्को कुँदिएको छ । त्यसपछि थोप्ला छन् । त्यसपछि अर्को त्यस्तै तेर्सो धर्को छ । अनि केही ठाउँ छोडेर लेख शुरू हुन्छ ।

---

१. शङ्करमान राजवंशी २०२२:१६ ।

२. शङ्करमान राजवंशीको पाठमा मूलमा भएको दंण्ड सबै ठाउँमा छोडिएको छ ।

३. डिल्लीरमण रेग्मीको पाठमा चन्द्रमसि छ । कहाँ छापिएको भन्ने प्रसङ्गमा यस्ता अन्तरको खयाल आइन्दा राखिनेछैन ।

CC-0. Nepal Sanskrit Academy, Kathmandu

यस शिलालेखसँग हाल सँगै राखिएको शिवलिङ्गले यसलेखको ९ पङ्क्तिदेखिका वायाँपट्टिका केही अक्षर छोपिएका छन् । मिहिनेत गर्दा मूलबाट ती सबै अक्षर पढ्न सकिन्छन् तापनि फोटोमा वा रबिङ (छापा)मा भने जम्मै अक्षर आएका छैनन् ।

यस शिलालेखको फोटो र रबिङ मिलाएर तयार गरिएको फ्याक्सिमिलि तल २० पृष्ठमा छ ।

मूलपाठ

१. ૨ ॐ नमः श्रीसारदायै ॥

या शक्तिः परमेष्ठिनो मधुरिपो

२. : शंभो[४]स्त्रिसंध्यासु च ,

स्याद्बालायुवतीजरात्रिगुणगा पद्मास-

३. नस्था यया ।

सज्जाप्यावलिपुस्तकाभयवरा दोर्भिश्चतुर्भिर्द्धृ-

४. ता

सा देवी जगतां प्रसूरवतु वः श्रीसारदा नित्यशः ॥

५. श्रीयक्षमल्लो भूपोऽस्ति नेपाले तेन पालिते ।

स्थापिता

६. सारदादेवी ललितापुरप्राग्दिशि ॥

त्रिभिः प्रधानैः पा-

७. त्रैश्च पालितो ललितापुरः ।

श्रीमान्मणिकुमारोऽत्र▦[५] .

८. भाति सप्तकुटुंबकैः ॥

संवद्धूधरषण्महेशवदनेऽती-

९. ते च नेपालिके

ज्येष्ठे शुक्लहुताशनाख्यतिथिके वारे

१०. हिमांशोः शुभे ।

राक्षे सन्मृगशीर्षके वरधृतौ यो▦

११. गे वृषस्थे रवौ ,

---

४. यहाँनिर शिलालेख फुटेकोले भोको लखकानोको कान्नानी देखिँदैन ।

५. पङ्क्तिको अन्त्यमा आउने अरू चिह्नको लागि महेशराज पन्त २०५७.७८ = § १.३.२.५.४-६ हेर्नू ।

CC-0. Nepal Sanskrit Academy, Kathmandu

लोकैर्व्विंशतिभिः कृता मखवरे श्री-
१२. सारदास्थापना ॥
तदारभ्य सरस्वत्याः पादयुगमश-
१३. रोरुहः ।
प्रणमंति जनाः सर्व्वे विद्यां च प्राप्तुकामया ॥
१४. स्वस्ति श्रीनेपालिकसंवत् ५६७ ज्येष्ठशुक्लप्रतिप▩
१५. द्यां तिथौ ॥ रोहिणी घटि २३ परमृगशिरनक्षत्रे ॥ धृति-
१६. योगे ॥ सोमवासरे ॥ वृषराशिगते सवितरि ॥ तदे-
१७. व राशिगते चंद्रमसि ॥ तद्दिने श्रीश्रीसरस्वतीस्थाप-
१८. ना प्रतिष्ठा कृता ॥ दानपतिभिर्व्विंशतिभिर्मूल-
१९. नायक बुदा तेज भुकू ، गोराम ، विसिनी ، लुंत ، शिरा-
२०. म मधनजु ، पंडु ، जयत ، लुंत ، जगता ، पंडु ، चंद ، ते-
२१. जो ज्यंतराम ، जोती जीतराज ، स्वंधुवा भारो मीति
२२. : स्थापना कृता आचार्यण लुंतराजेन प्रतिस्थिता क-
२३. र्म्मकारेण जिवापुण्येन जयतेन च कृतेति ॥
अनेन
२४. लब्धपुण्येन लोकाः संतु गुणोदयाः ।
धर्म्मे तिष्ठं-
२५. तु राजानः काले वर्षंतु वारिदाः ॥
शुभं सर्व्वदाः ।

२ सङ्ख्या

भक्तपुरदरबारको मूलढोकाको, ने.सं. ५७३ (वि.सं. १५१०) श्रावणपूर्णिमा शुक्रवार श्रवणनक्षत्र आयुष्मान्योगको दिनको शिलालेख[6]

कहाँ छापिएको –
नरहरिनाथ २०१२:५९-६० (पूरै) ।

६. लूछयाह्लो पेतेक २०१५:१६३ मा र २०४०:१७३ मा र डिल्लीरमण रेग्मी २०२२:४२९ मा र २०२३:१ खण्ड ७३ मा यसलाई भ्रमवश ताम्रपत्र भनिएको छ ।

CC-0. Nepal Sanskrit Academy, Kathmandu

लूछ्याह्वो पेतेक २०१५:१६३ = यक्ष मल्लको १४ सङ्ख्याको लिखत (३६ पङ्क्तिको सम्वत्‌देखि ३७ पङ्क्तिको ठाकुरस्यंसम्म) ।
शङ्करमान राजवंशी २०२०:८ = १६ सङ्ख्या (४ पङ्क्तिको नेपाल°देखि ९ पङ्क्तिको वित्तैर्व्ययैः ॥ सम्म र १२ पङ्क्तिको तस्मिन्नेपालिकाब्देदेखि १५ पङ्क्तिसम्म) ।
धनवज्र वज्राचार्य २०२१:२३-२४ (पूरै) ।
डिल्लीरमण रेग्मी २०२२:४२९ = यक्ष मल्लको १४ सङ्ख्याको लिखत (३६ पङ्क्तिको ५७३ देखि शुक्रवासरेसम्म) ।
शङ्करमान राजवंशी २०२३:१० = यक्ष मल्लको २५ सङ्ख्याको लिखत (१६ पङ्क्तिको श्रीश्री°देखि २० पङ्क्तिको जुरो■सम्म, २१ पङ्क्तिको श्रीश्री°देखि २२ पङ्क्तिको समस्तस्यंवुंसम्म, ३१-३२ पङ्क्तिको चिंता यायमाल जुरो■ र ३६ पङ्क्तिको उठानदेखि ३७ पङ्क्तिको दिवस ॥ सम्म) ।
डिल्लीरमण रेग्मी २०२३:१ खण्ड ७३-७६ मा छापिएको ६४ सङ्ख्याको अभिलेख (पूरै) ।
लूछ्याह्वो पेतेक २०४०:१७३ = यक्ष मल्लको २८ सङ्ख्याको लिखत (३६ पङ्क्तिको सम्वत्‌देखि ३७ पङ्क्तिको ठाकुरस्यंसम्म) ।
काशीनाथ तमोट २०५८:१३-१४ (पूरै) ।
तुलसीराम वैद्य र पुरुषोत्तम लोचन श्रेष्ठ २०५९:१५९-१६० = ७ सङ्ख्या (पूरै) ।

यस शिलालेखको संस्कृत खण्डमा भन्दा नेवारी खण्डमा अक्षरको आकार सानो छ ।

यस शिलालेखको फोटोको फ्याक्सिमिलि तल २१ पृष्ठमा छ ।

मूलपाठ

१. ᳵ ॐ नमो वसुन्धरायै ॥
विष्णोर्ब्बाहुलताक्रफोणिशिखरेणोद्धारिता मे-
२. दिनी
गंगाद्या सरिताम्बरैव रुचिरालंकारिता स्थावणी ।
नानाद्र-
३. व्यमयप्रगुप्तकरणासन्यासलग्नाहिती ।
त्वां नौमीह वसुन्धरे वर-
४. णशालं रक्ष तं सर्व्वदा ॥
नेपालभूमण्डलचक्रवर्त्तिना । उपांगच-
५. क्रामलकीर्त्तिकेतुना ।
श्रीयक्षमल्लप्रभुना सुविस्तरं । भक्तापुरीप्रावर-
६. णं चकार तत् ॥
ब्रह्मक्षत्रियवैश्यशूद्रकजनैरट्टं नवं निर्म्मितं ।
पाषा-
७. णं बहुकाष्ठभाररचितं चादाय सर्व्वैर्ज्जनैः ।

CC-0. Nepal Sanskrit Academy, Kathmandu

द्वारे कोटसमन्वितं दि-
८. शि दिशि प्राकारतुंगोत्तमं ,
कुर्व्वंति स्म सखातकीमतिमहाकष्टै-
९. श्च वित्तैर्व्ययैः ॥
दुर्गप्राकारभागे ह्यपहरति कदा संस्थितं दिग्वि-
१०. दिक्षु ,
पाषाणं काष्ठलोष्ठं तदिह विनिहितं कश्चिदट्टं तदेकट् ।
पापी-
११. यान् ब्रह्महंता शिशुवध कृतवान् सोपि गोघ्नः पुमान् वै ,
एवं संरक्षत-
१२. व्यं नगर नरवरैर्भूपतेः शासनं हि ॥
तस्मिन्नेपालिकाब्दे त्रिमुनिहर-
१३. मुखे श्रावणे पूर्णमाश्या-
मायुष्मान्योगयुक्ते भृगुसुतदिवसे ऋक्ष-
१४. नारायणाख्ये ।
प्राकारं द्वारकोटं नगरपरिवृतारम्भकालं करो-
१५. ति ,
श्रीमद्भक्तापुरे श्रीनृपमकुटमणिर्यक्षमल्लो नृपेन्द्रः ॥ ॥

१६. शुभ ॥ श्रीश्रीजययक्ष मल्लदेव , प्रभु ठाकुरस , विजयराजस , श्रीख्वप्वंस , खारनो ग-

१७. ड प्राकारनो , लंक्वाठनो , दयका जुरो । थ्व गड दयके निमितिन , ख्वप्वंस बसरपो

१८. लोकस्यं अनेक कष्ट नस्यं , वितनवुं , उपेखरपं , दयका गड जुरो । ब्रह्म क्षत्रि , वै-

१९. श्य , शूद्र , चतुर्व्वर्ण्ण आदिन , एक चित याङन , शिंकु , अटकु , चाकु , थमथम बुस्यं , शरीर

२०. कष्टरपं , दयकं तया थ्व गड जुरो । अवनलि , खारनो प्राकारनो , लंक्वाठनो , थ्वते , थव

२१. छें पयिन मयाक्वनवुं , पयिन याङ येंनेमाल जुरो । श्रीश्रीप्रभु ठाकुरस्यंनो , प्रदि-

२२. क प्रधाननतो , प्रजा पाखननो , ख्वपं देशश , बसरपको , समस्तस्यंवुं , भाडन थं , थंथु-

२३. लं , कोथुलं , थवथवस भुंस , चोंग्व क्वाठयातं , थमथम खागां ह्लास्यं सो खायेमाल , सो

२४. मबिव द्वालें , सोथु प्रति कुडछि धारे के काये , क्वाठप्वलोड चिचकवह्मंन , सल खि , चा

२५. तान जोंङन , सिठिंन ह्ङा , क्वाठनायकन निदानन , लांक्वाठ प्वलोड , चिर मवकाले , सिठि

२६. सांति , क्वाठनायकयाके काये , जिमने दाम १२ थवथव दिशन , प्वलोड हिलेमालओ[7]-

७. यस अक्षरको डिको सोझो भएकोले एकलख कुंदन बिर्सिएको देखिन्छ ।

CC-0. Nepal Sanskrit Academy, Kathmandu

२७. स ৲ क्वाठनायकन हिले ৲ गड प्राकार यासे पोये दिन ৲ महालक्ष्मीधर्म्मविसर्ज्जन को-

२८. ह्नु ৲ ख्वप्वं देशश बसरपको समस्तस्यंवु ৲ खारडयाङिस ৲ सडं ৲ मेस ৲ सा ৲ फा ৲ थ्वतेस्यंवु ৲ ह्नो-

२९. यके मटेव ৲ ह्नोस्यं स्यंकालें ৲ मोंडि दम्मछि १ धारे ৲ स्यंनकवयाके ৲ राजन काये जुरों

३०. खार दंग्व स्यंग्व सोस्यं ৲ पाठिगामन यियके ৲ ज्या याचके ৲ प्राकारनो ৲ लंक्वाठनो स्यं-

३१. काले ৲ थम डंङा भुं ৲ थमथमवुं ज्या याचके ৲ थं छोयकं तकोस्यं ৲ चिंता याय‌माल जु-

३२. रो▪ गड प्राकारनो ৲ लंक्वाठनो ৲ आराधरपं पिस्यं स्यंनकव द्वाकाले ৲ गोहथ्या ৲ ब्र-

३३. ह्महथ्या ৲ त्रीहथ्या ৲ आदिन ৲ पंचमहापातंक लाक्व जुरो▪ स्यंनकवह्नंयाकेवुं ৲ राज-

३४. न काये दम्म गु ९ गड प्राकारयानो▪ लंक्वाठयानो ৲ अट ৲ ल्वह्नं ৲ सिंका कालं अट

३५. पा प्रति ৲ ल्वह्नं ग्वड प्रति ৲ सिं द्वाक प्रति ৲ दम्मछि १ धारे राजन काये जुरो▪ ॥ श्रेयोस्तु

३६. सम्बत् ५७३ श्रावणशुक्लपूर्ण्णमाश्यां ৲ श्रवणनक्षत्रे आयुष्मान्योगे ৲ शुक्रवासरे ৲ श्रीश्री-

३७. जययक्ष मल्लदेव प्रभु ठाकुरस्यं ৲ प्राकार आदिन ৲ गड आरंभ याङा दिवस ॥ शुभः ॥ ▪ ॥

३ सङ्ख्या

भक्तपुर सिद्धपोखरीको चन्द्रमूर्तिको ने.सं. ५८९ (वि.सं. १५२६) वैशाखपूर्णिमा मङ्गलवार स्वातिनक्षत्र वरीयान्योग सूर्य मेषराशिमा र चन्द्र तुलाराशिमा भएको दिनको शिलालेख

कहाँ छापिएको –

पुरुषोत्तम लोचन श्रेष्ठ २०५४:१९-२० (पूरै) ।

यस शिलालेखको रबिङ (छापा)को फ्याक्सिमिलि तल २२ पृष्ठमा छ ।

मूलपाठ

१. १ सम्बत ५८९ वैशाखशुक्लपूर्ण्णमा-

२. स्यां स्वालिनक्षत्र व्रियानजोगे अंगा-

३. रवासरे यथाकर्ण्णमुहुर्त्ते मेषराशि-

४. गते शवितरि तुलराशिगते चंद्रमशि

५. विप्र श्रीओयजुस पमुख वतीसमुच-

६. यो पूण्णमीव्रतप्रतिष्ठा [कृत शुभमस्तु ॥][८]

---

८. संशोधन-मण्डलको सङ्ग्रहमा रहेको रबिङमा कोष्ठभित्र पढिएका अक्षरका माथिल्ला भागका केही अंश मात्र देखिन्छन् । कोष्ठभित्र राखिएको पाठ पुरुषोत्तम लोचन श्रेष्ठको हो ।

CC-0. Nepal Sanskrit Academy, Kathmandu

१ सङ्ख्याको शिलालेखको फोटो र रबिङ मिलाएर तयार गरिएको फ्याक्सिमिलि

यसको पाठ माथि १५-१६ पृष्ठमा छ ।

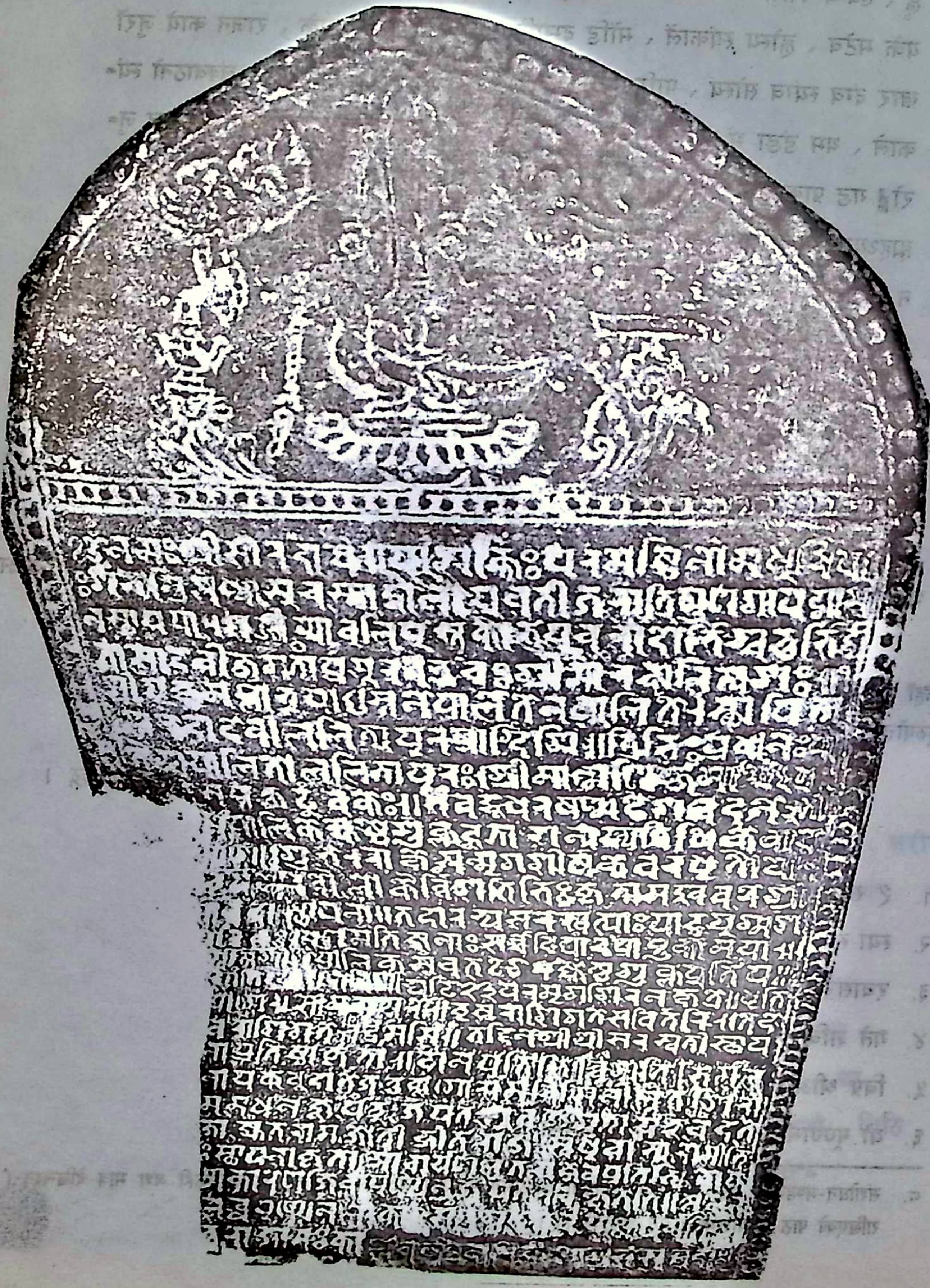

CC-0. Nepal Sanskrit Academy, Kathmandu

२ सङ्ख्याको शिलालेखको फोटोको फ्याक्सिमिलि

यसको पाठ माथि १७–१९ पृष्ठमा छ ।

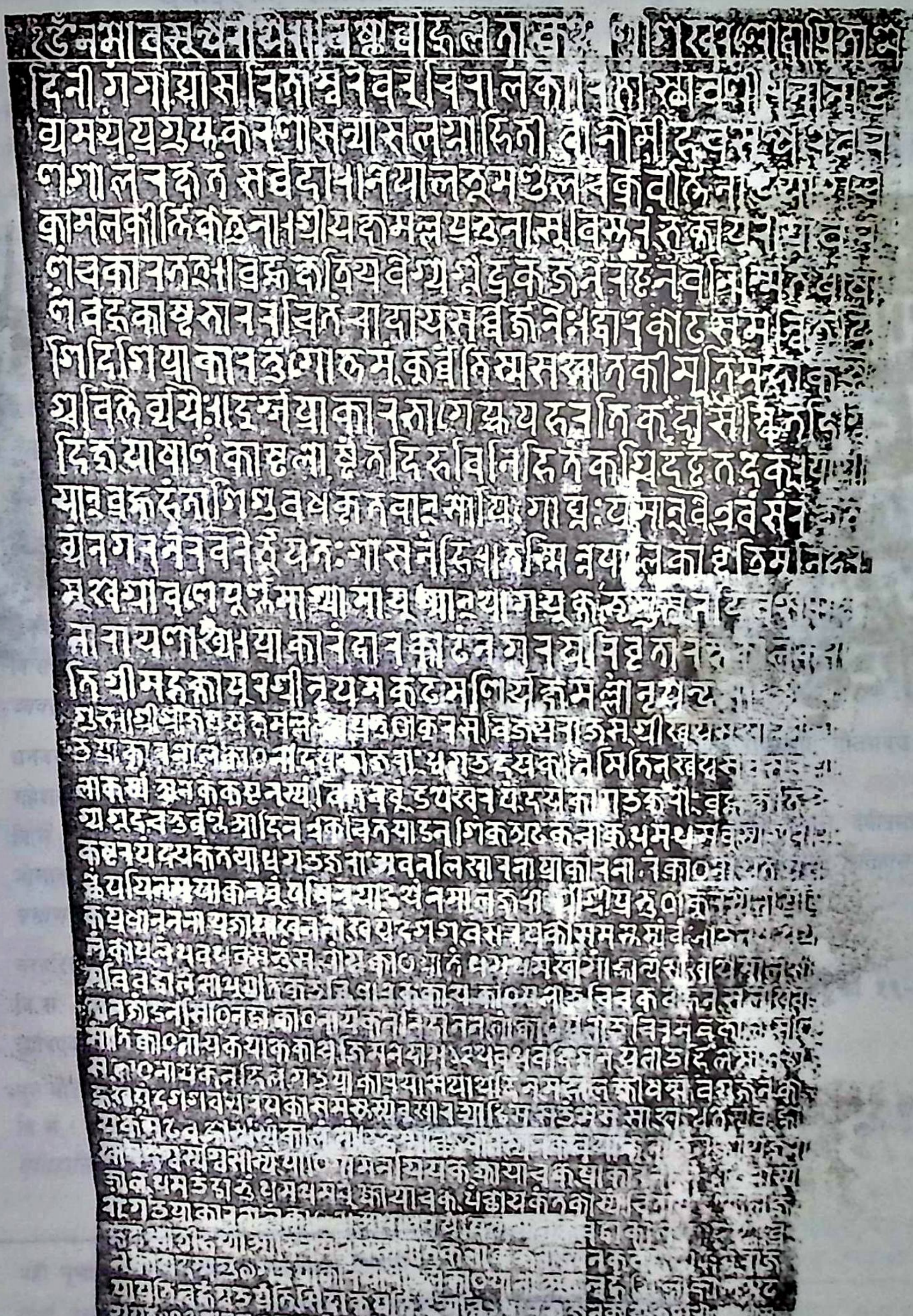

CC-0. Nepal Sanskrit Academy, Kathmandu

३ सङ्ख्याको शिलालेखको रबिङ संशोधन-मण्डलको सङ्ग्रहमा छ । त्यही रबिङको फ्याक्सिमिलि यो हो ।

यसको पाठ माथि १९ पृष्ठमा छ ।

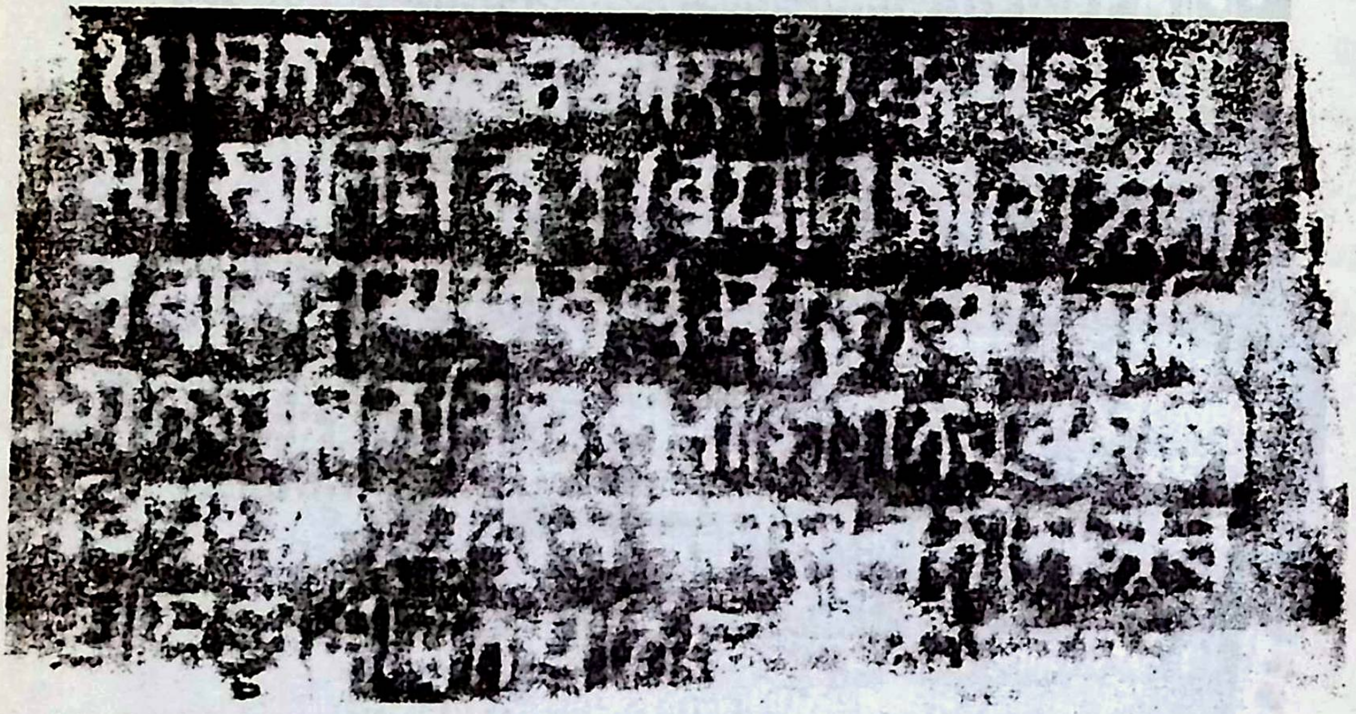

CC-0. Nepal Sanskrit Academy, Kathmandu

यी शिलालेख सम्पादन गर्दा काम लिइएका पुस्तक र लेखको छोटकरी र पूरा रूप खुलाइएको, रचयिताको नाउँको वर्णक्रमअनुसारको तालिका

काशीनाथ तमोट २०५८

= ने.सं. ११२१ (वि.सं. २०५८) मा काठमाडौँबाट मञ्जु पिथँद्वारा प्रकाशित, काशीनाथ तमोटको *पुलांगु नेपालभाषा वाङ्मय-मुना* (पुरानो नेवारी वाङ्मयको सङ्ग्रह)।

डिल्लीरमण रेग्मी २०२२

= ई.सं. १९६५ (वि.सं. २०२२)[1] मा कलकत्ताबाट फर्मा के.एल. मुखोपाध्यायद्वारा प्रकाशित, डिल्लीरमण रेग्मीको *मेड्इईभल् नेपाल्* (मध्यकालको नेपाल) १ भाग।

डिल्लीरमण रेग्मी २०२३

= ई.सं. १९६६ (वि.सं. २०२३) मा कलकत्ताबाट फर्मा के.एल. मुखोपाध्यायद्वारा प्रकाशित, डिल्लीरमण रेग्मीको *मेड्इईभल् नेपाल्* ३ भाग।

तुलसीराम वैद्य र पुरुषोत्तम लोचन श्रेष्ठ २०५९

= ई.सं. २००२ (वि.सं. २०५९) मा काठमाडौँबाट त्रिभुवनविश्वविद्यालयको नेपाल र एशियाली अनुसन्धानकेन्द्रद्वारा प्रकाशित, तुलसीराम वैद्य र पुरुषोत्तम लोचन श्रेष्ठको *भक्तपुर राज्दरबार्*।

धनवज्र वज्राचार्य २०२१

= वि.सं. २०२१ मा प्रकाशित *पूर्णिमा* २ पूर्णाङ्कका २०-३३ पृष्ठमा छापिएको, धनवज्र वज्राचार्यको *मल्लकालमा देशरक्षाको व्यवस्था र त्यसप्रति प्रजाको कर्तव्य*।

धनवज्र वज्राचार्य, रामजी तेवारी, देवीप्रसाद भण्डारी, भोलानाथ पौडेल, शङ्करमान राजवंशी, गौतमवज्र वज्राचार्य, महेशराज पन्त र नयनाथ पौडेल २०१९

= वि.सं. २०१९ मा ललितपुरबाट जगदम्बा-प्रकाशनद्वारा प्रकाशित; धनवज्र वज्राचार्य, रामजी तेवारी, देवीप्रसाद भण्डारी, भोलानाथ पौडेल, शङ्करमान राजवंशी, गौतमवज्र वज्राचार्य, महेशराज पन्त र नयनाथ पौडेलको *इतिहास-संशोधनको प्रमाण-प्रमेय*।

नरहरिनाथ २०१२

= वि.सं. २०१२ मा काठमाडौँबाट इतिहास-प्रकाश-मण्डलद्वारा प्रकाशित *इतिहासप्रकाश* १ अङ्कका ५९-६१ पृष्ठमा छापिएको, नरहरिनाथको *यक्षमल्लशिलालेखः* (यक्ष मल्लको शिलालेख)।

पुरु[2]षोत्तम लोचन श्रेष्ठ २०५४

= वि.सं. २०५४ मा भक्तपुरबाट भक्तपुरनगरपालिकाद्वारा प्रकाशित, पुरुषोत्तम लोचन श्रेष्ठको *सिद्ध पोखरी– एक ऐतिहासिक विश्लेषण*।

---

१. यही पूर्णाङ्कको ११ पृष्ठमा १ सङ्ख्याको टिप्पणी।

२. त्यहां पुरूषोत्तम छापिए पनि पुरुषोत्तम शुद्ध भएकोले माथि पुरुषोत्तम लेखिएको हो।

CC-0. Nepal Sanskrit Academy, Kathmandu

प्रजीत शाक्य, राजेश आचार्य र ज्ञानबहादुर के.सी. २०६०

= वि.सं. २०६० मा प्रकाशित *पूर्णिमा* ११३ पूर्णाङ्कका १-५३ पृष्ठमा छापिएको; प्रजीत शाक्य, राजेश आचार्य र ज्ञानबहादुर के.सी.को *पूर्णिमामा छापिएका लेखको सूची*।

महेशराज पन्त २०५७

= ई.सं. २००० (वि.सं. २०५७) मा दिल्लीबाट मोतीलाल बनारसीदासद्वारा प्रकाशित, महेशराज पन्तको *जातरूप' ज् कमेन्टरि अन् दि अमरकोष* (*अमरकोष*मा जातरूपको टीका) १ भाग ।

रुक्मिणी प्रधान (वन्त) २०६१

= वि.सं. २०६१ मा काठमाडौंबाट त्रिभुवनविश्वविद्यालयको नेपाल र एशियाली अनुसन्धानकेन्द्रद्वारा प्रकाशित, रुक्मिणी प्रधान (वन्त)को *काठमाडौं उपत्यकाका सरस्वतीमूर्तिहरू र पूजा-परम्परा* ।

लूछ्याह्रो पेतेक २०१५

= ई.सं. १९५८ (वि.सं. २०१५) मा रोमबाट ईस्तीतूतो ईताह्लयाह्रो पेर ईल मेद्यो एद एस्त्रेमो ओर्येन्तेद्वारा प्रकाशित, लूछ्याह्रोे पेतेकको *मेड्इईभल् हिस्टरि अफ् नेपाल् (सी. ७५०-१४८०)* (नेपालको मध्यकालको इतिहास (अन्दाजि वि.सं. ८०७-१५३७)) ।

लूछ्याह्रो पेतेक २०४०

= ई.सं. १९८४ (वि.सं. २०४०) मा रोमबाट ईस्तीतूतो ईताह्लयाह्रो पेर ईल मेद्यो एद एस्त्रेमो ओर्येन्तेद्वारा प्रकाशित, लूछ्याह्रो पेतेकको *मेड्इईभल् हिस्टरि अफ् नेपाल् (सी. ७५०-१४८२)* (नेपालको मध्यकालको इतिहास (अन्दाजि वि.सं. ८०७-१५३८)) ।

शङ्करमान राजवंशी २०२०

= वि.सं. २०२० मा काठमाडौंबाट श्री ५ को सरकार, पुरातत्त्व र संस्कृतिविभाग वीरपुस्तकालयद्वारा प्रकाशित, शङ्करमान राजवंशीको *भक्तपुर-शिलालेख-सूची* ।

शङ्करमान राजवंशी २०२२

= वि.सं. २०२२ मा प्रकाशित *पूर्णिमा* ८ पूर्णाङ्कका १४-२० पृष्ठमा छापिएको, शङ्करमान राजवंशीको *यक्षमल्लको*[३] *समयका निश्चित संवत् र तिथिमितिहरू*।

शङ्करमान राजवंशी २०२३

= वि.सं. २०२३ मा प्रकाशित *पूर्णिमा* ९ पूर्णाङ्कका १०-१७ पृष्ठमा छापिएको, शङ्करमान राजवंशीको *यक्षमल्लको समयका निश्चित संवत् र तिथिमितिहरू*।

---

३. प्रजीत शाक्य, राजेश आचार्य र ज्ञानबहादुर के.सी. २०६०:३० मा ११ सङ्ख्याको टिप्पणी ।

CC-0. Nepal Sanskrit Academy, Kathmandu

यक्ष मल्लको पालामा सारिएका ९ वटा पुस्तकको पुष्पिका

– महेशराज पन्त

यहाँ तल छापिन लागेका सबै पुष्पिका यक्ष मल्लको पालामा सारिएका पुस्तकका हुन् । यी सबै पुष्पिका अरूहरूले पहिल्यै छपाइसकेका भए पनि तिनका सबै वाक्य प्रकाशमा आएका थिएनन् । हाम्रो यस कामबाट त्यसमाथि पूर्वसूरिहरूले दिएको पाठ पनि ठाउँठाउँमा सच्चिन गएको छ । हामीले पढेको पाठ मूलसँग दाँजेर हेर्न सजिलो होओस् भनी ती ती पुष्पिकाका फ्याक्सिमिलि पनि दिएका छौं । यी सबै पुस्तकको माइक्रोफिल्म नेपाल-जर्मनहस्तलिखितग्रन्थसंरक्षणपरियोजनाबाट भएको हो ।

मूलपाठमा हामीले प्रयोग गरेका चिह्नको विषयमा

१. मूल पुस्तकमा रेशा उप्किएर जाँदा पढ्न नसकिएको अक्षर यस्तो * चिह्नले जनाइन्छ ।
२. मूल पुस्तकमा अलि मेटिई पढ्न नसकिएको अक्षर यस्तो x चिह्नले जनाइन्छ ।
३. मूल पुस्तकमा अलि मेटिएको अक्षर प्रसङ्गानुरोधले यस्तो (   ) कोष्ठभित्र पढिन्छ ।
४. मूल पुस्तकमा रेशा उप्किएर जाँदा नष्ट भएको अक्षर प्रसङ्गानुरोधले यस्तो {   } कोष्ठभित्र पढिन्छ ।
५. मूल पुस्तकमा रेशा उप्किएर जाँदा अहिले पढ्न नसकिने, तर पूर्वसूरिले पढेको पाठ यस्तो [ ] कोष्ठभित्र दिइन्छ ।

१ सङ्ख्या

ने.सं. ५६७ (वि.सं. १५०४) श्रावणकृष्णदशमीको दिन (भाद्र ७ गते)[1] आदित्यवार
सारिसिद्धचाइएको *कातन्त्रवृत्तिविवरणपञ्जिका*
(केसरपुस्तकालयको लेखोट पुस्तकको ५८९ सङ्ख्या
= माइक्रोफिल्मको रीलसङ्ख्या सी ५५/७)
को पुष्पिका

कहाँ छापिएको –

लूछ्याह्वो पेतेक २०१५:१६३ = यक्ष मल्लको १२ सङ्ख्याको लिखत (२ पङ्क्तिको सम्बत्‌देखि ३ पङ्क्तिको °विजयराजे ॥ सम्म) ।

शङ्करमान राजवंशी २०२२:१७ = यक्ष मल्लको १९ सङ्ख्याको लिखत (२ पङ्क्तिको सम्बत्‌देखि ३ पङ्क्तिको °विजयराजे ॥ सम्म) ।

डिल्लीरमण रेग्मी २०२२:४२८ = यक्ष मल्लको १२ सङ्ख्याको लिखत (२ पङ्क्तिको सम्बत्‌देखि पुष्टकंसम्म र ३ पङ्क्तिको उठानदेखि °विजयराजे ॥[2] सम्म) ।

लूछ्याह्वो पेतेक २०४०:१७१ = यक्ष मल्लको २० सङ्ख्याको लिखत (२ पङ्क्तिको सम्बत्‌देखि ३ पङ्क्तिको °विजयराजेसम्म) ।

---

१. शङ्करमान राजवंशी २०२२:१७ ।
२. डिल्लीरमण रेग्मीको पाठमा विजयराज्ये छ । कहाँ छापिएको भन्ने प्रसङ्गमा यस्ता अन्तरको खयाल आइन्दा राखिनेछैन । लूछ्याह्वो पेतेक २०१५ मा मूलअनुसारको विजयराजे हुँदाहुँदै डिल्लीरमण रेग्मीको प्रभावमा परेर लूछ्याह्वो पेतेक २०४० मा त्यही शब्द विजयराज्ये बन्न गएको छ ।

CC-0. Nepal Sanskrit Academy, Kathmandu

यस पुष्पिकाको, माइक्रोफिलमवाट तयार गरिएको रीडर प्रिन्टको फ्याक्सिमिलि तल ३८ पृष्ठमा छ।

मूलपाठ

१. इति दुर्गसिंहोक्तकातन्त्र-

२. वृत्तिविवरणपञ्चिकायाः पञ्चमः सन्धिः समाप्तः ॥ ❀ ॥ सम्बत् ५६७ श्रावणकृष्णदशम्यायां तिथौ, आदित्यवासरे संपूर्ण्ण कृतमिदं पुष्टकं। राजाधिराजपमेश्वर, परमभट्टारक-

३. श्रीश्रीजयजक्षमल्लदेवविजयराजे॥ शुभमस्तु सर्व्वजगतामिति॥ लिखित [३] मिदं द्विजवरश्रीशिवहरीदेवेन इदं पुष्टकं॥

यादृशं पुस्तकं दृष्ट्वा तादृशं लिखितं मया।
यदि शुद्ध(म)शु(द्धम्वा शो)[४]-

४. धनीयं महद्बुधैः॥

शुभ॥

२ सङ्ख्या

ने.सं. ५७३ (वि.सं. १५१०) ज्येष्ठकृष्णचतुर्थीको दिन (ज्येष्ठ ३० गते)[५] शनिवार उत्तराषाढाउप्रान्त श्रवणनक्षत्र ऐन्द्रयोगको दिन सारिसिद्धचाइएको *भोजदेवसङ्ग्रह*

(राष्ट्रिय अभिलेखालयको लेखोट पुस्तकको ५.७०२ सङ्ख्या
= माइक्रोफिल्मको रीलसङ्ख्या बी १९/४)

को पुष्पिका

कहाँ छापिएको –
शङ्करमान राजवंशी २०२२:१९ = यक्ष मल्लको २३ सङ्ख्याको लिखत (२ पङ्क्तिको श्रीभोजदेखि ३ पङ्क्तिको समाप्ताः॥ सम्म र ४ पङ्क्तिको राजाधिराज°देखि ६ पङ्क्तिको जलपावकभन्दा अगाडि सम्म)।
लूछ्याह्रो पेतेक २०४०:१७२ = यक्ष मल्लको २५ सङ्ख्याको लिखत (४ पङ्क्तिको राजाधिराज°देखि ५ पङ्क्तिको ऐन्द्रयोगे- सम्म)।

यस पुष्पिकाको, माइक्रोफिल्मवाट तयार गरिएको रीडर प्रिन्टको फ्याक्सिमिलि तल ३८ पृष्ठमा छ।

---

३. पुस्तक बाँध्नको लागि धागो छिराउन बनाइएको प्वालको लागि तेस्रो र चौथो पङ्क्तिको बीचमा केही ठाउँ खाली छोडिएको छ।

४. कोष्ठमा पढिएका अक्षरका अलि अलि अवशेष देखिन्छन्।

५. शङ्करमान राजवंशी २०२२:१९।

६. वास्तवमा मूलको तस्य पुस्तकलेखसिद्धि सम्पूर्णमितिको ठाउँमा शङ्करमान राजवंशीले लेख समाप्तिमगात् भनी मूलमा हुँदै नभएको पाठ दिएका छन्।

CC-0. Nepal Sanskrit Academy, Kathmandu

मूलपाठ
८४क पत्र

२. श्रीभोजः॥

३. देवसङ्गह समाप्ताः ॥

यथादृष्टन्तथा लिखितः [७]लेखिको नास्ति दोषणः ॥ ❖[८] ॥

यदि शुद्धमशुद्धम्बा ॥ ❖[८] ॥ सोधनीयै ः

४. महद्धुधाः ॥

राजाधिराजपरमेश्वरः परमः [७]भट्टारकभास्करकुलः श्रीश्रीजयजक्षमल्लदेवस्यविजयराज्येः ॥ श्रेयोऽः

५. स्तु ॥ श्रीनेपालसम्वत्सर ५७३ जेष्टकृष्णचः [७]तुर्थ्यायां शनैश्चरवासरे ‿ उत्त्राषाढपरः श्रवण‑

नक्षत्रे ‿ ऐन्द्रयोगे । तस्मि ः

६. न्दिवसे ‿ तस्य पुस्तकलेखसिद्धि सम्पूर्ण्णमिति ॥

जल[९]पावकमुखिक ‿ तस्करम्बा ‿ एते दुष्टभयः परिरक्षतु ततः परमार्थशास्त्रं ॥

३ सङ्ख्या

ने.सं. ५८४ (वि.सं. १५२०) चैत्रशुक्लपञ्चमीको दिन भक्तपुरमा सारिसिद्धयाइएको *माधवनिदान*
(राष्ट्रिय अभिलेखालयको लेखोट पुस्तकको ५.४०२ सङ्ख्या
= माइक्रोफिल्मको रीलसङ्ख्या ए ४६/१)
को पुष्पिका

कहाँ छापिएको –

डिल्लीरमण रेग्मी २०२२:४३५ = यक्ष मल्लको ४२ सङ्ख्याको लिखत (२ पङ्क्तिको देवःदेखि ४ पङ्क्तिको भक्तापुरेसम्म र ५ पङ्क्तिको सम्बद्युगेदेखि शितेसम्म) ।

लूछयाह्वो पेतेक २०४०:१७४ = यक्ष मल्लको ३७ सङ्ख्याको लिखत (२ पङ्क्तिको देवःदेखि ३ पङ्क्तिको ख्यातःसम्म ४ पङ्क्तिको तद्विजयराज्ये भक्तापुरे र ५ पङ्क्तिको सम्बद्युगेदेखि शितेसम्म) ।

यस पुष्पिकाको, माइक्रोफिल्मवाट तयार गरिएको रीडर प्रिन्टको फ्याक्सिमिलि तल ३९ पृष्ठमा छ ।

---

७. पुस्तक बाँध्नको लागि धागो छिराउन बनाइएको प्वालको लागि दोस्रोदेखि पाँचौं पङ्क्तिसम्मको बीचमा केही ठाउँ खाली छोडिएको छ ।

८. यस बुट्टाले दोस्रो र तेस्रो पङ्क्ति ओगटेको छ ।

९. ल र पाको बीचमा लेखिएको यस्तो ः विसर्गको माथिल्लो डल्लोमा दुइवटा यस्ता ‿ धर्का दिई त्यो खारेज गरिएको छ ।

CC-0. Nepal Sanskrit Academy, Kathmandu

मूलपाठ

१०४ख पत्र

२. इति माधवविरचितो रुग्विनिश्चयः समाप्तः ॥ ॥

देवः श्रीकमलासरो-

३. जनयनः श्रीयक्षमल्लो नृपः

पुत्रेणैव सहानुजेनः [10]सहितः श्रीरायमल्लेन वै ।

ख्यातः श्रीरघुवङ्गपङ्कजरविः सन्नीतिरत्नाकरः

सोऽयं श्रीहिमशैलसानुभु-

४. वने संराजतेऽहर्न्निशः ॥

तद्विजयराज्ये ॥

भक्तापुरे [10]निवसितः शुभराजधीरो ,

नत्वा गुरोर्ग्गयपतेश्चरणारविन्दः ।

वैद्योत्तमो जाति[11]राजगुणाभिलाषी

५. तस्मै लिलेख शुभदञ्च निदानशास्त्रः ॥

सम्बद्युगे वसौ बाणे , पञ्चम्याञ्च मधौ शिते ।

इदम्पुस्तक सम्पूर्ण्णं , लिखितङ्गोध्यताम्बुधैः ॥ ॥

शुभमस्तु ॥ ॥

४ सङ्ख्या

ने.सं. ५८७ (वि.सं. १५२४) ज्येष्ठपूर्णिमाको दिन सारिसिद्धचाइएको *कुशण्डीकर्म* (राष्ट्रिय अभिलेखालयको लेखोट पुस्तकको १.१६०६ सङ्ख्या = माइक्रोफिल्मको रीलसङ्ख्या ए १३११/३) को पुष्पिका

१०. पुस्तक बाँध्नको लागि धागो छिराउन बनाइएको प्वालको लागि दोस्रोदेखि चौथो पङ्क्तिसम्मको बीचमा केही ठाउँ खाली छोडिएको छ ।

११. पहिले लेखिएका अक्षर मेटी त्यही ठाउँमा त्तमो जाति लेखिएको छ । पुस्तक सार्नेको नाउँ मेटी कसैले त्यहाँ आफ्नो नाउँ राखेको यताबाट देखिन गएको छ । यसो गर्दा यस पाउमा एक अक्षर कम हुन गएको छ ।

CC-0. Nepal Sanskrit Academy, Kathmandu

कहाँ छापिएको –

लूछ्याह्वो पेतेक २०१५:१६३ = यक्ष मल्लको १७ सङ्ख्याको लिखत (३ पङ्क्तिको सम्बतदेखि ४ पङ्क्तिको विजयाराजे-सम्म) ।

शङ्करमान राजवंशी २०२३:१३-१४ = यक्ष मल्लको ३४ सङ्ख्याको लिखत (२ पङ्क्तिको इतिदेखि ४ पङ्क्तिको पुतक ॥ सम्म) ।

लूछ्याह्वो पेतेक २०४०:१७४ = यक्ष मल्लको ३९ सङ्ख्याको लिखत (३ पङ्क्तिको सम्बतदेखि ४ पङ्क्तिको विजयाराजे-सम्म) ।

यस पुष्पिकाको, माइक्रोफिल्मवाट तयार गरिएको रीडर प्रिन्टको फ्याक्सिमिलि तल ३९ पृष्ठमा छ ।

मूलपाठ

१. ꣼ जथा दृष्ट: तथा लित: लेखिको नास्ति दोष

य·[12]जदि शुधं मशु-

२. शुद्ध वा: मम दोष न [13]दीयते ॥

इति कुसंडीकर्म्म स-

३. मापद ॥ सम्वत ५८ [13]७ जेष्टशुदि १५ श्रीश्रीजयजक्ष-

४. मलदेवस्य विजयाराजे ॥ विप्रश्रीधवलतेजेन लिषित पुतक ॥

५. [14]शुभ[15] ॥[16]

५ सङ्ख्या

५८८ (वि.सं. १५२४) पौषकृष्णपञ्चमी (माघ १८ गते)[17] बृहस्पतिवार उत्तरफाल्गुनीउप्रान्त हस्तनक्षत्र सुकर्मयोगको दिन फर्पिङमा सारिसिद्धचाइएको *भार्गवधनुःशास्त्र*

(राष्ट्रिय अभिलेखालयको लेखोट पुस्तकको १.१४९१ सङ्ख्या = माइक्रोफिल्मको रीलसङ्ख्या बी १८९/४)

को पुष्पिका

---

१२. य· र जको बीचमा तिनको डिकाभन्दा माथि यस्तो x चिह्न र तिनै दुइ अक्षरको बीचमा तिनको खुट्टाभन्दा तल पहिलो र दोस्रो पङ्क्तिको बीचको खाली ठाउँमा अर्को त्यस्तै चिह्न दिइएको छ ।

१३. पुस्तक बाँध्नको लागि धागो छिराउन बनाइएको प्वालको लागि दोस्रो र तेस्रो पङ्क्तिको बीचमा केही ठाउँ खाली छोडिएको छ ।

१४. पाँचौं पङ्क्तिमा अगाडि ठाउँ खाली छोडेर पङ्क्तिको अन्त्यमा पुग्ने गरी शुभ ॥ लेखिएको छ ।

१५. ताडपत्र भाँचिएर गएकोले भको दायाँपट्टिको भागको तल्लो अंश देखिँदैन ।

१६. ॥ को तल्लो भाग देखिँदैन ।

१७. शङ्करमान राजवंशी २०२३:१५ ।

CC-0. Nepal Sanskrit Academy, Kathmandu

कहाँ छापिएको –

शङ्करमान राजवंशी २०२३:१४-१५ = यक्ष मल्लको ३६ सङ्ख्याको लिखत (२२क पत्रको ७ पङ्क्तिको **सम्बत्**देखि २२ख पत्रको ५ पङ्क्तिको **इह**सम्म, २३क पत्रको १ पङ्क्तिको **श्रीश्री॰**देखि २ पङ्क्तिको **शास्त्र ॥** सम्म) ।

लूछ्याह्गे पेतंक २०४०:१७४ = यक्ष मल्लको ४१ सङ्ख्याको लिखत (२२क पत्रको ७ पङ्क्तिको **सम्बत्**देखि २२ख पत्रको ३ पङ्क्तिको **जोतिशिहरावुतस्य**सम्म, ४ पङ्क्तिको **तस्यो**देखि ५ पङ्क्तिको **लिखितं**सम्म, २३क पत्रको १ पङ्क्तिको **श्रीश्री॰**देखि २ पङ्क्तिको **चोया**सम्म) ।

यस पुष्पिकाको, माइक्रोफिल्मवाट तयार गरिएको रीडर प्रिन्टको फ्याक्सिमिलि तल ४० पृष्ठमा छ ।

मूलपाठ

२२क पत्र

६. इति श्रीभार्ग्गवधनु॰शास्त्र॰ दिक्पाल-

७. पिच्छपूजाविधिर्न्नाम षष्टमपरिच्छेद समप्त॰॥ ॥ सम्वत् ५८८ पौक्षकृष्णपञ्चम्यायां तिथो । उ-

२२ख पत्र

१. त्रफाल्गुणप्र. हस्तनक्षेत्रे । सुक्रमयोगे । बृहस्पतिवासरे । संपूर्ण्णं लिखितं ॥ राजाधिराजपरमेश्वर ‸

२. परभट्टारक॰ श्रीश्रीजयजक्ष ‸ मल्लदेवस्य विजयराज्ये । श्रीशिषरापुरिपट्टने श्रीशुरकीवंसोड्डव ‸

३. श्रीजयशिहरावुतस्य । श्रीजयजो: [18]तिशिहरावुतस्य । श्रीप्रतापशिहरावुतस्य । श्रीसं-

४. सारशिहरावुतस्य । श्रीरत्नशिहरा [18]वुतस्य । श्रीजयकीर्त्तिशिहरावुतस्य । तस्यो विजय-

५. राजेन । लिखितं इह पुस्तकं केन: [18]श्रीचन्द्रपत्याराध्यसोमसर्म्मनस्य ‸ पुत्र श्रीरामसो-

६. मशम्मनेन लिखितं । मनिकराज्यदैवज्ञसिखेन मेकपुस्तकं लिखितं इह । मया इह लिखितं ॥

जा-

७. दृशी पुस्तकं दृष्ट्वा तादृशी लिखितं मया ।

यदि शुधमशुद्धं वा मम दोषो न दीयते ॥

---

१८. पुस्तक बाँध्नको लागि धागो छिराउन बनाइएको प्वालको लागि तेस्रोदेखि पाँचौं पङ्क्तिसम्मको बीचमा केही ठाउँ खाली छोडिएको छ ।

CC-0. Nepal Sanskrit Academy, Kathmandu

उदकानलचोरे-

२३क पत्र

१. भ्यो मुखिकेभ्यस्तथैव च ।

रखितव्यं प्रयत्नेन ، मया कष्टेन लिखितं ॥

श्रीश्रीजयजक्ष मल्लदेव ठाकुरसः

२. वो । फनपिंग श्रीचवभय रावुतसवो संग्राम जुरङास चोया थ्व शास्त्र ॥ थ्व शास्त्र ह्लेयका काले मेव ।

३. पच महापातक लाक्व गोपXी याफुन [१९]थख भुष थ्व शास्त्र प्रत्येष द्वातं ، शास्त्रसवु ह्लाक ॥ शुभ ॥

६ सङ्ख्या

ने.सं. ५९० (वि.सं. १५२७) श्रावणशुक्लप्रतिपदा (श्रावण ३१ गते)[२०] आदित्यवार मघानक्षत्र परिघयोग सूर्य कर्कटराशिमा र चन्द्र सिंहराशिमा भएको दिन काठमाडौँमा सारिसिद्धचाइएको *पञ्चरक्षा* (राष्ट्रिय अभिलेखालय लेखोट पुस्तकको १.१११३ सङ्ख्या = माइक्रोफिल्मको रीलसङ्ख्या ए ९९३/३)

को पुष्पिका

कहाँ छापिएको –

हरप्रसाद शास्त्री १९६१/६२:मूलभाग ३६ (१४७क पत्रको ३ पङ्क्तिको आज्यमहासाहस्र°देखि ४ पङ्क्तिको चेतिसम्म र १४७ख पत्रको २ पङ्क्तिको राजाधिराज°देखि ४ पङ्क्तिको चन्द्रमसि ॥ सम्म) ।

डिल्लीरमण रेग्मी २०२२:४३० = यक्ष मल्लको १९ सङ्ख्याको लिखत (१४७ख पत्रको २ पङ्क्तिको राजाधिराज°देखि ४ पङ्क्तिको चन्द्रमसि ॥ सम्म, ५ पङ्क्तिको लेखिकदेखि शुभमस्तुसम्म) ।

शङ्करमान राजवंशी २०२३:१५ = यक्ष मल्लको ३७ सङ्ख्याको लिखत (१४७ख पत्रको २ पङ्क्तिको राजाधिराज°देखि ५ पङ्क्तिको °मनिकराजचन्द्रेनसम्म) ।

पूर्णरत्न वज्राचार्य २०२३:२२ (१४७क पत्रको ३ पङ्क्तिको आज्यमहासाहस्र°देखि ४ पङ्क्तिको धन्मासम्म, ५ पङ्क्तिको देयधर्मो°देखि १४७ख पत्रको ५ पङ्क्तिको शुभमस्तु ॥ सम्म) ।

लूछ्याह्रो पेतेक २०४०:१७४-१७५ = यक्ष मल्लको ४२ सङ्ख्याको लिखत (१४७ख पत्रको २ पङ्क्तिको राजाधिराज°देखि ४ पङ्क्तिको चन्द्रमसि ॥ सम्म) ।

यस पुष्पिकाको, माइक्रोफिल्मबाट तयार गरिएको रीडर प्रिन्टको फ्याक्सिमिलि तल ४१ पृष्ठमा छ ।

---

१९. पुस्तक बाँध्नको लागि धागो छिराउन बनाइएको प्वालको लागि यस पङ्क्तिको बीचमा केही ठाउँ खाली छोडिएको छ ।

२०. शङ्करमान राजवंशी २०२३:१५ ।

CC-0. Nepal Sanskrit Academy, Kathmandu

मूलपाठ

१४७क पत्र

२. महारक्षामहामन्त्रानुसारिणी महाविद्या समा-

३. प्ता ॥ ॥ आर्य्यमहासाहस्रप्रमर्द्दनी । आ[२१] र्य्यमहामायूरी । आर्य्यमहाशीतवती । आर्य्य [२१] महाप्रतिसरा । आर्य्यमहामन्त्रानुसारिणी ॥

४. एतानि पञ्चरक्षासूत्राणि परिसमाप्ता चे [२१] ति ॥ ॥

ये धर्म्मा हेतुप्रभवा हेतुन्तेषान्त [२१] था गतो ह्यवद-

त्तेषाञ्च यो निरोध एवंवादी म-

५. हाश्रवण ॥ ॥

देयधर्म्मोयम्प्रवरमहायानयायिनः परमोपासकः चैत्यमकुत्यायां । श्रीनकविहारगृहाधिवासिन दानपतिलक्ष्मी-पालभा

१४७ख पत्र

१. रोकेन ، माता ، उदयलक्ष्मी ، भार्य्या ، लुंगुडिम्थी त्रिभि सहानुमतेन ، इदं भगवतीपञ्चरक्षापुष्टकं लिक्षापितवान् ॥[२२] ततः यदत्र पुण्यां तद्भवत्वाचार्य्यो-

२. पाध्याय ، मातापितृपुर्व्वङ्गमसकलसत्व [२१] रासेरनुत्तरज्ञानफलाप्तयेति ॥ ॥ [२१] राजाधिराज-परमेश्वरपरमभट्टारकश्री-

३. श्रीजयजक्षमल्लदेवस्य विजयराज्ये ॥ [२१] ॥ ॥ श्रेयोऽस्तु ॥ सम्वत् ५९० श्रा [२१] वनशुक्ल-प्रतिपद्यायान्तिथौ ، मघनक्षत्रे

४. परिघयोगे आदित्यवासरे[२३] कर्क्कटरासिगते सवितरि [२०] सिंहराशिगते चन्द्रमसि ॥ ॥ [२१] ॥ थ्व दिन कुह्नु थ्व पुष्टक दुकास्यं हस्यं पाठ

५. गायकं ، प्रतिव्रषं पाठ याचकत्वं जुर्व्व ॥ लेखिक कोलिग्रामश्रीजमलगण्ठिवज्राचार्य्यमनिकराजचन्द्रेन ॥ शुभमस्तु ॥ ॥

---

२१. पुस्तक बाँध्नको लागि धागो छिराउन बनाइएको प्वालको लागि दोस्रोदेखि चौथो पङ्क्तिसम्मको बीचमा केही ठाउँ खाली छोडिएको छ ।

२२. न् र तको बीचमा तिनको खुट्टाभन्दा तल काकपद दिई तिनै दुइ अक्षरको बीचमा तिनको डिकाभन्दा माथि खाली ठाउँमा ॥ थपिएको छ ।

२३. गे र कको बीचमा तिनको डिकाभन्दा माथि तेस्रो र चौथो पङ्क्तिको बीचको खाली ठाउँमा यस्तो ᵛ चिह्न र तिनै दुइ अक्षरको बीचमा तिनको खुट्टाभन्दा तल काकपद दिई पाँचौं पङ्क्तिको प्रतिव्रषंको षंभन्दा पछाडि यस्तो × चिह्न दिई आदित्यवासरे थपिएको छ । थपिएका ती अक्षरपछि फेरि अर्को त्यस्तै चिह्न दिइएको छ ।

CC-0. Nepal Sanskrit Academy, Kathmandu

७ सङ्ख्या

ने.सं. ५९४ (वि.सं. १५३१) ज्येष्ठशुक्लद्वादशीको दिन भक्तपुरमा सारिसिद्धचाइएको *हितोपदेश* (राष्ट्रिय अभिलेखालयमको लेखोट पुस्तकको १.१६०८ सङ्ख्या = माइक्रोफिल्मको रीलसङ्ख्या ए २०/२२)

को पुष्पिका

कहाँ छापिएको –

सेसिल बेन्डल १९५९/६०:२९ (६०क पत्रको ४ पङ्क्तिको **सम्बद्वेद**°देखि ६०ख पत्रको १ पङ्क्तिको **थौ**सम्म) ।

हरप्रसाद शास्त्री १९६१/६२:७५ (६०क पत्रको ४ पङ्क्तिको **श्रीयक्षमल्ल**°देखि °**बाणे**सम्म) ।

डिल्लीरमण रेग्मी २०२२:४३१ = यक्ष मल्लको २२ सङ्ख्याको लिखत (६०क पत्रको ४ पङ्क्तिको **श्रीयक्षमल्ल**°देखि **वरकीर्त्तिरामः**सम्म र त्यही पङ्क्तिको **सम्बद्वेद**°देखि ६०ख पत्रको १ पङ्क्तिको **लिख्यते**सम्म) ।

शङ्करमान राजवंशी २०२३ क:१८ = यक्ष मल्लको ४० सङ्ख्याको लिखत (६०क पत्रको ४ पङ्क्तिको **श्रीयक्षमल्ल**°देखि ६०ख पत्रको १ पङ्क्तिको **धीमता ॥** सम्म) ।

लूछचाह्लो पेतेक २०४०:१७५ = यक्ष मल्लको ४५ सङ्ख्याको लिखत (६०क पत्रको ४ पङ्क्तिको **श्रीयक्षमल्ल**°देखि **वरकीर्त्तिरामः**सम्म र त्यही पङ्क्तिको **सम्बद्वेद**°देखि ६०ख पत्रको १ पङ्क्तिको **लिख्यते ॥** सम्म) ।

यस पुष्पिकाको, माइक्रोफिल्मवाट तयार गरिएको रीडर प्रिन्टको फ्याक्सिमिलि तल ४१ पृष्ठमा छ ।

मूलपाठ

६०क पत्र

३. **इति हि**ः[24] **तोपदेश श्लोकसमुच्चय सन्धिर्न्नामचतुर्थः कथासः**

४. **ग्रहः समाप्तः ॥ ॐ ॥**

श्रीयक्षमल्लनृपतेर्व्विजये च राज्ये ، भक्तापुरीनिवसितो वरकीर्त्तिरामः ।

तत्कण्ठभूषणकृतोपि हितोपदेशश्लोकश्च समस्तहृदयाब्जविकासभानुश्च ॥

सम्बद्वे[25]**दग्रहबाणे ، ज्येष्ठशुक्ले हरेस्ति-**

६०ख पत्र

१. **थौ**

लिख्यते पुस्तकं भद्रं ، अजयेन च धीमता ॥ ॐ ॥

शुभं भवतु लेखकपाठकयोस्तु सर्व्वकालमिति ॥ ॐ ॥ शुभं ॥

---

२४. पुस्तक बाँध्नको लागि धागो छिराउन बनाइएको प्वालको लागि दोस्रोदेखि चौथो पङ्क्तिसम्मको बीचमा केही ठाउँ खाली छोडिएको छ ।

२५. **द्वे**को अगाडि पहिले लेखेको अक्षरको डोब देखिएकोले पहिले लेखेको अक्षर मेटेर **द्वे** लेखेको जस्तो देखिन्छ ।

CC-0. Nepal Sanskrit Academy, Kathmandu

८ सङ्ख्या

नेसं. ५९६ (वि.सं. १५३३) चैत्रशुक्लसप्तमीको दिन (वैशाख ५ गते)[२६] आदित्यवार आर्द्रानक्षत्र सुकर्मयोगको दिन काठमाडौँमा सारिसिद्धचाइएको *पञ्चरक्षा*

(राष्ट्रिय अभिलेखालय लेखोट पुस्तकको १.१११४ सङ्ख्या = माइक्रोफिल्मको रीलसङ्ख्या ए ४७/१५)

को पुष्पिका

कहाँ छापिएको –

लूछ्याह्यो पेतेक २०१५:१६५ = यक्ष मल्लको २३ सङ्ख्याको लिखत (५क पत्रको ५ पङ्क्तिको **श्रीकाष्टमदेख** ६ पङ्क्तिको **ण्डपसम्म**, ५ख पत्रको २ पङ्क्तिको **सम्बत्**देखि ३ पङ्क्तिको **विजयराज्ये ॥** सम्म) ।

डिल्लीरमण रेग्मी २०२२:४३१ = यक्ष मल्लको २३ सङ्ख्याको लिखत (५क पत्रको ४ पङ्क्तिको **महारक्षा**°देखि °**राज्ञी**सम्म, ५क पत्रको ५ पङ्क्तिको **देय**°देखि ६ पङ्क्तिको °**चन्द्रस्य ॱ** सम्म, ५क पत्रको ६ पङ्क्तिको **षट्नन्द**°देखि ५ख पत्रको १ पङ्क्तिको °**प्रसादितोयं ॥** सम्म, २ पङ्क्तिको **सम्बत्**देखि ४ पङ्क्तिको °**चन्द्रस्य**सम्म) ।

शङ्करमान राजवंशी २०२३ क:१८ = यक्ष मल्लको ४१ सङ्ख्याको लिखत (५क पत्रको ५ पङ्क्तिको **देय**°देखि ६ पङ्क्तिको °**चन्द्रस्य**सम्म, ५ख पत्रको २ पङ्क्तिको **सम्बत्**देखि ३ पङ्क्तिको **विजयराज्ये**सम्म) ।

पूर्णरत्न वज्राचार्य २०२३:२९ (५ख पत्रको २ पङ्क्तिको **सम्बत्**देखि ३ पङ्क्तिको **विजयराज्ये**सम्म) ।

नयराज पन्त २०२४:१०४-१०५ (५क पत्रको ५ पङ्क्तिको **देय**°देखि ६ पङ्क्तिको °**फलाप्तयेति8 ॥** सम्म, ५ख पत्रको २ पङ्क्तिको **सम्बत्**देखि ४ पङ्क्तिको **नवनिर्म्मित ॥** सम्म, ५ पङ्क्तिको **लेखक**देखि °**सेनेनेति ॥** सम्म ।

लूछ्याह्यो पेतेक २०४०:१७५ = यक्ष मल्लको ४६ सङ्ख्याको लिखत (५क पत्रको ५ पङ्क्तिको **श्रीकाष्टम**देखि ६ पङ्क्तिको °**चन्द्रस्य**सम्म, ५ख पत्रको २ पङ्क्तिको **सम्बत्**देखि ३ पङ्क्तिको **विजयराज्ये**सम्म) ।

यस पुष्पिकाको, माइक्रोफिल्मवाट तयार गरिएको रीडर प्रिन्टको फ्याक्सिमिलि तल ४२ पृष्ठमा छ ।

मूलपाठ

५क पत्र

४. **महारक्षामहाम** [२७]**न्त्रानुशारिणी महाविद्याराज्ञी समाप्त8 ॥ ❊**[२८] ॥

---

२६. शङ्करमान राजवंशी २०२३ क:१८ र नयराज पन्त २०२४:१०५ ।

२७. पुस्तक बाँध्नको लागि धागो घुसाउन बनाइएको प्वालको लागि दोस्रोदेखि पाँचौं पङ्क्तिसम्मको बीचमा केही ठाउँ खाली छोडिएको छ ।

२८. यस बुट्टाले चौथो र पाँचौं पङ्क्ति ओगटेको छ ।

CC-0. Nepal Sanskrit Academy, Kathmandu

ये ध-

५. ॥ [29] ॥ र्म्मा हेतुप्रभवा हेतुन्तेषान्तथागतो ह्यवद-

तेषाः [30] ञ्च यो निरोध एवम्बादी महाश्रमणः ॥ [31] ॥

देयधर्म्मोयं प्रव [32]रमहायानयायिनः परमोपासिक श्रीका ॥ [33]॥ ष्टम-

६. ण्डपनगरे श्रीकीर्त्तिपुण्यमहाविहारीयभिक्षुश्रीदेवाचन्द्रस्य ، यदत्र पुण्यन्तद्भवत्वाचार्योपाध्यायमाता-
पितृपूर्व्वङ्गमङ्कृत्वा सकलसत्वराशेरणुत्तरज्ञानफलाप्तयेतिः ॥ ॥

षट्नन्दमन्मथसरे गवत्स-

५ख पत्र

१. रे वैः

चैत्रे सिते प्रवरसप्तमि भानुवारे ।
सम्पूर्ण्णं शास्त्र नवनिर्म्मितपञ्चरक्षाः
धीमानसौ हृदयसेन सुलेखितञ्च ॥
श्रीकीर्त्तिपुण्ये वरस्वच्छमहाविहारे ،
श्रीविश्वकर्म्मवरलब्धप्रसादितोयं ॥

२. देवा प्रसिद्ध भुवने ، सुविचक्षणोसौ ،
पुण्येन सर्व्वं सुः [33] खसंपदवृद्धिरस्तु ॥ [34] ॥

सम्बत् ५९६ चैत्रशुक्लसप्तम्यान्ति [35] थौ ، आद्रानक्षत्रे शुक्रमयोगे ، आदित्यसरे ، लिखितः

३. मिदं सम्पूर्ण्णं पुस्तकम् ॥ [36]॥ राजाधिराजप [33]रमेश्वरपरमभट्टा ॥ [36]॥ रकश्रीश्रीजयजक्ष-
मल्लदेवस्यः [34]विजयराज्ये ॥ [36]॥ श्रीकीर्त्तिपुण्यमहाविहारवः

---

२९. यस बुट्टाले चौथो र पाँचौं पङ्क्ति ओगटेको छ ।

३०. यस बुट्टाले दोस्रोदेखि पाँचौं पङ्क्तिसम्म ओगटेको छ ।

३१. यस बुट्टाले चौथो र पाँचौं पङ्क्ति ओगटेको छ ।

३२. पुस्तक बाँध्नको लागि धागो घुसाउन बनाइएको प्वालको लागि दोस्रोदेखि पाँचौं पङ्क्तिसम्मको बीचमा केही ठाउँ खाली छोडिएको छ ।

३३. यस बुट्टाले दोस्रोदेखि चौथो पङ्क्तिसम्म ओगटेको छ ।

३४. यस बुट्टाले दोस्रो र तेस्रो पङ्क्ति ओगटेको छ ।

३५. यस बुट्टाले दोस्रोदेखि चौथो पङ्क्तिसम्म ओगटेको छ ।

३६. पुस्तक बाँध्नको लागि धागो छिराउन बनाइएको प्वालको लागि तेस्रो र चौथो पङ्क्तिको बीचमा केही ठाउँ खाली छोडिएको छ ।

CC-0. Nepal Sanskrit Academy, Kathmandu

४. स्थितशाक्यभिश्रीदेवाच ॥ [३५]॥ न्द्रस्य ॱ माता येता [३६]मयि ॱ तस्य भाऱ्या हृदयलक्ष्मी मयि सगनपरिवारस्य ॱ पञ्चरक्षा [३७]नवनिर्म्मित ॥ [३५]॥ पुस्तकोऽयं ॱ अनेन पुण्येन य-

५. जमानस्य ॱ जनधनलक्ष्मीवृद्धिरस्तु ॥ लेखक सालंघुंविहारवज्राचाऱ्यश्रीहृदयसेनेनेति ॥ ७ ॥ ॥ शुभमस्तु सर्व्वजगताम् ॥ ॥

९ सङ्ख्या

ने.सं. ५९९ (वि.सं. १५३५) माघशुक्लद्वादशीउप्रान्त त्रयोदशी (फाल्गुन १० गते)[३८] पुष्यनक्षत्र आयुष्मान्योगको दिन काठमाडौँमा सांरिसिद्धचाइएको *पञ्चरक्षा*

(केसरपुस्तकालयको लेखोट पुस्तकको ५६६ सङ्ख्या

= माइक्रोफिल्मको रीलसङ्ख्या सी ७७/३)

को पुष्पिका

कहाँ छापिएको –

लूछ्याह्वो पेतेक २०१५:१६५ = यक्ष मल्लको २४ सङ्ख्याको लिखत (१४५ख पत्रको १ पङ्क्तिको श्री°देखि २ पङ्क्तिको विजयराज्ये ॥ सम्म, २ पङ्क्तिको काष्टमण्डप र ४ पङ्क्तिको सम्वत्‌देखि ५ पङ्क्तिको पूरै तिथिमितिसम्म) ।

डिल्लीरमण रेग्मी २०२२:४३१ = यक्ष मल्लको २४ सङ्ख्याको लिखत (१४५ख पत्रको १ पङ्क्तिको नेपादेखि २ पङ्क्तिको विजयराज्येसम्म, ४ पङ्क्तिको सम्वत्‌देखि ५ पङ्क्तिको पूरै तिथिमितिसम्म) ।

शङ्करमान राजवंशी २०२३ क:१८-१९ = यक्ष मल्लको ४२ सङ्ख्याको लिखत (१४५ख पत्रको १ पङ्क्तिको श्री°देखि २ पङ्क्तिको विजयराज्ये ॥ सम्म, २ पङ्क्तिको काष्टमणडप र ४ पङ्क्तिको सम्वत्‌देखि ५ पङ्क्तिको पूरै तिथिमितिसम्म) ।

लूछ्याह्वो पेतेक २०४०:१७५ = यक्ष मल्लको ४७ सङ्ख्याको लिखत (१४५ख पत्रको १ पङ्क्तिको श्री°देखि २ पङ्क्तिको विजयराज्ये ॥ सम्म, २ पङ्क्तिको काष्टमण्डप र ४ पङ्क्तिको सम्वत्‌देखि ५ पङ्क्तिको पूरै तिथिमितिसम्म) ।

यस पुप्पिकाको, माइक्रोफिल्मवाट तयार गरिएको रीडर प्रिन्टको फ्याक्सिमिलि तल ४२ पृष्ठमा छ ।

मूलपाठ

१४५क पत्र

२. महारक्षामन्त्रा-

---

३५. पुस्तक बाँध्नको लागि धागो छिराउन बनाइएको प्वालको लागि तेस्रो र चौथो पङ्क्तिको बीचमा केही ठाउं खाली छोडिएको छ ।

३६. यस बुट्टाले दोस्रोदेखि चौथो पङ्क्तिसम्म ओगटेको छ ।

३७. यस बुट्टाले दोस्रोदेखि चौथो पङ्क्तिसम्म ओगटेको छ ।

३८. शङ्करमान राजवंशी २०२३ क:१९ ।

CC-0. Nepal Sanskrit Academy, Kathmandu

३. नुसारिणीनाम महायानसूत्रं रक्षाकल्पं [३९]समाप्तमिति ॥ [४०]॥

ये धम्मा हेतुप्रभवा हेतुन्ते [३९]षान्तथाग ॥ ❁[४१] ॥ तो ह्यवदत् ।

तेषा-

४. ञ्च यो निरोध एवंवादी महाश्रमणः ॥

दे [३९]यधर्म्मोयं प्र ॥ [४०]॥ वरमहायानयायिना । [३९]परमोपा ॥ [४१]॥ शकपरमधाम्मि-

५. क श्रीयंबूब्रुमायां अष्टि[४२] गांगूलपट्टनके । श्रीश्रीभास्करदेवसंस्कारितशत्रश्रीकेशवचन्द्रकृतः पारावत-महाविहारावस्थित ‸ गुडोस्येनभारोकस्य तस्य भार्या जीतलक्ष्मीपुत्रपौत्रादिसगन!‸

१४५ख पत्र

१. परिवाराणां यदत्र पुण्यं तद्भवत्वाचार्य्योपाध्यायमातापितृपूर्व्वङ्गमं कृत्वा सकलसत्वराशे मनुत्तरज्ञानफलवाप्तय इति ॥❁[४३] ॥ श्रीमत्राजाद्धिराजनेपा-

२. लमण्डलेश्वरपरमभट्टारश्रीश्रीजय [३९]यक्षमल्लदेवस्य विजयराज्ये ॥ [३९]॥ लेखक [३९]श्री ॥ [४३]॥ काष्टमण्डपनगरे साल९

३. षुंविहारीयभिक्षुराचार्य्यश्रीहृदय [३९]सेनेनेति ॥

यथा दृष्टं तथा लिखि [३९]॥ तं लेखि [३९]को ॥ [४३]॥ नास्ति दोषः ।

यदि शुद्ध?

४. मशुद्धम्बा शोधनीय महद्बुधै ॥ [३९]॥

स्वस्ति ॥ सम्बत् ५९९ माघ शु ॥ [३९]॥ क्तुद्वाद [३९]शीप्रत्रयोदस्यान्तिथौ पुष्यनक्षत्रे आयुष्मा-

५. [न]{योगे} *************[४४]*[४५] पुष्टक लिखि सम्पूर्ण्णमिति ॥ ॥ अनेन पुण्यबलेन यजमानस्य जनधनलक्ष्मीवृद्धिरस्तु ॥ शुभमंस्तु ससव्वजगतां ॥

---

३९. पुस्तक बाँध्नको लागि धागो छिराउन बनाइएको प्वालको लागि दोस्रोदेखि चौथो पङ्क्तिसम्मको बीचमा केही ठाउँ खाली छोडिएको छ ।

४०. पुस्तक बाँध्नको लागि धागो छिराउन बनाइएको प्वालको लागि तेस्रो र चौथो पङ्क्तिको बीचमा केही ठाउँ खाली छोडिएको छ ।

४१. यस बुट्टाले दोस्रोदेखि चौथो पङ्क्तिसम्म ओगटेको छ ।

४२. क र गांको बीचमा डिकाभन्दा माथि चौथो र पाँचौं पङ्क्तिको बीचको खाली ठाउँमा यस्तो ∨ चिह्न र तिनै दुइ अक्षरको बीचमा तिनको खुट्टाभन्दा तल अर्को त्यस्तै चिह्न दिई पाँचौं पङ्क्तिको कको तल खाली ठाउँमा अर्को यस्तो × चिह्न दिई श्रीयंबूब्रुमायां अष्टि थपिएको छ । थपिएका ती अक्षर कुन पङ्क्तिमा थप्ने हो, त्यो जनाउन तलबाट पङ्क्ति गनी १ लेखिएको छ ।

४३. यस बुट्टाले पहिलोदेखि तेस्रो पङ्क्तिसम्म ओगटेको छ ।

४४. पुभन्दा अगाडिका दोस्रोदेखि तेह्रौं अक्षरसम्मका डिको र डिकोभन्दा माथि गएका भाग देखिन्छन् ।

४५. पुभन्दा अगाडिको पहिलो अक्षरको डिको र पछिल्लो भाग देखिन्छ ।

१ सङ्ख्याको पुष्पिकाको, माइक्रोफिल्मबाट तयार गरिएको रीडर प्रिन्टको फ्याक्सिमिलि

यसको पाठ माथि २६ पृष्ठमा छ।

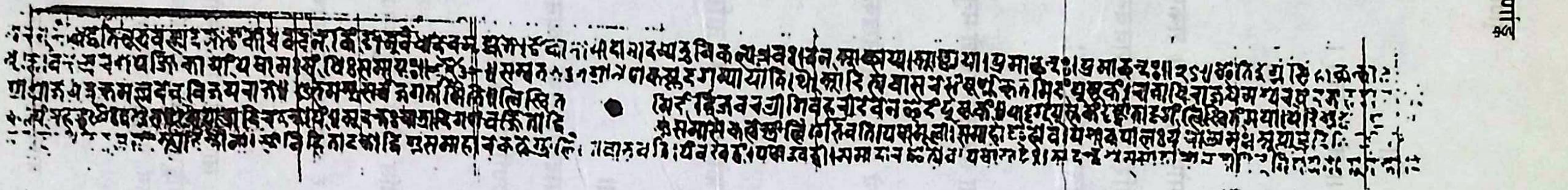

२ सङ्ख्याको पुष्पिकाको, माइक्रोफिल्मबाट तयार गरिएको रीडर प्रिन्टको फ्याक्सिमिलि

यसको पाठ माथि २७ पृष्ठमा छ।

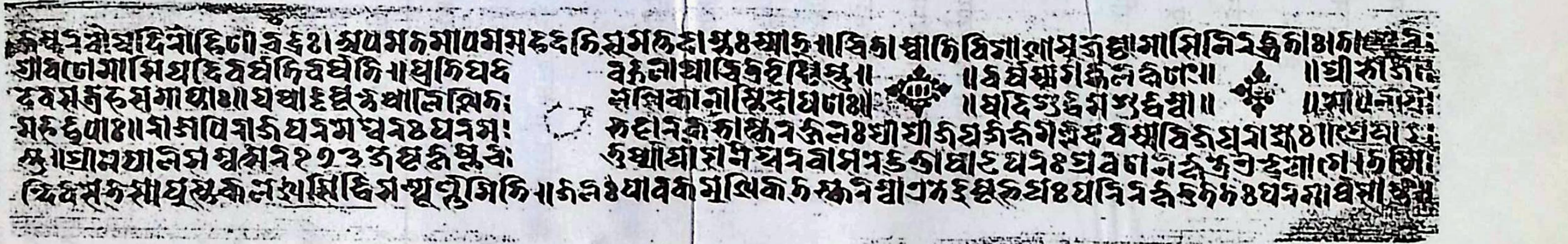

CC-0. Nepal Sanskrit Academy, Kathmandu

CC-0. Nepal Sanskrit Academy, Kathmandu

३ सङ्ख्याको पुष्पिकाको, माइक्रोफिल्मबाट तयार गरिएको रीडर प्रिन्टको फ्याक्सिमिलि

यसको पाठ माथि २८ पृष्ठमा छ।

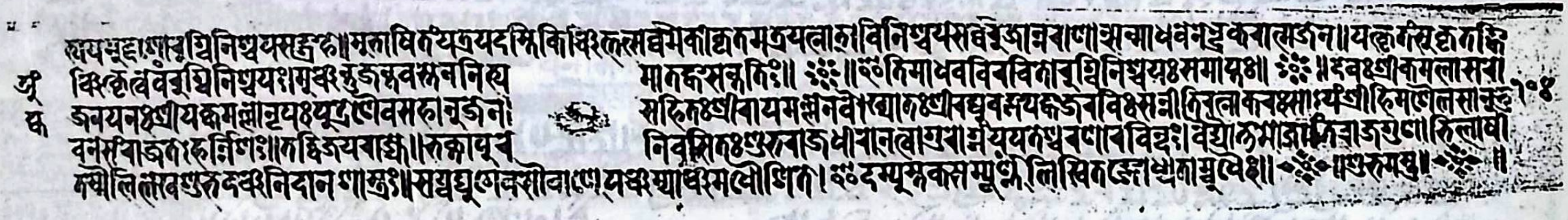

४ सङ्ख्याको पुष्पिकाको, माइक्रोफिल्मबाट तयार गरिएको रीडर प्रिन्टको फ्याक्सिमिलि

यसको पाठ माथि २९ पृष्ठमा छ।

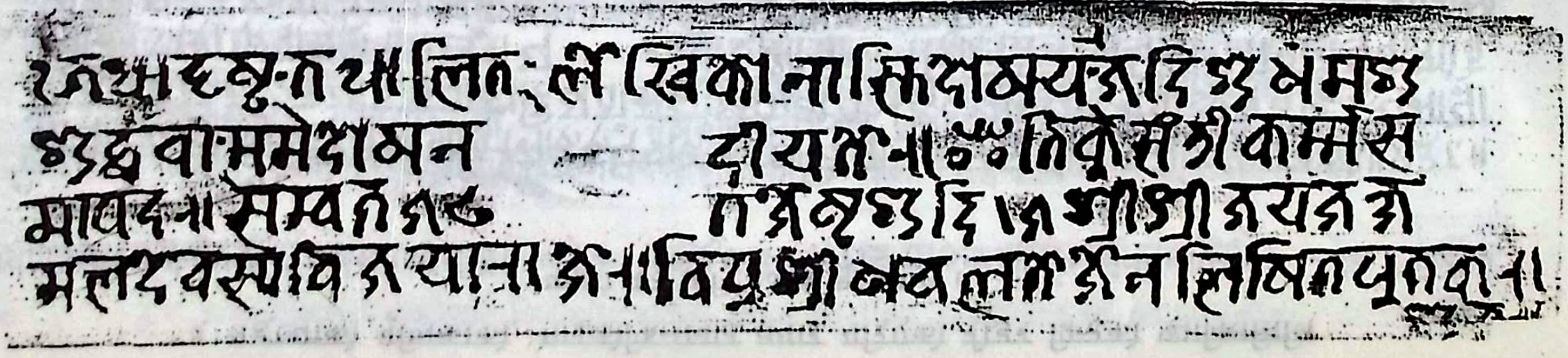

CC-0. Nepal Sanskrit Academy, Kathmandu

५ सङ्ख्याको पुष्पिकाको, माइक्रोफिल्मबाट तयार गरिएको रीडर प्रिन्टको फ्याक्सिमिलि

यसको पाठ माथि ३०–३१ पृष्ठमा छ ।

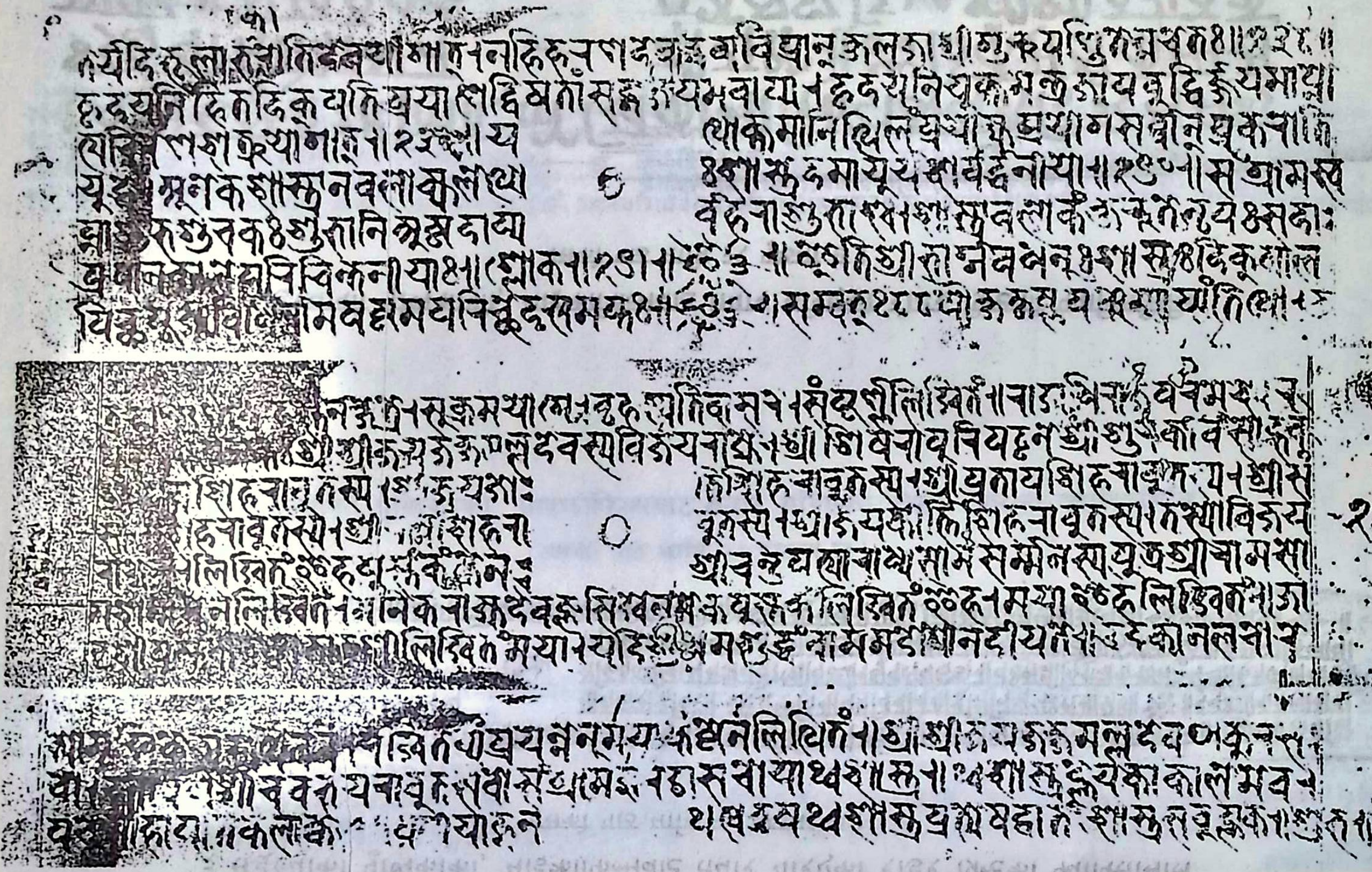

CC-0. Nepal Sanskrit Academy, Kathmandu

६ सङ्ख्याको पुष्पिकाको, माइक्रोफिल्मबाट तयार गरिएको रीडर प्रिन्टको फ्याक्सिमिलि

यसको पाठ माथि ३२ पृष्ठमा छ ।

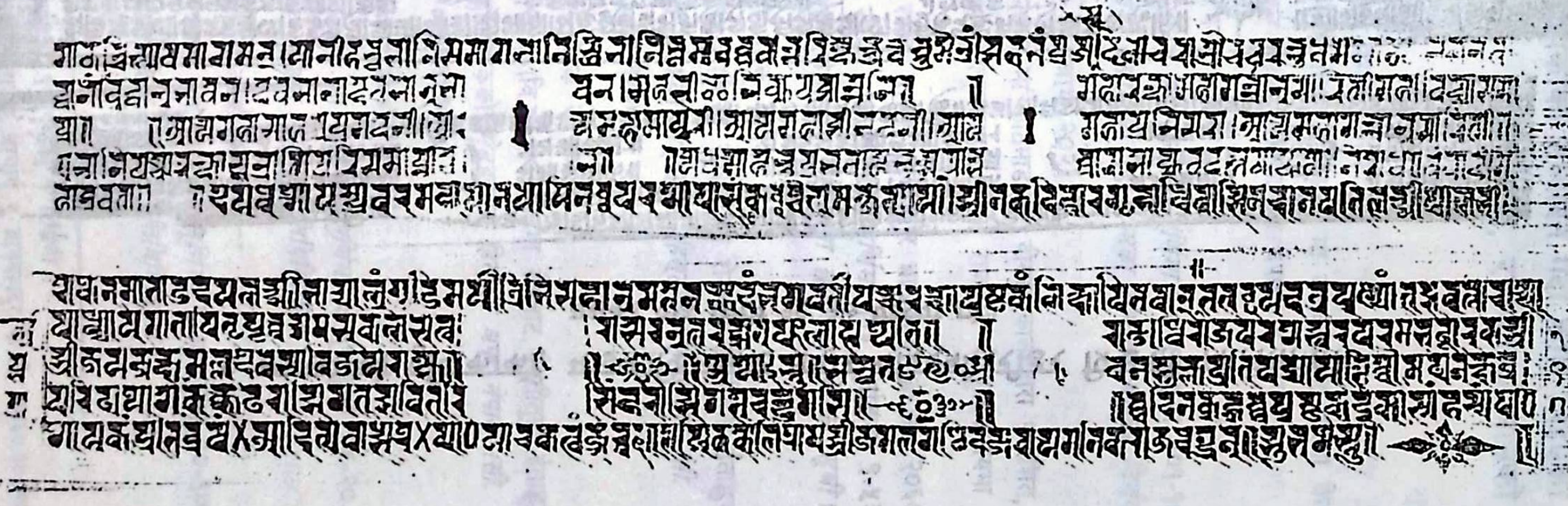

७ सङ्ख्याको पुष्पिकाको, माइक्रोफिल्मबाट तयार गरिएको रीडर प्रिन्टको फ्याक्सिमिलि

यसको पाठ माथि ३३ पृष्ठमा छ ।

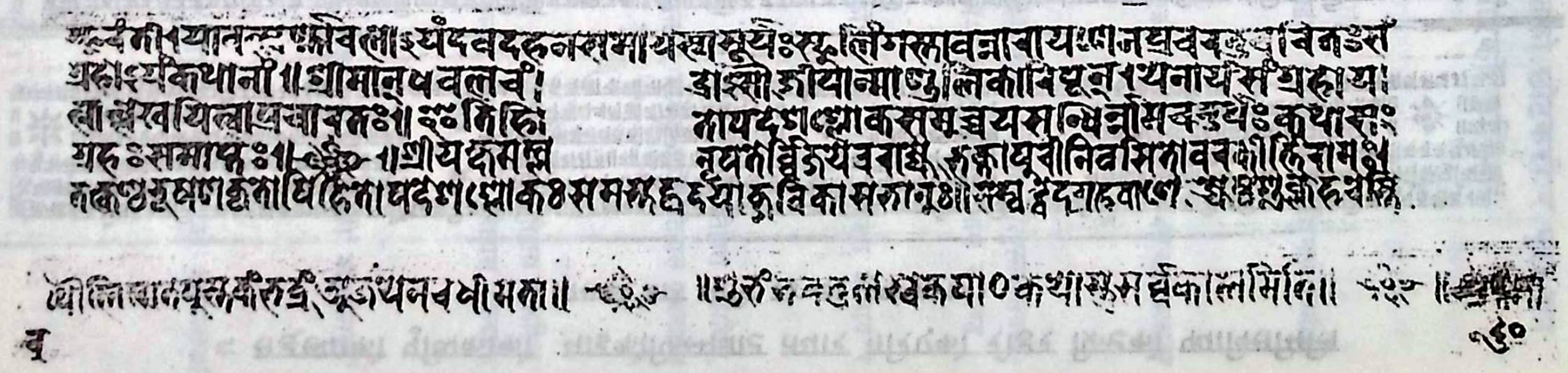

CC-0. Nepal Sanskrit Academy, Kathmandu

८ सङ्ख्याको पुष्पिकाको, माइक्रोफिल्मबाट तयार गरिएको रीडर प्रिन्टको फ्याक्सिमिलि

यसको पाठ माथि ३४-३६ पृष्ठमा छ ।

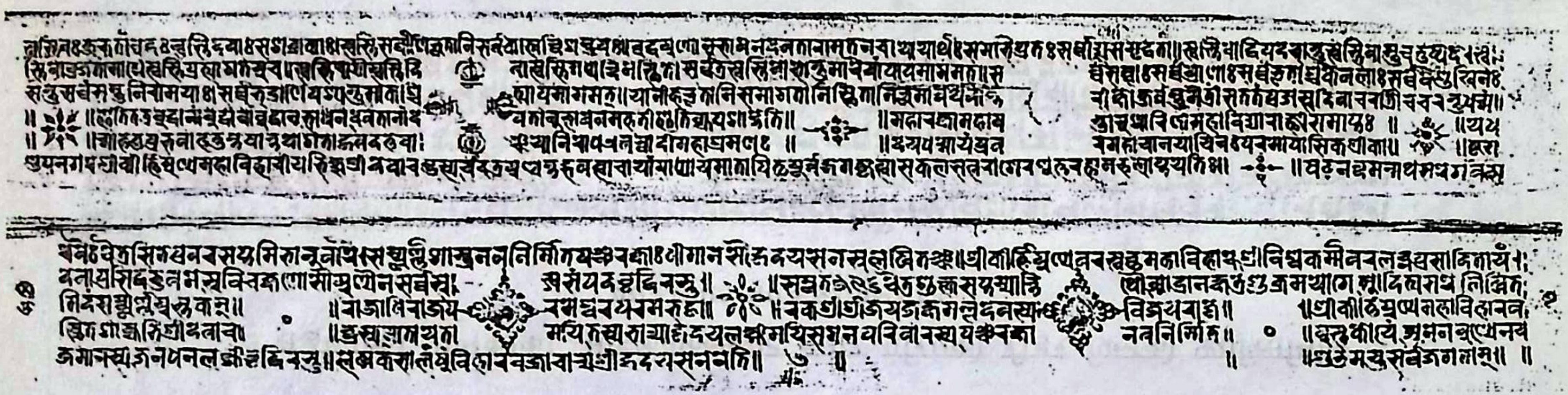

९ सङ्ख्याको पुष्पिकाको, माइक्रोफिल्मबाट तयार गरिएको रीडर प्रिन्टको फ्याक्सिमिलि

यसको पाठ माथि ३६-३७ पृष्ठमा छ ।

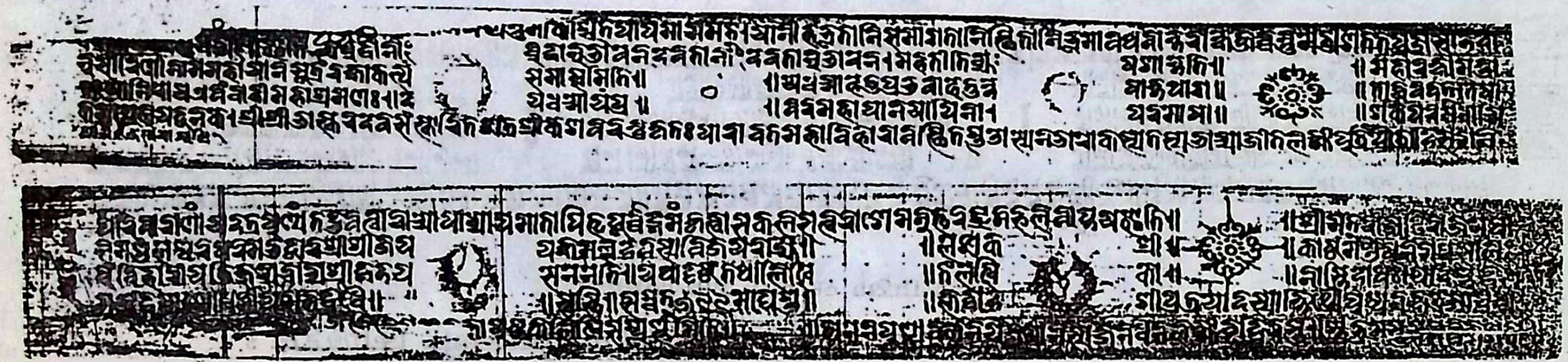

CC-0. Nepal Sanskrit Academy, Kathmandu

यी पुष्पिकाको सम्पादन गर्दा काम लिइएका पुस्तक र लेखको छोटकरी र पूरा रूप खुलाइएको, रचयिताको नाउँको वर्णक्रमअनुसारको तालिका

डिल्लीरमण रेग्मी २०२२
= ई.सं. १९६५ (वि.सं. २०२२)[1] मा कलकत्ताबाट फर्मा के.एल. मुखोपाध्यायद्वारा प्रकाशित, डिल्लीरमण रेग्मीको *मेड्इईभल् नेपाल्* (मध्यकालको नेपाल) १ भाग।

नयराज पन्त २०२४
= वि.सं. २०२४ मा प्रकाशित *पूर्णिमा* १४ पूर्णाङ्कका १०१-१०६ पृष्ठमा छापिएको, नयराज पन्तको *लिच्छविकालका अभिलेखमा देखापरेका ५९ सम्मका संवत्का अङ्कको निर्णय*।

पूर्णरत्न वज्राचार्य २०२३
= वि.सं. २०२३ मा काठमाडौँबाट वीरपुस्तकालयद्वारा प्रकाशित, पूर्णरत्न वज्राचार्यको *नेपाल राजकीय–वीरपुस्तकालयस्थ-पुस्तकानां बृहत्सूचीपत्रम्* (नेपाल राजकीय वीरपुस्तकालयमा रहेका पुस्तकहरूको ठूलो सूचीपत्र) ७ भाग २ खण्ड ।

प्रजीत शाक्य, राजेश आचार्य र ज्ञानबहादुर के.सी. २०६०
= वि.सं. २०६० मा प्रकाशित *पूर्णिमा* ११३ पूर्णाङ्कका १-५३ पृष्ठमा छापिएको; प्रजीत शाक्य, राजेश आचार्य र ज्ञानवहादुर के.सी.को *पूर्णिमामा छापिएका लेखको सूची*।

लूछ्याह्लो पेतेक २०१५
= ई.सं. १९५८ (वि.सं. २०१५) मा रोमबाट ईस्तीतूतो ईताह्लयाह्लो पेर ईल मेचो एद एस्त्रेमो ओर्येन्तेद्वारा प्रकाशित, लूछ्याह्लो पेतेकको *मेड्इईभल् हिस्टरि अफ् नेपाल् (सी. ७५०-१४८०)* (नेपालको मध्यकालको इतिहास (अन्दाजि वि.सं. ८०७-१५३७))।

लूछ्याह्लो पेतेक २०४०
= ई.सं. १९८४ (वि.सं. २०४०) मा रोमबाट ईस्तीतूतो ईताह्लयाह्लो पेर ईल मेचो एद एस्त्रेमो ओर्येन्तेद्वारा प्रकाशित, लूछ्याह्लो पेतेकको *मेड्इईभल् हिस्टरि अफ् नेपाल् (सी. ७५०-१४८२)* (नेपालको मध्यकालको इतिहास (अन्दाजि वि.सं. ८०७-१५३८))।

शङ्करमान राजवंशी २०२२
= वि.सं. २०२२ मा प्रकाशित *पूर्णिमा* ८ पूर्णाङ्कका १४-२० पृष्ठमा छापिएको, शङ्करमान राजवंशीको *यक्षमल्लको*[2] *समयका निश्चित संवत् र तिथिमितिहरू*।

शङ्करमान राजवंशी २०२३
= वि.सं. २०२३ मा प्रकाशित *पूर्णिमा* ९ पूर्णाङ्कका १०-१७ पृष्ठमा छापिएको, शङ्करमान राजवंशीको *यक्षमल्लको समयका निश्चित संवत् र तिथिमितिहरू*।

---

१. यही पूर्णाङ्कको ११ पृष्ठको १ टिप्पणी ।
२. प्रजीत शाक्य, राजेश आचार्य र ज्ञानबहादुर के.सी. २०६०:३० मा ११ सङ्ख्याको टिप्पणी ।

CC-0. Nepal Sanskrit Academy, Kathmandu

शङ्करमान राजवंशी २०२३ क

= वि.सं. २०२३ मा प्रकाशित *पूर्णिमा* १० पूर्णाङ्कका १७-२२ पृष्ठमा छापिएको, शङ्करमान राजवंशीको *यक्षमल्लको समयका निश्चित संवत् र तिथिमितिहरू*।

सेसिल बेन्डल १९५९/६०

= ई.सं. १९०३ (वि.सं. १९५९/६०) मा कलकत्ताबाट छापिएको *जर्नल् अफ् दि एशियाट्इक् ससाइइटि अफ् बेन्गल्* (एशियाट्इक् ससाइइटि अफ् बेन्गल्को पत्रिका) ७२ वर्ष १-२ अङ्कका १-३२ पृष्ठमा छापिएको, सेसिल बेन्डलको *द हिस्टरि अफ् नेपाल् यान्ड् सराउन्ड्इङ् किङ्डम्ज् (१०००-१६०० ए.डी.)* (वि.सं. १०५७ देखि १६५७ सम्मको नेपाल र वरपरका राज्यको इतिहास) ।

हरप्रसाद शास्त्री १९६१/६२

= ई.सं. १९०५ (वि.सं. १९६१/६२) मा कलकत्ताबाट प्रकाशित, हरप्रसाद शास्त्रीको *ए क्याट्अलग् अफ् पाम्-लीफ् यान्ड् सिलेक्टइड् पेपर् म्यानुयुस्क्रिप्ट्स् बिलङ्इङ् टु द डर्बार् लाइब्रेरि, नेपाल्* (नेपाल राजकीय पुस्तकालयका, ताडपत्रका पुस्तक र कागतका छनौट पुस्तकहरूको सूचीपत्र) १ भाग ।

CC-0. Nepal Sanskrit Academy, Kathmandu

यक्ष मल्लको आफ्नै र उनको पालाका, ताडपत्रमा लेखिएका पत्रको सूची

– महेशराज पन्त

सहायक – राजेश आचार्य, ज्ञानबहादुर के.सी.

यस सूचीमा ६ खाना छन् । पहिलोमा लिखतपत्रको मिति दिइएको छ र यो सूची त्यही खानामा दिइएको संवत्क्रमअनुसारको छ ।

दोस्रोबाट यी लिखतपत्र कुन ठाउँका हुन् भन्ने कुरा खुल्छ । यो खुलाउँदा जहाँबाट शासन चल्थ्यो, त्यस्ता मुख्य शहर आदिको नाउँ यिनमा दिइएको खण्डमा तिनै ठाउँको नाउँ दिने गरेका छौं । यिनमा त्यस्ता ठाउँको उल्लेख नभई खालि टोल वा बहाल आदिको नाउँ मात्र दिइएको खण्डमा ती टोल कहाँ पर्छन् भन्ने कुरा खुलाउने कोशिश हामीले गरेका छौं । नियम यस्तो बाँधे पनि शहरको उल्लेख नगरी टोल आदिको मात्र नाउँ लिइएकोमा ती टोल आदि कहाँ पर्थे भनी सबै ठाउँमा खुट्ट्याउन हामीले सकेका छैनौं । यसरी खुट्ट्याउँदा सकेसम्म पुराना लिखतको आधार हामीले लिएका छौं । यी लिखतपत्रमा लिने र दिने भिन्नाभिन्नै ठाउँका भएको खण्डभा हामीले दुवै ठाउँको नाउँ दिएका छौं, खालि टोल मात्र फरक हुँदा भने यसको वास्ता राखेका छैनौं । यक्ष मल्लका आफ्नै पत्रको हकमा भने ठाउँको खानामा केही नलेखी त्यो कुन विषयको हो भन्ने कुरा तल टिप्पणीमा खुलाइएको छ । ठाउँको नाउँ दिँदा मूल पत्रमा नाउँ जसरी लेखिएको छ, त्यही हामीले जस्ताकोतस्तै यहाँ उतारेका छौं तापनि नाउँपछि आउने **देश, ब्रुमा, भूमि, विषय, स्थान** आदि शब्दचाहिँ शुद्ध रूपमा दिएका छौं ।

नेवारी लिपिका भेदप्रभेदको विषयमा बुझ्न अलिकति भए पनि सघाउ पुगोस् भनेर हामीले ती लिखतपत्रमा डिका कस्ता थिए भन्ने कुरा पनि यस सूचीमा देखाएका छौं, यो कुरा तेस्रो खानामा परेको छ ।

यस सूचीमा चढेका १५९ वटै लिखतपत्रको मूलपाठ छापिइसकेको छ र १४ वटा छोडेर अरू सबैको माइक्रोफिल्म नेपाल-जर्मनहस्तलिखितग्रन्थसंरक्षणपरियोजनाबाट भइसकेको छ । यिनमध्ये ४५ वटाको मूल पत्र राष्ट्रिय अभिलेखालयमा भएकाले तिनको मूल नै हेर्ने इच्छा भएको खण्डमा सजिलो होओस् भनी राष्ट्रिय अभिलेखालयको दर्तासङ्ख्या चौथो खानामा दिइएको छ । माइक्रोफिल्मको रीलसङ्ख्याचाहिँ पाँचौं खानामा दिइएको छ र मूलपाठ कहाँ छापिएको हो भन्ने कुराचाहिँ छैटौं खानामा खुलाइएको छ ।

	मिति	ठाउँ	डिकोको प्रकार	मूलपत्रको सङ्ख्या	माइक्रोफिल्मको रील सङ्ख्या	कहाँ छापिएको
१	५४९ चैत्रकृष्ण ४	मागलस्थान	दायाँ फर्किएको		ई २१२७/५०	महेशराज पन्त २०५७:३०
२	५४९ भाद्रशुक्ल ६	तेंदोवहार[1]	दायाँ फर्किएको	७० सङ्ख्याको बट्टा १०२८ क्रमसङ्ख्या	डीएनए २३/२०	उही:३०-३१
३	५५० फाल्गुनकृष्ण १२	ललितबुमा	दायाँ फर्किएको		ई २२९६/५	उही:३१
४	५५० आषाढशुक्ल १	खप्वभूमि	सोझो		ई ११०९/१२, ई २२३८/१७	महेशराज पन्त २०४५ च:८
५	५५१ कार्तिककृष्ण १	यंपिंबहिरि[2]	दायाँ फर्किएको		ई २१००/२४, एच् १७४/५१	महेशराज पन्त २०५७ ग:१
६	५५१ मार्गकृष्ण ...	गहछेँटोल[3]	थोरै दायाँ फर्किएको		ई १०६८/२४	उही:१-२
७	५५१ वैशाखकृष्ण १	बुदे र थेमि	दायाँ फर्किएको		ई १८७४/३३	उही:२
८	५५१ आश्विनशुक्ल ४	यम्बूबुमा	दायाँ फर्किएको	६२ सङ्ख्याको बट्टा ९१३ क्रमसङ्ख्या	डीएनए २१/८६, ई १५३४/६६	उही:३

---

१. यम्बूमा (शङ्करमान राजवंशी २०२७ क:४९ = ६६ सङ्ख्या; पूर्णरत्न वज्राचार्य २०४४:५४-५५, ५७-५८; महेशराज पन्त २०५०:५८-५९ = १८ सङ्ख्या, २०५७ ग:५-६ = ७ सङ्ख्या, १८ = २४ सङ्ख्या, २० = २७ सङ्ख्या, २५-२६ = ३५ सङ्ख्या, ३३-३४ = ४६ सङ्ख्या, २०५७ छ:२२-२३ = २८-२९ सङ्ख्या, २७ = ३५ सङ्ख्या, ३७-३८ = ४९ सङ्ख्या, २०६१:३७ = २३ सङ्ख्या; योगेश राज २०५६:१० = ७१ सङ्ख्या) । आजभोलिको टेबहाल ।

२. पाटनमा (रामजी तेवारी, देवीप्रसाद भण्डारी, भोलानाथ पौडेल, शङ्करमान राजवंशी, धनवज्र वज्राचार्य, गौतमवज्र वज्राचार्य, महेशराज पन्त र नयनाथ पौडेल २०१९:२०; लूछ्याह्लो पेतेक २०४०:१४२ = स्थितिराज मल्लको ३३ सङ्ख्याको लिखत; बेर्न्हार्त कोल्फर र हेमराज शाक्य २०४२:१६६-१६८ = ३८ सङ्ख्या = फ्याक्सिमिलि २७१ पृष्ठमा; पूर्णरत्न वज्राचार्य २०४७:१६०-१६२, २०५२:१३७-१३८; महेशराज पन्त २०५० क:१० = २ क सङ्ख्या, १४-१५ = २९ सङ्ख्या, २०५० ग:२७-२८ = ११३ सङ्ख्या, ३४-३५ = १२५ सङ्ख्या, ३७-३८ = १३० सङ्ख्या, २०५५:३६-३७ = ४७ सङ्ख्या, ३८ = ४९ सङ्ख्या, ४३-४४ = ५५ सङ्ख्या, २०५६ ग:४७-४८= ८ सङ्ख्या, २०५६ घ:१२-१३ = १७ सङ्ख्या, २०५७ ग:७-८ = १० सङ्ख्या, २०५७ ट:१७-१८ = २५ सङ्ख्या, २०६० ग:४८-४९ = २ सङ्ख्या, २०६१ क:१-३ = ४८ सङ्ख्या; छत्रबहादुर कायस्थ २०५९:३५-४०) । आजभोलिको यम्पिबहाल (जान कर लाक २०४१/४२:२०५) ।

३. भक्तपुरमा (जीगफ्रीत लीन्हार्त २०४४:१८८ = २३४ सङ्ख्या, १९३ = २४५ सङ्ख्या; महेशराज पन्त २०४५ च:८ = ५ सङ्ख्या, २०५० क:२० = ३५ सङ्ख्या, २०५० ग:३१-३२ = ११८ सङ्ख्या, २०५६ ख:१५-१६ = ५ सङ्ख्या, २०५६ ङ:३२ = २८ सङ्ख्या, २०५७ ख:५४-५५ = १० सङ्ख्या, २०६०:२ = २ सङ्ख्या, २०६० घ:४७ = ४ सङ्ख्या; भद्ररत्न वज्राचार्य २०६१:१३८ = ६० परिशिष्ट) ।

CC-0. Nepal Sanskrit Academy, Kathmandu

९	५५२ माघकृष्ण २	सातिगलवाहार[४]	दायाँ फर्किएको			उहीः३-४
१०	५५२ फाल्गुनकृष्ण ८	खटविहारि[५]+पुलचोविहारि[६]	दायाँ फर्किएको			उहीः४-५
११	५५२ चैत्रपूर्णिमा	यंवूबुमा	दायाँ फर्किएको	७१ सङ्ख्याको बट्टा १०४९ क्रमसङ्ख्या	डीएनए २३/४१	उहीः५-६
१२	५५२ श्रावणशुक्ल १	यंवूबुमा	दायाँ फर्किएको		ई २१२९/२०	उहीः६
१३	५५२ भाद्रकृष्ण १०	ललितबुमा	दायाँ फर्किएको		ई १५६८/४, ई २१०१/४८	उहीः७
१४	५५३ कार्तिककृष्ण ४	ललितबुमा	दायाँ फर्किएको		ई २०९४/४३	उहीः७-८
१५	५५३ ज्येष्ठशुक्ल ५	ललितबुमा	दायाँ फर्किएको		ई १८३५/४४	महेशराज पन्त २०५०:५७-५८
१६	५५४ कार्तिकशुक्ल ७	पुलचोमहाविहारी	दायाँ फर्किएको			महेशराज पन्त २०५३:२५-२६
१७	५५४ मार्गशुक्ल ४	पुलचोमहाविहार	दायाँ फर्किएको			महेशराज पन्त २०५७ गः८-९
१८	५५४ माघशुक्ल ९	तेदोबहार	दायाँ फर्किएको	७१ सङ्ख्याको बट्टा १०४३ क्रमसङ्ख्या	डीएनए २३/३५	उहीः९
१९	५५५ प्रथमपौष ...	पुलचोमाहाविहारी	दायाँ फर्किएको			उहीः९-१०
२०	५५५ चैत्रशुक्ल १३	पूलचोमहाविहारि	दायाँ फर्किएको			उहीः११
२१	५५५ श्रावणकृष्ण ७	ललितबुमा	दायाँ फर्किएको		ई २२३२/२०	उहीः११-१२
२२	५५६ फाल्गुनशुक्ल ८	ललितबुमा	दायाँ फर्किएको	४० सङ्ख्याको बट्टा ५९९ क्रमसङ्ख्या	डीएनए १८/३०	पूर्णरत्न वज्राचार्य २०४४:५६-५७

४. पाटनमा (शङ्करमान राजवंशी २०४०:७९-८० = १ सङ्ख्या,* २०४१:७५-७६ = २९ सङ्ख्या; महेशराज पन्त २०५२ क:४-५ = २४० सङ्ख्या, २०६० क:२४-२५ = ८ सङ्ख्या, ३१-३२ = १४ सङ्ख्या) ।

५. यहाँ गाव्वत्‌राषगुठिको उल्लेख आएको र यस्तो गोष्ठी ललितबुमामा भएको कुरा लिखतपत्रहरू (महेशराज पन्त २०५५:९-१० = १२ सङ्ख्या, २०६० क:२७-२८ = १० सङ्ख्या)बाट बुझिएकोले यो विहार पाटनको जस्तो देखिन्छ ।

६. आजभोलि अक्षेश्वरमहाविहार भनी प्रसिद्ध ।

* त्यहाँ सोतिग्लवहार छापिएको छ, वास्तवमा शुद्ध पाठ सातिग्लवहार हो ।

CC-0. Nepal Sanskrit Academy, Kathmandu

२३	५५८ आश्विनकृष्ण ४	वंयवहार[७]+ खंप्निछे[८]	दायाँ फर्किएको	३४ सङ्ख्याको बट्टा ४९८ क्रमसङ्ख्या	ए ८५५ ९३, डीएनए १७ ८	पूर्णरत्न वज्राचार्य २०४७:१५९-१६०
२४	५५९ भाद्रशुक्ल ५	फनपिंगुनगार	सोझो		ई १३७७/४३	महेशराज पन्त २०५७ ग:१२-१३
२५	५६० माघकृष्ण ३	थ्वंमिदेश	दायाँ फर्किएको	१३ सङ्ख्याको बट्टा १९२ क्रमसङ्ख्या		शङ्करमान राजवंशी २०४१:५३
२६	५६० फाल्गुनशुक्ल ९	खुपोंव्रुमा (संडा गोशृङ्गस्थान र वांदिमस्थान)	सोझो		ई ११०९/९	महेशराज पन्त २०५७ ग:१३
२७	५६० वैशाखशुक्ल ५	ललितव्रुमा र यंबू	दायाँ फर्किएको	७० सङ्ख्याको बट्टा १०३२ क्रमसङ्ख्या	डीएनए २३/२४	महेशराज पन्त २०५०:५८-५९
२८	५६१ कार्तिकशुक्ल १	सुजयवर्मसंस्कारितमहाविहार[९] + वतवहार	दायाँ फर्किएको		ई १८७७/२०	हेमराज शाक्य २०२७:२, हेमराज शाक्य र तुलसीराम वैद्य २०२७:३०-३१
२९	५६१ मार्गकृष्ण ७	ललितव्रुमा	दायाँ फर्किएको		ई २१०१/७२, एच् १७४/५९	महेशराज पन्त २०५७ ग:१३-१४
३०	५६२ श्रावणकृष्ण ३	बुदेसथान	थोरै दायाँ फर्किएको		ई १९२६/२४	उही:१४
३१	५६२ भाद्रशुक्लप्रतिपदा	ललितपट्टन	दायाँ फर्किएको			उही:१४-१५
३२	५६४ चैत्रकृष्ण ४	यंगलव्रुमा	दायाँ फर्किएको		ई २१२८/१७	उही:१५-१६
३३	५६४ ज्येष्ठशुक्ल ३	लहितव्रुमा	दायाँ फर्किएको		ई १९२७/२२	उही:१६-१७

७. यम्बूको वटुटोलमा वंयवहार भएको कुरा तात्कालिक लिखतपत्रबाट थाहा हुन्छ (महेशराज पन्त २०५७ ग:२० = २७ सङ्ख्या, २०५७ छ:२७ = ३५ सङ्ख्या, ४१-४२ = ५४ सङ्ख्या) । यही लिखतपत्रमा नाउँ परेको अर्को ठाउँ अर्थात् खंप्निछे पाटनमा छ (८ सङ्ख्याको टिप्पणी) । यस लिखतपत्रमा गाक्वतिराखगोष्ठीको उल्लेख भएकोले र यस्तो गोष्ठी ललितव्रुमामा भएकोले (५ सङ्ख्याको टिप्पणी) यहाँको वंयविहार काठमाडौंको नभई पाटनको हो कि जस्तो लाग्छ ।

८. पाटनमा (*कीर्तिपताका* :४७ श्लोक; शङ्करमान राजवंशी २०४२:२७-२८ = ७२ सङ्ख्या; महेशराज पन्त २०४७:५-६ = ३ सङ्ख्या, २०५७ ट:८ = ११ सङ्ख्या, २०६० ड:२४-२५ = ९ सङ्ख्या, २०६१:४०-४१ = २८ सङ्ख्या) ।

९. जान कर लाक (२०४१/४२:७०-७१) मा पाटनको सूर्यवर्मसंस्कारितवज्रकीर्तिमहाविहारको बयान गरिएको छ, त्यसलाई आजभोलि वंबहाल भनिन्छ भनी त्यहाँ लेखिएको छ । माथिको लिखतपत्रमा आएको सुजयवर्मसंस्कारितमहाविहार यही हो कि । छत्रबहादुर कायस्थ २०५२ मा अर्घबाक्यका उद्धरण गर्दा त्यहाँ (४१ मा) ओंबाहाः ॥ सुजय धर्म्म (सूर्य बर्म) संस्कारित वज्रकीर्ति महाविहारे भन्ने वाक्य परेको छ ।

३४	५६५ फाल्गुनशुक्ल ७	वेल[10]	दायाँ फर्किएको		ई २१३६/११	उही:१७-१८
३५	५६५ वैशाखशुक्ल ५	ललितब्रुमा	दायाँ फर्किएको		ई १८७७/२३	महेशराज पन्त २०५०:५९-६०
३६	५६५ श्रावणशुक्ल १३	यंबू र यंगल	थोरै दायाँ फर्किएको	१७ सङ्ख्याको बट्टा २५१ क्रमसङ्ख्या	बी ६९७/५४	शङ्करमान राजवंशी २०४१:१३-१४
३७	५६५ भाद्रकृष्ण १३	सोहलनिह्म[11]	दायाँ फर्किएको		ई २११६/५३	महेशराज पन्त २०५०:६०
३८	५६५ आश्विनकृष्ण ९	यंबूब्रुमा	दायाँ फर्किएको	६२ सङ्ख्याको बट्टा ९१७ क्रमसङ्ख्या	डीएनए २१/९०	महेशराज पन्त २०५७ ग:१८
३९	५६६ माघशुक्ल १२	तेदोबहार	दायाँ फर्किएको		ई २१३६/२१	उही:१८-१९
४०	५६६ फाल्गुनकृष्ण १३	ललितपत्तन	दायाँ फर्किएको			महेशराज पन्त २०५३:२६-२७
४१	५६६ वैशाखकृष्ण ५	ग्वार्छेवहार[12]	दायाँ फर्किएको		ई १९७०/४४	महेशराज पन्त २०५७ ग:१९

१०. यम्बूमा (शङ्करमान राजवंशी २०२७:३९, २०४०:५५-५६ = ३९ सङ्ख्या; महेशराज पन्त २०४५ ग:१४-१७ = १ सङ्ख्या, १८-१९ = ४ सङ्ख्या, २०४५ घ:२४-२५ = ४-५ सङ्ख्या, २०४९:६७-६९ = १-२ सङ्ख्या, २०४९ क:७३-७४ = ३-४ सङ्ख्या, ७५-७६ = ६ सङ्ख्या, ८०-८१ = १० सङ्ख्या, २०४९ ख:८१-८२ = १ सङ्ख्या, २०५० क:१३-१४ = २८ सङ्ख्या, २०५० ग:२७ = ११२ सङ्ख्या, २०५५ क:४१-४२ = १२ सङ्ख्या, २०५६:५-६ = ८ सङ्ख्या, २०५६ ग:४३-४४ = २ सङ्ख्या, २०५७:२५ = २९ सङ्ख्या, २०५७ ग:३ = ४ सङ्ख्या, २०५७ छ: १ = १ सङ्ख्या, ५-६ = ८ सङ्ख्या, १७-१८ = २१ सङ्ख्या, ४२-४३ = ५६ सङ्ख्या, २०५७ ज:४४-४५, २०५७ झ:४६ = २ सङ्ख्या, २०५८:४९-५० = १ सङ्ख्या, ५१-५२ = ३ सङ्ख्या, २०६१:३८-३९ = २५ सङ्ख्या, २०६१ क:३७ = ११२ सङ्ख्या, २०६२:३१-३२ = १ सङ्ख्या = पयाम्सिमिलि ४३ पृष्ठमा; गोविन्द टण्डन २०५६:२५१-२५२ = ८० परिशिष्टको (क-ख) मूलपाठ; सिद्धिरत्न शाक्यभिक्षु २०५६:५९)। आजभोलिको केलटोल।

११. पाटनमा (शङ्करमान राजवंशी २०२६:३०; हरिराम जोशी २०४०:३४ = ७ सङ्ख्या; पूर्णरत्न वज्राचार्य २०४७:१६२, १६३; महेशराज पन्त २०५०:५३-५४ = ७ सङ्ख्या, ५६ = १४ सङ्ख्या, ५७-५८ = १६ सङ्ख्या, ५९-६० = १९ सङ्ख्या, २०५० क:१८-१९= ३३ सङ्ख्या, २२ = ४० सङ्ख्या, २३-२४ = ४२ सङ्ख्या, ३९ = ६६ सङ्ख्या, २०५० ग:१०-११ = ८४ सङ्ख्या, २१ = १०० सङ्ख्या, २३-२४ = १०६-१०७ सङ्ख्या, २५-२६ = १०९ सङ्ख्या, ३०-३१ = ११७ सङ्ख्या, ३५-३६ = १२६ सङ्ख्या, ४०-४१ = १३५ सङ्ख्या, ४२-४३ = १३९ सङ्ख्या, ५३ = १५४ सङ्ख्या, ५८ = १६२ सङ्ख्या, २०५२:११-१२ = १८६ सङ्ख्या, १५-१६ = १९३ सङ्ख्या, २० = १९९ सङ्ख्या, ३१-३२ = २२३ सङ्ख्या, २०५२ क:१२-१३ = २५२ सङ्ख्या, ५१ = ३२० सङ्ख्या, २०५७ ट:४२-४३ = ५७ सङ्ख्या, ४४-४६ = ५९-६१ सङ्ख्या, २०६० ग:४९-५० = ३ सङ्ख्या, २०६० ङ:२८-२९ = ११ सङ्ख्या; रञ्जना वज्राचार्य २०५२:१३*; सिद्धिरत्न शाक्यभिक्षु २०५४:७३-७४)।

१२. पाटनमा (शङ्करमान राजवंशी २०४०:८० = २ सङ्ख्या, ८३-८४ = ७ सङ्ख्या, ९८-९९ = २५ सङ्ख्या, २०४१:८५-८६ = ४० सङ्ख्या; महेशराज पन्त २०५०:६२ = २३ सङ्ख्या, २०५२:२४ = २०९ सङ्ख्या, २७-२८ = २१४ सङ्ख्या, २०५२ क:१२-१३ = २५२ सङ्ख्या, २०५५:१०-११ = १३ सङ्ख्या, १६-१७ = २२ सङ्ख्या, १९-२० = २६ सङ्ख्या, ३२ = ४१ सङ्ख्या, ३८ = ४९ सङ्ख्या, ४७-४८ = ६० सङ्ख्या, ५० = ६३ सङ्ख्या, २०५६:७-८ = १० सङ्ख्या, २०५७ ग:७-८ = १० सङ्ख्या, २०५७ ञ:४१ = ५ सङ्ख्या, २०६० क:२४-२५ = ८ सङ्ख्या, २०६१ ख:१३-१४ = १४५ सङ्ख्या; सिद्धिरत्न शाक्यभिक्षु २०५४:५८, २०५९:७७)।

* त्यहाँ सोहल निल पढिएको छ, त्यहीँ ब्रस्ह, धिजन जस्ता पाठ पनि छापिएकाले सोहलनिह्म, ब्रह्म, द्विजवरका यी अपपाठ देखिन्छन्।

CC-0. Nepal Sanskrit Academy, Kathmandu

CC-0. Nepal Sanskrit Academy, Kathmandu

४२	५६६ श्रावणकृष्ण ६	यंबूबुमा	दायाँ फर्किएको	७१ सङ्ख्याको बट्टा १०४७ क्रमसङ्ख्या	डीएनए २३/३९	उही:२०
४३	५६६ श्रावणकृष्ण ७	केल	दायाँ फर्किएको		ई २१२७/४	महेशराज पन्त २०५०:६१
४४	५६६ आश्विनकृष्ण १४	ललितबुमा	दायाँ फर्किएको		ई १९७०/१५	उही:६१-६२
४५	५६७ वैशाखकृष्ण १०	ललितपत्तन	दायाँ फर्किएको			महेशराज पन्त २०५७ ग:२०-२१
४६	५६७ श्रावणशुक्ल १४	पूलचोमहाविहारी	दायाँ फर्किएको			उही:२१-२२
४७	५६७ आश्विनकृष्ण ११	अशन"	दायाँ फर्किएको		ई २१३१/३०	उही:२२
४८	५६७ आश्विनकृष्ण ११	यंबूबुमा	दायाँ फर्किएको	७० सङ्ख्याको बट्टा १०३५ क्रमसङ्ख्या	डीएनए २३/२७	पूर्णरत्न वज्राचार्य २०४४:५७-५८
४९	५६८ कार्तिकशुक्ल १	ललितबुमा	दायाँ फर्किएको		ई २०९१/३७, एच् १७४/५०	महेशराज पन्त २०५७ ग:२२-२३
५०	५६८ कार्तिककृष्ण ५	यंगल	थोरै दायाँ फर्किएको	२० सङ्ख्याको बट्टा २९१ क्रमसङ्ख्या	बी ६९७/५१	शङ्करमान राजवंशी २०४१:५४-५५
५१	५६X प्रथमाषाढकृष्ण १	ललितबुमा	दायाँ फर्किएको		ई २०९१/३३	महेशराज पन्त २०५७ ग:२३-२४
५२	५७० मार्गकृष्ण ११	तेदोवहा	दायाँ फर्किएको	६९ सङ्ख्याको बट्टा १०१८ क्रमसङ्ख्या	डीएनए २३/१०	उही:२४
५३	५७० चैत्रशुक्ल १	यम्पिविहारि	दायाँ फर्किएको		ई २०९५/२७, एच् १७४/६६	उही:२४-२५
५४	५७० चैत्रशुक्ल ८	ललिटबुमा	दायाँ फर्किएको	१० सङ्ख्याको बट्टा १५० क्रमसङ्ख्या		महेशराज पन्त २०५०:६२
५५	५७० श्रावणशुक्ल ७	यंबूबुमा	दायाँ फर्किएको	७० सङ्ख्याको बट्टा १०२९ क्रमसङ्ख्या	डीएनए २३/२६	महेशराज पन्त २०५७ ग:२५-२६
५६	५७० श्रावणशुक्ल ७	तेदोबहार	दायाँ फर्किएको	७० सङ्ख्याको बट्टा १०३४ क्रमसङ्ख्या	डीएनए २३/२१	उही:२६-२७

१३. यम्बूमा (नरहरिनाथ २०१२:९३-९४; शङ्करमान राजवंशी २०२७ क:१४०-१४१ = १९४ सङ्ख्या, २०४०:५९-६० = ४५ सङ्ख्या, २०४४:४०-४१ = १२ सङ्ख्या, ४२ = १४ सङ्ख्या; महेशराज पन्त २०४५ ग:१९ = ५ सङ्ख्या, २०४५ घ:२४ = ४ सङ्ख्या, २०४५ ङ:३१-३२ = १ सङ्ख्या, २०५० क:१०-११ = २४ सङ्ख्या, २०५५:४५-४६ = ५८ सङ्ख्या, २०५७ छ: १ = १ सङ्ख्या, २०५७ ज:४४-४५) ।

CC-0. Nepal Sanskrit Academy, Kathmandu

५७	५७० आश्विनशुक्ल ५	यकाटविहार[१४]	दायाँ फर्किएको			उही:२७
५८	५७१ कार्तिककृष्ण ५	फनपिगुनगर	सोझो		ई १३७७ ४६	उही:२८
५९	५७१ पौषपूर्णिमा	तेदोवहार	दायाँ फर्किएको		ई २१३५/१२	उही:२८-२९
६०	५७१ फाल्गुनकृष्ण १०	विशुणिछेंवाहार[१५]	दायाँ फर्किएको	६५ सङ्ख्याको बट्टा ९६२ क्रमसङ्ख्या	डीएनए २२/४४	उही:२९
६१	५७१ चैत्र XX १०	साक्षीमा यंपिवाहार	दायाँ फर्किएको		एच् १७४/६०	उही:२९-३०
६२	५७१ श्रावणशुक्ल ३	ललितबुमा	दायाँ फर्किएको	६५ सङ्ख्याको बट्टा ९६६ क्रमसङ्ख्या	डीएनए २२/४८	उही:३०-३१
६३	५७२ माघशुक्ल १०	कोवाहारस्थान[१६]	दायाँ फर्किएको		ई २०९४/४९, एच् १७४/४५	उही:३१-३२
६४	५७२ फाल्गुनशुक्ल ५	नोगल[१७]	दायाँ फर्किएको	६५ सङ्ख्याको बट्टा ९६५ क्रमसङ्ख्या	डीएनए २२/४७	उही:३२

१४. पाटनमा (शङ्करमान राजवंशी २०४४:४७-४८ = १ सङ्ख्या; रञ्जना वज्राचार्य २०५२:१२, १४; सिद्धिरत्न शाक्यभिक्षु २०५४:७१; लोकनाथ रेग्मी २०६१) ।

१५. पाटनमा (डिल्लीरमण रेग्मी २०२३ क:५५-५६ = ३३ सङ्ख्या; शङ्करमान राजवंशी २०४०:८३-८४ = ७ सङ्ख्या, ८९-९० = १४ सङ्ख्या, ९१-९२ = १६ सङ्ख्या, ९६ = २२ सङ्ख्या, १०५ = ३४ सङ्ख्या, २०४२:१८-१९ = ६२ सङ्ख्या, ६१-६२ = १०८ सङ्ख्या, २०४४:४९-५१ = ३-५ सङ्ख्या, ६०-६१ = १७ सङ्ख्या, ६४-६५ = २१ सङ्ख्या, ११३-११४ = ७४ सङ्ख्या, ११९-१२० = ८० सङ्ख्या; महेशराज पन्त २०५० ग:५९-६० = १६५ सङ्ख्या, २०५५:३५-३६ = ४६ सङ्ख्या, २०६१ ख:१-२ = १२० सङ्ख्या; रञ्जना वज्राचार्य २०५२:१२-१३; सिद्धिरत्न शाक्यभिक्षु २०५४:७२-७३; धनवज्र वज्राचार्य २०५६:५७-५९ = २७ सङ्ख्या) ।

१६. पाटनमा (*कीर्तिपताका*:३९-४० श्लोक; रामजी तेवारी, देवीप्रसाद भण्डारी, भोलानाथ पौडेल, शङ्करमान राजवंशी, धनवज्र वज्राचार्य, गौतमवज्र वज्राचार्य, महेशराज पन्त र नयनाथ पौडेल २०२०:१५; डिल्लीरमण रेग्मी २०२३ क:२०५ = ९५ सङ्ख्या; हेमराज शाक्य र तुलसीराम वैद्य २०२७:१९५-१९७ = ५५ सङ्ख्या; जान कर लाक २०४१/४२:१२५-१२८; शङ्करमान राजवंशी २०४४:७५ = ३२ सङ्ख्या; महेशराज पन्त २०४७:७-८ = ५ सङ्ख्या, १० = ९ सङ्ख्या, १३-१४ = १४ सङ्ख्या, २०५० क:१० = २क सङ्ख्या, २०५२:३७-३८ = २३५ सङ्ख्या, २०५२ क:१०-११ = २४७-२४८ सङ्ख्या, ३०-३१ = २८४ सङ्ख्या, ३१ = २८६ सङ्ख्या, २०५६ घ:५-६ = ६ सङ्ख्या, १२-१३ = १७ सङ्ख्या, २०५७:१०-११ = १० सङ्ख्या, १२ = १२ सङ्ख्या, १७-१८ = २० सङ्ख्या, २०-२१ = २४-२५ सङ्ख्या, २०५७ ग:७-८ = १० सङ्ख्या, २२-२४ = ३१-३२ सङ्ख्या, ३५-३६ = ४९ सङ्ख्या, २०५७ छ:२-३ = ३ सङ्ख्या, २०६० क:२५-२७ = ९ सङ्ख्या, २०६० ग:५०-५१ = ४ सङ्ख्या, २०६१:३९-४० = २७ सङ्ख्या; छत्रबहादुर कायस्थ २०५४:२६; सिद्धिरत्न शाक्यभिक्षु २०५४:७१; गोविन्द टण्डन २०५६:२२८-२२९ = ६७ परिशिष्ट; धनवज्र वज्राचार्य २०५६:१३८-१३९ = ९९ सङ्ख्या, २५४-२५५ = १८८ सङ्ख्या) ।

१७. पाटनमा (*कीर्तिपताका*:५६-५९ श्लोक = महेशराज पन्त २०४५:४२-४३; शङ्करमान राजवंशी २०२२:१४, २०४०:७९-८० = १ सङ्ख्या, ९५-९६ = २१ सङ्ख्या, ९६-९७ = २३ सङ्ख्या, ११२-११३ = ४४ सङ्ख्या, २०४२:९-१० = ५२ सङ्ख्या, १२ = ५५ सङ्ख्या, ३९-४० = ८५ सङ्ख्या, ६६-६७ = ११३ सङ्ख्या, ७२-७३ = १२० सङ्ख्या, ७७-७९ = १२५-१२६ सङ्ख्या, ८४ = १३२ सङ्ख्या, २०४४:५२-५४ = ७-८ सङ्ख्या, ५९ = १५ सङ्ख्या, ७४ = ३१ सङ्ख्या, ८५-८६ = ४३ सङ्ख्या, ८९ = ४७ सङ्ख्या, १०९-११० = ७० सङ्ख्या; डिल्लीरमण रेग्मी २०२३:२ खण्ड १३० = १ सङ्ख्या; हेमराज शाक्य २०३७:२६ = ३५ सङ्ख्या; बेर्न्हार्त कोल्फर र हेमराज शाक्य २०४२:१११-११३ = ७ सङ्ख्या = फ्याक्सिमिलि २३४ पृष्ठमा, ११३-११५ = ८ सङ्ख्या = फ्याक्सिमिलि २३६ पृष्ठमा, ११५-११७ = ९ सङ्ख्या = फ्याक्सिमिलि २३९ पृष्ठमा, ११७-११९ = १० सङ्ख्या = फ्याक्सिमिलि २४१ पृष्ठमा, ११९-१२० = ११ सङ्ख्या =

६५	५७२ वैशाखशुक्ल ६	कोनिह्म[१८]	दायाँ फर्किएको		ई २०९५/२३, एच् १७५/३८	उही:३२-३३
६६	५७२ वैशाखकृष्ण १०	यंबूमहानगर	दायाँ फर्किएको	४९ सङ्ख्याको बट्टा ७२० क्रमसङ्ख्या	ई ६७०/४१, डीएनए १९/६७	महेशराज पन्त २०५० क:१०-११
६७	५७२ भाद्रकृष्ण १०	यंबूबुमा	दायाँ फर्किएको	६९ सङ्ख्याको बट्टा १०१७ क्रमसङ्ख्या	डीएनए २३/९	महेशराज पन्त २०५७ ग:३३-३४
६८	५७२ आश्विनकृष्ण २	पशुपतिभट्टारकस्थान	दायाँ फर्किएको		ई २१२८/२०	महेशराज पन्त २०५० क:११
६९	५७३ मार्गकृष्ण ८	खुपोबुमा	दायाँ फर्किएको		ई २०५१/१०	महेशराज पन्त २०५७ ग:३४
७०	५७४ माघशुक्ल ५	ललितबुमा	दायाँ फर्किएको		ई १८८७/३५	उही:३४-३५
७१	५७४ चैत्रकृष्ण ६	ललितबुमा	दायाँ फर्किएको		ई २०९२/६	उही:३५-३६
७२	५७४ चैत्रकृष्ण ६	ञंखिगाड[१९]	दायाँ फर्किएको		ई २०९५/१, एच् १७५/४१	उही:३६
७३	५७४ द्विराषाढकृष्ण १३	यंबूबुमा	दायाँ फर्किएको	५९ सङ्ख्याको बट्टा ८६४ क्रमसङ्ख्या	डीएनए २१/३७	उही:३७
७४	५७४ आषाढशुक्ल ६	यंबूबुमा	दायाँ फर्किएको			महेशराज पन्त २०४९ ख:८१-८२

फ्याक्सिमिलि २४३ पृष्ठमा, १२२-१२४ = १३ सङ्ख्या = फ्याक्सिमिलि २४५ पृष्ठमा, १२४-१२५ = १४ सङ्ख्या = फ्याक्सिमिलि २४६ पृष्ठमा, १२६-१२७ = १५ सङ्ख्या = फ्याक्सिमिलि २४७ पृष्ठमा, १३१-१३३ = १८ सङ्ख्या = फ्याक्सिमिलि २५१ पृष्ठमा, १५१-१५२ = २९ सङ्ख्या = फ्याक्सिमिलि २६२ पृष्ठमा, १९८-२०० = ५६ सङ्ख्या = फ्याक्सिमिलि २३७ पृष्ठमा, २०३-२०४ = ५९ सङ्ख्या = फ्याक्सिमिलि २४२ पृष्ठमा, २१० = ६३ सङ्ख्या, २११ = ६६ सङ्ख्या; पूर्णरत्न वज्राचार्य २०४४:५३-५४, २०५२:१४८-१४९; महेशराज पन्त २०४५: ३९-४०, ४४-४५ = १-२ सङ्ख्या, २०४७:५-६ = ३ सङ्ख्या, २०५०:५२-५३ = ६ सङ्ख्या, ६२ = २३ सङ्ख्या, २०५० क:३४ = ५७ सङ्ख्या, २०५० ग:२०-२१ = ९९ सङ्ख्या, २०५२ क:२२-२३ = २७० सङ्ख्या, २०५५:३२-३३ = ४२ सङ्ख्या, २०५६:२ = २ सङ्ख्या, २०५६ घ:७-८ = ९ सङ्ख्या, १४-१५ = २० सङ्ख्या, २०५७:८-९ = ८ सङ्ख्या, २०५७ ग:१६-१७ = २२ सङ्ख्या, २०५७ घ:३८, २०५७ ङ:३९, २०६० क:२४-२५ = ८ सङ्ख्या, २०६० ख:३७ = २ सङ्ख्या; जनकलाल वैद्य र प्रेमबहादुर कंसकार २०४८:३६० = २६५१ सङ्ख्या; रञ्जना वज्राचार्य २०५२:१२-१३; धनवज्र वज्राचार्य २०५६:३२६-३२७ = २५३ सङ्ख्या; सिद्धिरत्न शाक्यभिक्षु २०५६:७७-७९, २०५७:५९-६०, ६६-६९, ७१-७२, ७४; छत्रबहादुर कायस्थ २०६०: २५-३१) । आजभोलिको सुनधाराको इलाका (महेशराज पन्त २०४५:३८-४३) ।

ने.सं. २७२ (वि.सं. ११०९) मा सारिएको एउटा पुस्तकमा यसलाई लोग्ल भनिएको छ (शङ्करमान राजवंशी २०३१:५३ = फ्याक्सिमिलि ९० पृष्ठमा = ५१ प्लेट) ।

१८. पाटनमा (रामजी तेवारी, देवीप्रसाद भण्डारी, भोलानाथ पौडेल, शङ्करमान राजवंशी, धनवज्र वज्राचार्य, गौतमवज्र वज्राचार्य, महेशराज पन्त र नयनाथ पौडेल २०१९:२०; ढिल्लीरमण रेग्मी २०२३ क:२०५ = ९५ सङ्ख्या; शङ्करमान राजवंशी २०४२:८३-८४ = १३१ सङ्ख्या; रुक्मनाथ पौडेल २०४२:१-३; महेशराज पन्त २०५० क:३४ = ५७ सङ्ख्या, २०५७ ट:२७-२८ = ३९ सङ्ख्या; सिद्धिरत्न शाक्यभिक्षु २०५९:७६-७७; धनवज्र वज्राचार्य २०५६:२५४-२५५ = १८८ सङ्ख्या) ।

१९. पाटनमा (महेशराज पन्त २०५६ घ:५-६ = ६ सङ्ख्या, २०५७ ग:२३-२४ = ३२ सङ्ख्या, ३५-३६ = ४९ सङ्ख्या) ।

CC-0. Nepal Sanskrit Academy, Kathmandu

७५	५७४ आश्विनशुक्ल १२	[२०]	थोरै दायाँ फर्किएको	७० सङ्ख्याको वट्टा १०२६ क्रमसङ्ख्या	डीएनए २३/१८	महेशराज पन्त २०५० क:११-१२
७६	५७५ चैत्रकृष्ण ८	थेमिविषय	दायाँ फर्किएको		ई २२३२/६	महेशराज पन्त २०५७ ग:३७
७७	५७५ ज्येष्ठशुक्ल ७	खोखना	दायाँ फर्किएको	६६ सङ्ख्याको वट्टा ९६७ क्रमसङ्ख्या	डीएनए २२/४९	महेशराज पन्त २०५० क:१२-१३
७८	५७५ श्रावणशुक्ल ७	ह्लुतगल[२१]	दायाँ फर्किएको	१४ सङ्ख्याको वट्टा २०६ क्रमसङ्ख्या	वी ६९७/८६	शङ्करमान राजवंशी २०४१:१४
७९	५७६ मार्गशुक्ल ३	यंबूबुमा	दायाँ फर्किएको		ई २१२७/४१	महेशराज पन्त २०५७ छ:१
८०	५७६ आश्विनशुक्ल ९	यंबुमाहानगर	दायाँ फर्किएको	५२ सङ्ख्याको वट्टा ७६५ क्रमसङ्ख्या	डीएनए २०/२६	सिद्धिरत्न शाक्यभिक्षु २०६१:४२
८१	५७७ चैत्रशुक्ल ११	वदेगाम	दायाँ फर्किएको		ई २६८२/३१	महेशराज पन्त २०५७ छ:१-२
८२	५७७ चैत्रकृष्ण २	ललितबुमा	दायाँ फर्किएको		२१०१/२३,	उहीः२-३
८३	५७७ चैत्रकृष्ण २	कोथो गहछे[२३]	पूरै सोझो नभएको		एच् १७५/५४	
८४	५७७ श्रावणकृष्ण १०	ह्मोहदोल[२४]	सोझो		एच् १७४/२३	उहीः३
८५	५७८ वैशाखशुक्ल ४	वंकु[२५]	दायाँ फर्किएको		ई १९७०/४७	महेशराज पन्त २०४५ छ:१२-१३[२५] महेशराज पन्त २०५७ छ:३-४

२० प्रधानाङ्गपात्र जयजुत पाल अपास बर्माले तेदोबहारको मानिससँग सापटी लिएको ।

२१ यङ्गलमा (शङ्करमान राजवंशी २०४०:३०-३१ = ६ सङ्ख्या, ३९ = १७ सङ्ख्या,* २०४१:१७-१८= ८ सङ्ख्या, २०४४:३३-३४ = ४क सङ्ख्या, ३६ = ६ सङ्ख्या) ।

२२ पाटन कोबहालमा (महेशराज पन्त २०५६ घ:५-६ = ६ सङ्ख्या, २०५७ ग:७-८ = १० सङ्ख्या, २३-२४ = ३२ सङ्ख्या, ३५-३६ = ४९ सङ्ख्या, २०५७ छ:२-३ = ३ सङ्ख्या) ।

२३ भक्तपुरमा (महेशराज पन्त २०४५ च:८ = ५ सङ्ख्या) ।

२४ त्यहाँ ह्माइदोल छापिएको छ, वास्तवमा शुद्ध पाठ ह्मोहदोल हो ।

२५ पाटनमा (शङ्करमान राजवंशी २०४०:९१-९२ = १६ सङ्ख्या, ९३-९४ = १९ सङ्ख्या; बेर्न्हार्त कोल्फर र हेमराज शाक्य २०४२:११३-११५ = ८ सङ्ख्या = फ्याक्सिमिलि २३६ पृष्ठमा, ११९-१२० = ११ सङ्ख्या = फ्याक्सिमिलि २४३ पृष्ठमा, १२१-१२२ = १२ सङ्ख्या = फ्याक्सिमिलि २४४ पृष्ठमा, १८-१२१ = १६ सङ्ख्या = फ्याक्सिमि २४८ पृष्ठमा, १३१-१३३ = १८ सङ्ख्या = फ्याक्सिमिलि २५१ पृष्ठमा, १९५-१९६ = ५४ सङ्ख्या = फ्याक्सिमिलि २२९ पृष्ठमा, १९८-२०० = ५६ सङ्ख्या = फ्याक्सिमिलि २३७ पृष्ठमा, २०३-२०४ = ५९ सङ्ख्या = फ्याक्सिमिलि २४२ पृष्ठमा, २११-२१२ = ६७ सङ्ख्या; महेशराज पन्त २०४५ च:५-६ = २ सङ्ख्या, २०५२:२७-२८ = २१४ सङ्ख्या, २०५२ क:४९ = ३१६ सङ्ख्या, २०५५:८ =

* त्यहाँ न्हूतिगर छापिएको छ, वास्तवमा शुद्ध पाठ ह्लुतिगर हो ।

CC-0. Nepal Sanskrit Academy, Kathmandu

८६	५७८ श्रावणकृष्ण ११	सोयंवहिरि	दायाँ फर्किएको		ई २०९५ १६, एच् १७५ ४९	उहीः४
८७	५७९ फाल्गुनकृष्ण ३	रहितबुमा र यंबुमहानगर	दायाँ फर्किएको	७१ सङ्ख्याको बट्टा १०५१ क्रमसङ्ख्या	डीएनए २३ ४३	उहीः५
८८	५७९ फाल्गुनकृष्ण १०	यंबूबुमा	दायाँ फर्किएको		ई २१२८ ३२	उहीः५-६
८९	५७९ ज्येष्ठशुक्ल १०	यन्बूमहानगर	दायाँ फर्किएको		ई २१२७ ५५	महेशराज पन्त २०४५ कः१-३
९०	५७९ श्रावणशुक्ल ११	(यंबूबुमा)[२६]	दायाँ फर्किएको		ई २१३६ १५	महेशराज पन्त २०५७ छः६-८
९१	५८० ज्येष्ठकृष्ण ४	यितिह्लडे[२७]	दायाँ फर्किएको		ई २०९५ १२, एच् १७५/७	उहीः८
९२	५८० ज्येष्ठकृष्ण ७	च्वखना	दायाँ फर्किएको	६६ सङ्ख्याको बट्टा ९७३ क्रमसङ्ख्या	डीएनए २२ ५५	उहीः९
९३	५८१ पौषकृष्ण ७	फनपिंबुमा	दायाँ फर्किएको		ई २१२८/४४	उहीः९-१०
९४	५८१ भाद्रकृष्ण १		सोझो		ई ११०९/२०	उहीः१०
९५	५८२ कार्तिकशुक्ल ५	वंकु	दायाँ फर्किएको		ई १९६१/२९	उहीः११-१२

१० सङ्ख्या, २१-२२ = २८ सङ्ख्या, २२-२३ = ३० सङ्ख्या, २६-२७ = ३४ सङ्ख्या, २८-२९ = ३६-३७ सङ्ख्या, ३५-३६ = ४६ सङ्ख्या, ३७-३८ = ४८ सङ्ख्या, २०५६:९-१० = १५ सङ्ख्या, २०५७ कः२८-२९ = ३४ सङ्ख्या, २०५७ गः७ = ९ सङ्ख्या, ११-१२ = १५ सङ्ख्या, २०५७ छः३४-३५ = ४४ सङ्ख्या, ३५-३६ = ४६-४७ सङ्ख्या, ३८-३९ = ५० सङ्ख्या, ४०-४१ = ५३ सङ्ख्या, २०५७ टः६ = ८ सङ्ख्या, ९-१० = १४ सङ्ख्या, ४२ = ५६ सङ्ख्या, २०६०:१२-१३ = १२ सङ्ख्या, २०६० कः२४= ७ सङ्ख्या, २०६१ कः१६-१७ = ७१ सङ्ख्या, २०६१ खः१९ = १५२ सङ्ख्या; सिद्धिरत्न शाक्यभिक्षु २०६०:९२-९३, २०६१:३९-४०) ।

२६. ताडपत्र च्यातिएर गएकोले मूलमा यंबूबुमा देखिँदैन तापनि त्यसपछि प्रायः आउने गावलंगे त्यहाँ भएकोले यसलाई यम्बूबुमाको हो भनी लेखिएको हो ।

२७. पाटनमा (शङ्करमान राजवंशी २०४०:९९ = २६ सङ्ख्या[१], २०४१:५१-५२ = १ सङ्ख्या[२], २०४२:७-८ = ७ सङ्ख्या[३], ६९ = ११६ सङ्ख्या[४], २०४४:८८-८९ = ४६[५]-४७[६] सङ्ख्या; लूछ्याह्रो पेतेक २०४०:१७३ = यक्ष मल्लको ३१ सङ्ख्याको लिखत; वेर्नहार्त कोल्फर र हेमराज शाक्य २०४२:१६६-१६८ = ३८ सङ्ख्या = फ्याक्सिमिलि २७१ पृष्ठमा; महेशराज पन्त २०५० गः २७-२८ = ११३ सङ्ख्या, ५७-५८ = १६१ सङ्ख्या, २०६१ कः२०-२१ = ७६ सङ्ख्या; सिद्धिरत्न शाक्यभिक्षु २०५४:५९-६०[७], २०५९:६७-६८[८]) । आजभोलिको नागबहाल (जान कर लाक २०४१/४२:५६-५८ ।

१. त्यहाँ यितिलंन्ह्य छापिएको छ, वास्तवमा शुद्ध पाठ यितिलंह्डे हो ।
२. त्यहाँ यितिह्लड छापिएको छ, वास्तवमा शुद्ध पाठ यितिह्लडे हो ।
३. त्यहाँ यितिलंण्ह छापिएको छ, वास्तवमा शुद्ध पाठ यितिलंह्डे हो ।
४. त्यहाँ यितिलंन्ह्य छापिएको छ, वास्तवमा शुद्ध पाठ यितिलंह्डे हो ।
५. त्यहाँ यितिलन्हे छापिएको छ, वास्तवमा शुद्ध पाठ यितिलंह्डे हो ।
६. त्यहाँ यितिलंन्हे छापिएको छ, वास्तवमा शुद्ध पाठ यितिलंह्डे हो ।
७. त्यहाँ यितिलंन्हे पढिएको छ, वास्तवमा शुद्ध पाठ यितिलंह्डे हो ।
८. त्यहाँ यितिल्हंडे छापिएको छ, वास्तवमा शुद्ध पाठ यितिह्लंडे हो ।

CC-0. Nepal Sanskrit Academy, Kathmandu

CC-0. Nepal Sanskrit Academy, Kathmandu

९६	५८२ पौषशुक्ल १०	यंवूबुमा	दायाँ फर्किएको			पूर्णिमा ११९ पूर्णाङ्क/५५
९७	५८२ पौषशुक्ल ११	खोखना	दायाँ फर्किएको		ई २१२९/८	महेशराज पन्त २०५० क:१३–१४
९८	५८२ फाल्गुनशुक्ल १४	ललीतवुमा	दायाँ फर्किएको		ई २०३२/३०	महेशराज पन्त २०५७ छ:१२–१३
९९	५८२ वैशाखशुक्ल ५	ललितवुमा	दायाँ फर्किएको	६५ सङ्ख्याको वट्टा ९५६ क्रमसङ्ख्या	डीएनए २२/३८	उही:१३
१००	५८२ भाद्रशुक्ल १२	यंथो गडछेँ[28]	पूरै सोझो नभएको	३५ सङ्ख्याको वट्टा ५२४ क्रमसङ्ख्या	डीएनए १७/३४	महेशराज पन्त २०५० क:१४–१५
१०१	५८३ पौषकृष्ण ५	ललीतवुमा	दायाँ फर्किएको		एच् १७४/३७	महेशराज पन्त २०५७ छ:१४
१०२	५८३ आषाढशुक्ल २	वूवाहार[29]	दायाँ फर्किएको	६५ सङ्ख्याको वट्टा ९५५ क्रमसङ्ख्या	डीएनए २२/३७	उही:१४–१५
१०३	५८३ श्रावणशुक्ल ३	चेकनमगहि[30]	दायाँ फर्किएको	४६ सङ्ख्याको वट्टा ६८३ क्रमसङ्ख्या	डीएनए १९/३०	महेशराज पन्त २०५० क:१५–१६
१०४	५८३ श्रावणपूर्णिमा	गाडविहार[31]	दायाँ फर्किएको	३५ सङ्ख्याको वट्टा ५२५ क्रमसङ्ख्या	डीएनए १७/३५ ई २१००/२७, एच् १७५/१३	सिद्धिरत्न शाक्यभिक्षु २०५४:७५[33] महेशराज पन्त २०५७ छ:१६–१७

२८. पाटन कोवहालमा (महेशराज पन्त २०४७:७-८ = ५ सङ्ख्या, १३-१४ = १४ सङ्ख्या, २०५७:२१ = २५ सङ्ख्या) ।

२९. पाटनमा (हरप्रसाद शास्त्री १९६१/६२:३६ = *सिद्धिसारसंहिता*; शङ्करमान राजवंशी २०२३:१९-२०, २०४१:६३-६४ = १५ सङ्ख्या, ८३ = ३७ सङ्ख्या, ८५-८६ = ४० सङ्ख्या; हरिराम जोशी २०४०:३२ = १ सङ्ख्या; वेर्न्हार्त कोल्फर र हेमराज शाक्य २०४२:१२९-१३१ = १७ सङ्ख्या = फ्याक्सिमिलि २५० पृष्ठमा; पूर्णरत्न वज्राचार्य २०४९:९१, ९२; महेशराज पन्त २०५२: १९ = १९८ सङ्ख्या, २५ = २१० सङ्ख्या, २०५२ क:१२-१३ = २५२ सङ्ख्या, २०६० क:२२-२३ = ६ सङ्ख्या, २०६१ क:१-३ = ४८ सङ्ख्या, १३-१४ = ६६ सङ्ख्या, ३०-३१ = ९७ सङ्ख्या; छत्रबहादुर कायस्थ २०५३:४५-४६; सिद्धिरत्न शाक्यभिक्षु २०५९:५९, ६३, ६४) ।

३०. यम्बलमा (मोहनप्रसाद खनाल २०२९:२१-२३; महेशराज पन्त २०४५ घ:२३-२४ = ३ सङ्ख्या) ।

३१. त्यहाँ चेकनमगदि छापिएको छ, वास्तवमा शुद्ध पाठ चेकनमगहि हो ।

३२. पाटनमा (*कीर्तिपताका*:२८-२९ श्लोक; रामजी तेवारी, देवीप्रसाद भण्डारी, भोलानाथ पौडेल, शङ्करमान राजवंशी, धनवज्र वज्राचार्य, गौतमवज्र वज्राचार्य, महेशराज पन्त र नयनाथ पौडेल २०१९ क:२९-३०; शङ्करमान राजवंशी २०२३:१९-२०, २०४१:८८-८९ = ४३ सङ्ख्या, २०४२:४३-४४ = ८९ सङ्ख्या, २०४४:१२५-१२६ = ८७ सङ्ख्या; हरिराम जोशी २०४०:३२ = १ सङ्ख्या, ३३ = ६ सङ्ख्या, ३४ = ८ सङ्ख्या; महेशराज पन्त २०४५ च:५-६ = २ सङ्ख्या, २०४७:५-६ = ३ सङ्ख्या, ८-९ = ६ सङ्ख्या, २०५०:५६ = १४ सङ्ख्या, २०५० क:१४-१५ = २९ सङ्ख्या, २७-२८ = ४७ सङ्ख्या, २०५० ग:२७-२८ = ११३ सङ्ख्या, २०५२:३५-३६ = २३१ सङ्ख्या, २०५२ क:२३-२४ = २७१ सङ्ख्या, ५०-५१ = ३१८ सङ्ख्या, २०५७ ञ:४८-४९ = ४ सङ्ख्या, २०६० ङ:११-१४ = ३ सङ्ख्या, २०६१ क:१-३ = ४८ सङ्ख्या; पूर्णरत्न वज्राचार्य २०४८:१२५-१२७, २०४९:९२-९३; सिद्धिरत्न शाक्यभिक्षु २०५३:१२१-१२२), आजभोलिको गावहाल (जान कर लाक २०४१/४२:२३२) ।

१०५	५८३ आश्विनशुक्ल १	वंकु	दायाँ फर्किएको		ई १९७०/४६	उही:१६
१०६	५८५ मार्गकृष्ण २	ललितब्रुमा	दायाँ फर्किएको		ई १९२७/१३	महेशराज पन्त २०५० क:१६-१७
१०७	५८५ प्रथमपौषशुक्ल ४	यंबूमहानगर	दायाँ फर्किएको		ई २०९४/४८	महेशराज पन्त २०५७ छ:१७-१८
१०८	५८५ श्रावणकृष्ण ४	यंबूमहानगर	दायाँ फर्किएको	५३ सङ्ख्याको बट्टा ७७७ क्रमसङ्ख्या	डीएनए २०/३८	उही:१८
१०९	५८६ मार्गकृष्ण ८	यंथो गडछें	पूरै सोझो नभएको		ई २०९५/२, एच् १७४/६३	उही:१९
११०	५८६ मार्गकृष्ण ८	ललितब्रुमा	दायाँ फर्किएको	५१ सङ्ख्याको बट्टा ७५१ क्रमसङ्ख्या	ई १३९४/१२, डीएनए २०/१२	महेशराज पन्त २०५० क:१८
१११	५८७ माघकृष्ण १४	बुदेविषय	दायाँ फर्किएको		ई १९२६/४९	महेशराज पन्त २०५७ छ:१९-२०
११२	५८८ कार्तिककृष्ण १०	³³	सोझो		ई २८२३/१६	पुरुषोत्तमलोचन श्रेष्ठ २०५०:८, विनोदराज शर्मा २०५६:६
११३	५८८ कार्तिककृष्ण १०	³⁴	सोझो		ई २८२३/१६	पुरुषोत्तमलोचन श्रेष्ठ २०५०:८, विनोदराज शर्मा २०५६:६
११४	५८८ वैशाखकृष्ण १२	यंथो गडछें	पूरै सोझो नभएको		ई २०९५/२९, एच् १७४/४७	महेशराज पन्त २०५७ छ:२०
११५	५८८ ज्येष्ठपूर्णिमा	चपहिकोछें³⁵	पूरै सोझो नभएको	२ सङ्ख्याको बट्टा २९ क्रमसङ्ख्या	ए ८५५/२९	उही:२०-२१
११६	५८९ माघकृष्ण २	ललितब्रुमा	दायाँ फर्किएको		ई १८८७/१६	महेशराज पन्त २०५० क:१८-१९
११७	५८९ आषाढशुक्ल १२	यंपलंमगुडि³⁶	दायाँ फर्किएको		ई १०६७/४१	उही २०५७ छ:२१-२२

---

३३. राजा यक्ष मल्लले व्हाव्वागामका अधिकारीलाई लेखेको ।

३४. राजा यक्ष मल्लले सूपिंगामका अधिकारीलाई लेखेको ।

३५. यङ्गलमा (शङ्करमान राजवंशी २०४१:५४-५५ = ४ सङ्ख्या*, २०४४:३०-३१ = १ सङ्ख्या) ।

३६. पाटनमा (शङ्करमान राजवंशी २०२५:२४, २०४०:१०५ = ३४ सङ्ख्या, २०४२:२२-२३ = ६६ सङ्ख्या; महेशराज पन्त २०४५ च:१० = ९ सङ्ख्या, २०५५:३५-३६ = ४६ सङ्ख्या, ३७-३८

---

* त्यहाँ चयाजुको ब्वं छापिएको छ, वास्तवमा शुद्ध पाठ चपहिकोछचं हो ।

CC-0. Nepal Sanskrit Academy, Kathmandu

पूर्णिमा ११९ पूर्णाङ्क/५७

११८	५९०	पौषशुक्ल ४	यंवूवुमा	दायाँ फर्किएको		ई २१२८/६	उही:२२
११९	५९०	फाल्गुनशुक्ल ६	यंवूवुमा	दायाँ फर्किएको		ई २१२७/२३	उही:२३
१२०	५९१	वैशाखकृष्ण १	वुदे र थेमि	दायाँ फर्किएको		ई १८७४/३३	उही:२३-२४
१२१	५९१	श्रावणकृष्ण २	खपोंवुमा	सोझो		ई ११०९/८, ई २२३८/२४	उही:२४
१२२	५९२	आश्विनशुक्ल २	ललितवुमा	दायाँ फर्किएको	३२ सङ्ख्याको बट्टा ४७५ क्रमसङ्ख्या	वी ६९७/१९७	पूर्णरत्न वज्राचार्य २०४५:८२-८३
१२३	५९३	मार्गशुक्ल २	कोमति[37]	दायाँ फर्किएको		ई २०९५/२२	महेशराज पन्त २०५७ छ:२५
१२४	५९३	वैशाखशुक्ल ७	[38]	सोझो		ई ११०९/२३, ई २२३८/४७	महेशराज पन्त २०४२:४३
१२५	५९३	श्रावणशुक्ल १२	यंवुमहानगर	दायाँ फर्किएको	६२ सङ्ख्याको बट्टा ९११ क्रमसङ्ख्या	डीएनए २१/८४	महेशराज पन्त २०५७ छ:२५-२६
१२६	५९४	फाल्गुन	[39]	सोझो		ई ९२७/१३	महेशराज पन्त २०५६ क:११
१२७	५९४	वैशाखकृष्ण ६	ललितवुमा	दायाँ फर्किएको		ई २०९४/४१, एच् १७४/६१	महेशराज पन्त २०५७ छ:२६-२७
१२८	५९४	भाद्रशुक्ल १२	पशुपति	सोझो		पीएन् १२/२४	महेशराज पन्त २०५६ ग:४२-४३
१२९	५९५	माघशुक्ल ४	यंवुवुमा	दायाँ फर्किएको		ई २१३३/७	महेशराज पन्त २०५७ छ:२७
१३०	५९५	श्रावणशुक्ल १३	राजविहारि[40]	दायाँ फर्किएको		ई २०९५/२०, एच् १७४/५३	उही:२७-२८

= ४८ सङ्ख्या, २०५७ च:३९-४० = १ सङ्ख्या,[1] २०५८ क:५७-५८ = २ सङ्ख्या, २०६१ क:७-८ = ५७ सङ्ख्या[2] = फ्याक्सिमिलि ४५ पृष्ठमा, २०६१ ख:२०-२१ = १५३ सङ्ख्या = फ्याक्सिमिलि ४३ पृष्ठमा; धनवज्र वज्राचार्य २०५६:५७-५९ = २७ सङ्ख्या)।

३७ पाटनमा (*कीर्तिपताका*:३५-३६ श्लोक; शङ्करमान राजवंशी २०४४:८४-८५ = ४२ सङ्ख्या[3]; महेशराज पन्त २०५० क:३७-३८ = ६३ सङ्ख्या, २०५७ ट:४७ = ६२ सङ्ख्या, २०६१ क: १-३ = ४८ सङ्ख्या; धनवज्र वज्राचार्य २०५६:२५४-२५५ = १८८ सङ्ख्या)।

३८ राजा यक्ष मल्लले गढछेटोलको पातालजग्गा वेची गरिदिएको ।

३९. राजा यक्ष मल्लले काठमाडौँ लुमडीको व्यवस्था गरी लेखेको ।

४० आजभोलिको चाबहिल (महेशराज पन्त २०५० ख:४३-४६)।

1. त्यहाँ श्रीयंचलमगुडि पढिएको छ, वास्तवमा शुद्ध पाठ श्रीयंवलमगुडि हो ।
2. त्यहाँ यम्ल लं मगुडि छापिएको छ, वास्तवमा शुद्ध पाठ यम्बलंमगुडि हो ।
3. त्यहाँ कामति छापिएको छ, वास्तवमा शुद्ध पाठ कोमति हो ।

CC-0. Nepal Sanskrit Academy, Kathmandu

१३१	५९५ आश्विनकृष्ण ५	योषाछें[41]	दायाँ फर्किएको		ई २०९५/१४, एच् १७४/१४	उहीः२८-२९
१३२	५९६ मार्गशुक्ल ७	केल	दायाँ फर्किएको		ई २१२७/१२	उहीः२९
१३३	५९६ मार्गशुक्ल ७	केल	दायाँ फर्किएको		ई २१३५/३४	उहीः३०
१३४	५९६ मार्गकृष्ण १३	योखाछें	दायाँ फर्किएको		ई २०९५/२४, एच् १७५/५६	उहीः३१
१३५	५९६ द्विपौषकृष्ण ५	ललितबुमा	दायाँ फर्किएको		ई २०९४/१७, एच् १७५/२१	उहीः३२
१३६	५९६ चैत्रशुक्ल १४	चंपापुरी	सोझो		ई २७३९/२९	उहीः३२-३४
१३७	५९६ चैत्रकृष्ण १३	ललितबुमा	दायाँ फर्किएको		ई १९७०/१२	उहीः३४-३५
१३८	५९६ भाद्रकृष्ण ११	वंतु[42]	सोझो		ई २१३३/१६	उहीः३५
१३९	५९६ आश्विनशुक्ल ४	ललितबुमा	दायाँ फर्किएको		ई २६८२/११	महेशराज पन्त २०५० कः१९
१४०	५९७ माघशुक्ल १	ललितबुमा	दायाँ फर्किएको		ई १९७०/५५	महेशराज पन्त २०५७ छः३५-३६
१४१	५९७ भाद्रशुक्ल ७	ललितबुमा	दायाँ फर्किएको		ई १९७१/१३	उहीः३६
१४२	५९८ माघकृष्ण २	क्वतखाछे	सोझो	३८ सङ्ख्याको बट्टा ५६२ क्रमसङ्ख्या	ए ८५६/१०८, डीएनए १७/७२	महेशराज पन्त २०५५:४-५
१४३	५९८ फाल्गुनशुक्ल १	ललितबुमा	दायाँ फर्किएको		ई २०९४/४०	महेशराज पन्त २०५७ छः३७
१४४	५९८ फाल्गुनशुक्ल २	[43]	सोझो	७१ सङ्ख्याको बट्टा १०५२ क्रमसङ्ख्या	डीएनए २३/४४	महेशराज पन्त २०५६ कः११-१२

४१. पाटनमा (शङ्करमान राजवंशी २०४४:९०-९१ = ४९ सङ्ख्या; पूर्णरत्न वज्राचार्य २०४८:१३३-१३४; महेशराज पन्त २०५० गः३४-३६ = १२५-१२६ सङ्ख्या, ४०-४१ = १३५ सङ्ख्या, ४२-४३ = १३९ सङ्ख्या, ४९-५० = १५० सङ्ख्या, २०५७ छः२६-२७ = ३४ सङ्ख्या; रञ्जना वज्राचार्य २०५२:१२) ।

४२. यम्बूमा (शङ्करमान राजवंशी २०४०:४८ = २९ सङ्ख्या, ५९-६० = ४५ सङ्ख्या; पूर्णरत्न वज्राचार्य २०४४:५१*; महेशराज पन्त २०५०:५८-५९ = १८ सङ्ख्या, २०५५:२७ = ३५ सङ्ख्या, २०५७ कः४०-४१ = १४ सङ्ख्या, २०५७ छः४१-४२ = ५४ सङ्ख्या) । आजभोलिको वटु ।

४३. राजा यक्ष मल्लले काठमाडौंको जग्गा बेची गरिदिएको ।

* त्यहाँ वंदुं पढिएको छ, वास्तवमा शुद्ध पाठ वंतुं हो ।

पूर्णिमा ११९ पूर्णाङ्क/५९

१४५	५९८ फाल्गुनशुक्ल २	"	सोझो	७१ सङ्ख्याको वट्टा १०५५ क्रमसङ्ख्या	डीएनए २३ ४७	उही:१२
१४६	५९८ फाल्गुनशुक्ल ३	यंवूबुमा	दायाँ फर्किएको	६९ सङ्ख्याको वट्टा १०१३ क्रमसङ्ख्या	डीएनए २३/५	महेशराज पन्त २०५७ छ:३७-३८
१४७	५९८ चैत्रशुक्ल १०	ललितबुमा	दायाँ फर्किएको		ई १९७१ १	उही:३८-३९
१४८	५९८ चैत्रपूर्णिमा	कोथो गडछेँ	दायाँ फर्किएको		ई २१००/१२, एच् १७४/४१	उही:३९
१४९	५९८ चैत्रकृष्ण १२	लोह्यो	दायाँ फर्किएको		ई २१००/३२, एच् १७४/४६	उही:४०
१५०	५९८ प्रथमाषाढशुक्ल २	ललितबुमा	दायाँ फर्किएको		ई २२३२/११	उही:४०-४१
१५१	५९८ अधिकाषाढकृष्ण ३	यंवूबुमा	थोरै दायाँ फर्किएको		ई ९२७/१५	उही:४१-४२
१५२	५९९ माघकृष्ण ११	ख्वप्वंबुमा	सोझो		ई ११०९/१८, ई २२३८/४०	महेशराज पन्त २०५० क:२०
१५३	५९९ चैत्रकृष्ण १४	यंवूबुमा	दायाँ फर्किएको		ई २१३१/२१	महेशराज पन्त २०५७ छ:४२-४३
१५४	६०० फाल्गुनशुक्ल १४	कोथो गडछेँ	दायाँ फर्किएको		ई २१००/१५, एच् १७५/४३	महेशराज पन्त २०६०:१
१५५	६०० चैत्रशुक्ल ३	क्वोथविहार	दायाँ फर्किएको		ई २१००/१४, एच् १७५/१	महेशराज पन्त २०६० क:१६-१७
१५६	६०१ माघशुक्ल ९	यंवूबुमा	दायाँ फर्किएको		ई २१३१/१६	महेशराज पन्त २०५६ ग:४३-४४
१५७	६०१ वैशाखकृष्ण ५	थेमिविषय	सोझो	३८ सङ्ख्याको वट्टा ५६० क्रमसङ्ख्या	ए ८५६/११७, डीएनए १७/७	पूर्णरत्न वज्राचार्य २०५०:१११[४५]
१५८	६०१ द्विराषाढकृष्ण ४	"	दायाँ फर्किएको	६७ सङ्ख्याको वट्टा ९९५ क्रमसङ्ख्या	डीएनए २२/७७	महेशराज पन्त २०४२:४४-४५
१५९	६०२ मार्गकृष्ण ६	यं[४७]वूबुमा	दायाँ फर्किएको		ई २१३५/२३	महेशराज पन्त २०६२:३१-३२[४८]

४४. १४४ सङ्ख्याको पत्रसँग सम्वद्ध ।

४६. राजा यक्ष मल्लले खोकनाको ख्वातबु भन्ने ठाउँको जग्गा बेची गरिदिएको ।

४७. मूलमा भ्रमवश यं छुटेको छ ।

४५. यसको संवत् ६०१ पढ्नुपर्नेमा त्यहाँ ६०९ पढिएको छ ।

४८. यसको पयाक्सिमिलि महेशराज पन्त २०६२:४३ मा छापिएको छ ।

CC-0. Nepal Sanskrit Academy, Kathmandu

CC-0. Nepal Sanskrit Academy, Kathmandu

यो सूची तयार गर्दा काम लिइएका पुस्तक र लेखको छोटकरी र पूरा रूप खुलाइएको, रचयिताको नाउँको वर्णक्रमअनुसारको तालिका*

कीर्तिपताका
= कुनु शर्मामा हेर्नू ।

कुनु शर्मा *कीर्तिपताका*
= वि.सं. २०१८ मा ललितपुरबाट जगदम्बा-प्रकाशनद्वारा प्रकाशित, नरहरिनाथको *श्री कुनु शर्माको कीर्तिपताका (ललितपुरको वर्णन)* ।

गोविन्द टण्डन २०५६
= वि.सं. २०५६ मा काठमाडौंबाट झरेन्द्र शम्शेर ज.ब.रा. र मञ्जु राणाद्वारा प्रकाशित, गोविन्द टण्डनको *पशुपतिक्षेत्रको सांस्कृतिक अध्ययन* २ भाग ।

छत्रबहादुर कायस्थ २०५२
= वि.सं. २०५२ मा ललितपुरबाट छत्रबहादुर कायस्थद्वारा प्रकाशित *नेपाल संस्कृति* ५ वर्ष १० अङ्कका ३७-४८ पृष्ठमा छापिएको, उनैको *अर्घ वाक्य दुने– यलया बाहा:, बहि* (अर्घवाक्यभित्र ललितपुरको बहाल, विहार) ।

छत्रबहादुर कायस्थ २०५३
= वि.सं. २०५३ मा ललितपुरबाट छत्रबहादुर कायस्थद्वारा प्रकाशित *नेपाल संस्कृति* ५० पूर्णाङ्कका ४३-४८ पृष्ठमा छापिएको, उनैको *वा देशय् स्थापित 'हेमवर्ण महाविहार' या शिलापत्र – छगू अध्ययन* (चापागाउँमा स्थापित 'हेमवर्ण महाविहार' को शिलालेख – एक अध्ययन) ।

छत्रबहादुर कायस्थ २०५४
= वि.सं. २०५४ मा ललितपुरबाट छत्रबहादुर कायस्थद्वारा प्रकाशित *नेपाल संस्कृति* ६३ पूर्णाङ्कको २६ पृष्ठमा छापिएको, उनैको *ने.सं. ५७० या ताडपत्र तमसुक* (ने.सं. ५७० को ताडपत्र तमसुक) ।

छत्रबहादुर कायस्थ २०५९
= वि.सं. २०५९ मा ललितपुरबाट छत्रबहादुर कायस्थद्वारा प्रकाशित *नेपाल संस्कृति* १३६ पूर्णाङ्कका ३५-४० पृष्ठमा छापिएको, उनैको *ईबहिली च्वंगु ने.सं. ७९२ या शिलापत्र : छगू अध्ययन* (ईबहालमा रहेको ने.सं. ७९२ को शिलापत्र – एक अध्ययन) ।

छत्रबहादुर कायस्थ २०६०
= वि.सं. २०६० मा ललितपुरबाट छत्रबहादुर कायस्थद्वारा प्रकाशित *नेपाल संस्कृति* १६२ पूर्णाङ्कका २५-३१ पृष्ठमा छापिएको, उनैको *यल क्वा:छैं बालकुमारी द्योथाय् च्वंगु ने.सं. ८११-८२२ या शिलापत्र : छगू अध्ययन* (ललितपुर क्वा:छैं बालकुमारीस्थानमा रहेको ने.सं. ८११-८२२ को शिलापत्र – एक अध्ययन) ।

जनकलाल वैद्य र प्रेमबहादुर कंसाकार २०४८
= ई.सं. १९९१ (वि.सं. २०४८) मा काठमाडौंबाट च्जसापासाद्वारा प्रकाशित र जनकलाल वैद्य, प्रेमबहादुर कंसाकारको *आशा सफू कुथिया अभिलेख ग्रन्थया वर्णनात्मक धल:* (आशा पुस्तकालयको अभिलेखग्रन्थको वर्णनात्मक सूची) ।

* प्राचीन परम्पराका कृतिको हकमा कृतिको शीर्षक पनि वर्णक्रमअनुसार राखिएको छ ।

CC-0. Nepal Sanskrit Academy, Kathmandu

जान कर लाक २०४१/४२
= ई.सं. १९८५ (वि.सं. २०४१/४२) मा काठमाडौँबाट सहयोगी प्रेसद्वारा प्रकाशित, जान कर लाकको *बुइइस्ट मनुअसट्रीज् अफ् नेपाल् : ए सर्भे अफ् द बाहाज् यान्ड् बहीज् अफ् द काठ्मान्डू भ्यालइ* (नेपालका विहार – काठमाडौँदूनका बाहा र बहीको निरीक्षण)।

जीग्फ्रीत लीन्हार्त २०४४
= ई.सं. १९८८ (वि.सं. २०४४) मा श्थुत्गर्तबाट फ्रन्त्स श्थाइनर फेर्लाकद्वारा प्रकाशित, ठाकुरलाल मानन्धरसँग मिली जीग्फ्रीत लीन्हार्तले तयारं गरेको *नेपालीज् म्यान्युस्क्रिप्ट्स्* (नेपाली लेखोट पुस्तकहरू)।

डिल्लीरमण रेग्मी २०२३
= ई.सं. १९६६ (वि.सं. २०२३) मा कलकत्ताबाट फर्मा के.एल. मुखोपाध्यायद्वारा प्रकाशित, डिल्लीरमण रेग्मीको *मेड्इईभल् नेपाल्* (मध्यकालको नेपाल) ३ भाग।

डिल्लीरमण रेग्मी २०२३ क
= ई.सं. १९६६ (वि.सं. २०२३) मा पटनाबाट डिल्लीरमण रेग्मीद्वारा प्रकाशित, उनैको *मेड्इईभल् नेपाल्* ४ भाग।

धनवज्र वज्राचार्य २०५६
= वि.सं. २०५६ मा काठमाडौँबाट त्रिभुवनविश्वविद्यालयको नेपाल र एशियाली अनुसन्धानकेन्द्रद्वारा प्रकाशित, धनवज्र वज्राचार्यको *मध्यकालका अभिलेख*।

नरहरिनाथ २०१२
= वि.सं. २०१२ मा काठमाडौँबाट इतिहासप्रकाशमण्डलद्वारा प्रकाशित *इतिहासप्रकाश* १ अङ्कका ९३-९४ पृष्ठमा छापिएको, नरहरिनाथको *ने. संवत् ४७८*[1] *मा पनि राजा नरेन्द्रमल्ल (तारपत्र)*।

पुरुषोत्तमलोचन श्रेष्ठं २०५०
= ई.सं. १९९३ (वि.सं. २०५०) मा ललितपुरबाट दीपकराम जोशीद्वारा प्रकाशित *रोलम्ब* १३ वर्ष ३ अङ्कको नेपाली खण्डका ७-१० पृष्ठमा छापिएको, पुरुषोत्तमलोचन श्रेष्ठको *भक्तपुरका केही अप्रकाशित ताडपत्रहरू र फार्बती पत्रहरू*।

पूर्णरत्न वज्राचार्य २०४४
= वि.सं. २०४४ मा काठमाडौँबाट श्री ५ को सरकार शिक्षा तथा संस्कृतिमन्त्रालय, पुरातत्त्वविभाग, राष्ट्रिय अभिलेखालयद्वारा प्रकाशित *अभिलेख* ५ अङ्कका ५०-६१ पृष्ठमा छापिएको, पूर्णरत्न वज्राचार्यको *भूमिसम्बन्धी केही तमसूक-ताडपत्र*।

पूर्णरत्न वज्राचार्य २०४५
= वि.सं. २०४५ मा काठमाडौँबाट श्री ५ को सरकार शिक्षा तथा संस्कृतिमन्त्रालय, पुरातत्त्वविभाग, राष्ट्रिय अभिलेखालयद्वारा प्रकाशित *अभिलेख* ६ अङ्कका ८०-९९ पृष्ठमा छापिएको, पूर्णरत्न वज्राचार्यको *भूमिसम्बन्धी केही तमसूक-ताडपत्र*।

पूर्णरत्न वज्राचार्य २०४७
= वि.सं. २०४७ मा काठमाडौँबाट श्री ५ को सरकार शिक्षा तथा संस्कृतिमन्त्रालय, पुरातत्त्वविभाग, राष्ट्रिय अभिलेखालयद्वारा प्रकाशित *अभिलेख* ८ अङ्कका १५९-१६७ पृष्ठमा छापिएको, पूर्णरत्न वज्राचार्यको *भूमिसम्बन्धी केही तमसूक ताडपत्र*।

पूर्णरत्न वज्राचार्य २०४८
= वि.सं. २०४८ मा काठमाडौँबाट श्री ५ को सरकार शिक्षा तथा संस्कृतिमन्त्रालय, पुरातत्त्वविभाग, राष्ट्रिय अभिलेखालयद्वारा प्रकाशित *अभिलेख* ९ पूर्णाङ्कका १२५-१३६ पृष्ठमा छापिएको, पूर्णरत्न वज्राचार्यको *भूमिसम्बन्धी ताडपत्रहरू*।

---

1. यस लिखतपत्रको संवत् ४७८ नभई ६७८ हो (महेशराज पन्त २०४७:२ मा ३ सङ्ख्याको टिप्पणी)।

CC-0. Nepal Sanskrit Academy, Kathmandu

पूर्णरत्न वज्राचार्य २०४९

= वि.सं. २०४९ मा काठमाडौंबाट श्री ५ को सरकार शिक्षा तथा संस्कृतिमन्त्रालय, पुरातत्त्वविभाग, राष्ट्रिय अभिलेखालयद्वारा प्रकाशित *अभिलेख* १० पूर्णाङ्कका ८७-१२२ पृष्ठमा छापिएको, पूर्णरत्न वज्राचार्यको *भूमिसम्बन्धी केही ताडपत्र-तमसूक*।

पूर्णरत्न वज्राचार्य २०५०

= वि.सं. २०५० मा काठमाडौंबाट श्री ५ को सरकार शिक्षा तथा संस्कृतिमन्त्रालय, पुरातत्त्वविभाग, राष्ट्रिय अभिलेखालयद्वारा प्रकाशित *अभिलेख* ११ पूर्णाङ्कका ११०-११८ पृष्ठमा छापिएको, पूर्णरत्न वज्राचार्यको *भूमि सम्बन्धी ताडपत्र तमसुक*।

पूर्णरत्न वज्राचार्य २०५२

= वि.सं. २०५२ मा काठमाडौंबाट श्री ५ को सरकार शिक्षा, संस्कृति तथा समाजकल्याणमन्त्रालय, पुरातत्त्वविभाग, राष्ट्रिय अभिलेखालयद्वारा प्रकाशित *अभिलेख* १३ पूर्णाङ्कका १३४-१५४ पृष्ठमा छापिएको, पूर्णरत्न वज्राचार्यको *भूमि सम्बन्धी ताडपत्र तमसूक*।

बेर्न्हार्त कोल्फर र हेमराज शाक्य २०४२

= ई.सं. १९८५ (वि.सं. २०४२) मा जाङ्क्त आउगूस्तीनबाट फेर्आइनिगुङ्क फीर गेशिक्त्सविस्सेनशाफ्त होकआजीयन्ज-विस्सेनशाफ्तफेर्लाकद्वारा प्रकाशित, बेर्न्हार्त कोल्फर र हेमराज शाक्यको *डक्युमन्ट्स् फ्रम् द रुद्रवर्ण-महाविहार, पाटन्* (पाटनको रुद्रवर्णमहाविहारका लिखत)।

भद्ररत्न वज्राचार्य[२] २०६१

= वि.सं. २०६१ मा भक्तपुरबाट मैत्रेय युवा संघद्वारा प्रकाशित, भद्ररत्न बज्राचार्यको *ख्वपया बाहा बही* (भादगाउँका बहाल र बही)।

महेशराज पन्त २०४२

= वि.सं. २०४२ मा प्रकाशित *पूर्णिमा* ६७ पूर्णाङ्कका ४२-४६ पृष्ठमा छापिएको, महेशराज पन्तको *यक्ष मल्लले गरिदिएका दुइवटा ताडपत्र*।

महेशराज पन्त २०४५

= वि.सं. २०४५ मा प्रकाशित *पूर्णिमा* ७३ पूर्णाङ्कका ३८-४५ पृष्ठमा छापिएको, महेशराज पन्तको *यङ्बाहाको प्राचीनताको विषयमा*।

महेशराज पन्त २०४५ क

= वि.सं. २०४५ मा प्रकाशित *पूर्णिमा* ७४ पूर्णाङ्कका १-३ पृष्ठमा छापिएको, महेशराज पन्तको *वि.सं. १५१६ को काठमाडौंको एउटा लिखतपत्र*।

महेशराज पन्त २०४५ ख

= *पूर्णिमा* ७४ पूर्णाङ्कका ३-८ पृष्ठमा छापिएको, महेशराज पन्तको *यक्ष मल्लका अहिलेसम्म प्रकाशमा नआएका दुइवटा शिलालेख (वि.सं. १५०७-१५३३)*।

महेशराज पन्त २०४५ ग

= *पूर्णिमा* ७४ पूर्णाङ्कका १४-२० पृष्ठमा छापिएको, महेशराज पन्तको *महेन्द्र मल्लका, ताडपत्रमा लेखिएका, अहिलेसम्म प्रकाशमा नआएका ६ वटा लिखतपत्र (वि.सं. १६१९, १६२२, १६२४, १६३०)*।

---

२. यस्तै छ।

CC-0. Nepal Sanskrit Academy, Kathmandu

महेशराज पन्त २०४५ घ

= *पूर्णिमा* ७४ पूर्णाङ्कका २२-२५ पृष्ठमा छापिएको, महेशराज पन्तको *सदाशिव मल्लका ताडपत्रमा लेखिएका, अहिलेसम्म प्रकाशमा नआएका ५ वटा लिखतपत्र (वि.सं. १६३४, १६३६, १६३७)*।

महेशराज पन्त २०४५ ङ

= *पूर्णिमा* ७४ पूर्णाङ्कका ३१-३२ पृष्ठमा छापिएको, महेशराज पन्तको *रणजित्सिंहका, ताडपत्रमा लेखिएका, अहिलेसम्म प्रकाशमा नआएका दुइवटा लिखतपत्र (वि.सं. १६३९, १६४६)*।

महेशराज पन्त २०४५ च

= वि.सं. २०४५ मा प्रकाशित *पूर्णिमा* ७५ पूर्णाङ्कका ५-११ पृष्ठमा छापिएको, महेशराज पन्तको *कसाहीसम्बन्धी, ताडपत्रमा लेखिएका दशवटा लिखतपत्र (वि.सं. १३९१, १३९४, १४२९, १४८२, १४८७, १६३४, १६७४, १६७७, १७८५, १८२१)*।

महेशराज पन्त २०४५ छ

= *पूर्णिमा* ७५ पूर्णाङ्कका १२-१३ पृष्ठमा छापिएको, महेशराज पन्तको *नियोगीसम्बन्धी थप लिखतपत्र*।

महेशराज पन्त २०४७

= वि.सं. २०४७ मा प्रकाशित *पूर्णिमा* ७७ पूर्णाङ्कका १-१४ पृष्ठमा छापिएको, महेशराज पन्तको *ताडपत्रमा लेखिएका, अहिलेसम्म प्रकाशमा नआएका, विक्रमको चौधौं शताब्दीका १५ वटा लिखतपत्र*।

महेशराज पन्त २०४९

= वि.सं. २०४९ मा प्रकाशित *पूर्णिमा* ८२ पूर्णाङ्कका ६७-७० पृष्ठमा छापिएको, महेशराज पन्तको *लक्ष्मीनरसिंह मल्लका, ताडपत्रमा लेखिएका, अहिलेसम्म प्रकाशमा नआएका चारवटा लिखतपत्र (वि.सं. १६८०, १६८७, १६९६)*।

महेशराज पन्त २०४९ क

= वि.सं. २०४९ मा प्रकाशित *पूर्णिमा* ८२ पूर्णाङ्कका ७१-८१ पृष्ठमा छापिएको, महेशराज पन्तको *प्रताप मल्लका, ताडपत्रमा लेखिएका, अहिलेसम्म प्रकाशमा नआएका दशवटा लिखतपत्र (वि.सं. १७०१, १७०३, १७१०, १७१२, १७१४, १७१६, १७२६, १७३०)*।

महेशराज पन्त २०४९ ख

= वि.सं. २०४९ मा प्रकाशित *पूर्णिमा* ८२ पूर्णाङ्कका ८१-८२ पृष्ठमा छापिएको, महेशराज पन्तको *काठमाडौं ज्याथबहार [ज्याबहाल]को उल्लेख परेका दुइवटा लिखतपत्र (वि.सं. १५११, १६०२)*।

महेशराज पन्त २०५०

= वि.सं. २०५० मा प्रकाशित *पूर्णिमा* ८४ पूर्णाङ्कका ४९-६२ पृष्ठमा छापिएको, महेशराज पन्तको *नेवारराज्य र ब्राह्मण*।

महेशराज पन्त २०५० क

= वि.सं. २०५० मा प्रकाशित *पूर्णिमा* ८५ पूर्णाङ्कका ९-४० पृष्ठमा छापिएको, महेशराज पन्तको *नेवारराज्य र ब्राह्मण*।

महेशराज पन्त २०५० ख

= *पूर्णिमा* ८५ पूर्णाङ्कका ४३-४६ पृष्ठमा छापिएको, महेशराज पन्तको *राजविहारको विषयमा*।

महेशराज पन्त २०५० ग

= वि.स. २०५० मा प्रकाशित पूर्णिमा ८६ पूर्णाङ्कका १-६५ पृष्ठमा छापिएको, महेशराज पन्तको *नेवारराज्य र ब्राह्मण*।

महेशराज पन्त २०५२

= वि.सं. २०५२ मा प्रकाशित *पूर्णिमा* ८८ पूर्णाङ्कका १-३८ पृष्ठमा छापिएको, महेशराज पन्तको *नेवारराज्य र ब्राह्मण*।

CC-0. Nepal Sanskrit Academy, Kathmandu

महेशराज पन्त २०५२ क
= वि.सं. २०५२ मा प्रकाशित *पूर्णिमा* ९० पूर्णाङ्कका १-५३ पृष्ठमा छापिएको, महेशराज पन्तको *नेवारराज्य र ब्राह्मण*।

महेशराज पन्त २०५३
= वि.सं. २०५३ मा प्रकाशित *पूर्णिमा* ८९ पूर्णाङ्कका २३-३१ पृष्ठमा छापिएको, महेशराज पन्तको *नेवारराज्य र ब्राह्मण*।

महेशराज पन्त २०५५
= वि.सं. २०५५ मा प्रकाशित *पूर्णिमा* ९४ पूर्णाङ्कका १-६० पृष्ठमा छापिएको, महेशराज पन्तको *ताडपत्रमा लेखिएका, विक्रमको पन्ध्रौंदेखि अठाह्रौं शताब्दीभित्रका, अहिलेसम्म प्रकाशमा नआएका ७५ वटा लिखतपत्र*।

महेशराज पन्त २०५५ क
= वि.सं. २०५५ मा प्रकाशित *पूर्णिमा* ९५ पूर्णाङ्कका ३३-४४ पृष्ठमा छापिएको, महेशराज पन्तको *ब्राह्मणसम्बन्धी, नेवारराज्यका, अहिलेसम्म प्रकाशमा नआएका पन्ध्रवटा ताम्रपत्र*।

महेशराज पन्त २०५६
= वि.सं. २०५६ मा प्रकाशित *पूर्णिमा* ९७ पूर्णाङ्कका १-१० पृष्ठमा छापिएको, महेशराज पन्तको *ताडपत्रमा लेखिएका, वि.सं. १३५० देखि १४३५ सम्मका, अहिलेसम्म प्रकाशमा नआएका, १७ वटा लिखतपत्र*।

महेशराज पन्त २०५६ क
= *पूर्णिमा* ९७ पूर्णाङ्कका ११-१२ पृष्ठमा छापिएको, महेशराज पन्तको *यक्ष मल्लका, अहिलेसम्म प्रकाशमा नआएका, ३ वटा ताडपत्र*।

महेशराज पन्त २०५६ ख
= *पूर्णिमा* ९७ पूर्णाङ्कका १३-४१ र विषयसूची भएको पृष्ठमा छापिएको, महेशराज पन्तको *भक्तपुरका राजाहरूका, ताडपत्रमा लेखिएका, अहिलेसम्म प्रकाशमा नआएका, ४६ वटा लिखतपत्र (वि.सं. १५४७-१६९०)*।

महेशराज पन्त २०५६ ग
= *पूर्णिमा* ९७ पूर्णाङ्कका ४२-५१ पृष्ठमा छापिएको, महेशराज पन्तको *नेवारराज्यमा ब्राह्मण – ताडपत्रमा लेखिएका १३ वटा थप लिखतपत्र*।

महेशराज पन्त २०५६ घ
= वि.सं. २०५६ मा प्रकाशित *पूर्णिमा* ९८ पूर्णाङ्कका १-१५ पृष्ठमा छापिएको, महेशराज पन्तको *ताडपत्रमा लेखिएका, वि.सं. १४३९ देखि १४६० सम्मका, अहिलेसम्म प्रकाशमा नआएका, २० वटा लिखतपत्र*।

महेशराज पन्त २०५६ ङ
= *पूर्णिमा* ९८ पूर्णाङ्कका १५-४३ पृष्ठमा छापिएको, महेशराज पन्तको *भक्तपुरका राजाहरूका, ताडपत्रमा लेखिएका, अहिलेसम्म प्रकाशमा नआएका, ४६ वटा लिखतपत्र (वि.सं. १७०५-१७७६)*।

महेशराज पन्त २०५७
= वि.सं. २०५७ मा प्रकाशित *पूर्णिमा* ९९ पूर्णाङ्कका ३-३१ पृष्ठमा छापिएको, महेशराज पन्तको *ताडपत्रमा लेखिएका, वि.सं. १४६३ देखि १४८६ सम्मका, अहिलेसम्म प्रकाशमा नआएका, ३८ वटा लिखतपत्र*।

महेशराज पन्त २०५७ क
= *पूर्णिमा* ९९ पूर्णाङ्कका ३२-४८ पृष्ठमा छापिएको, महेशराज पन्तको *काठमाडौंका राजाहरूका, ताडपत्रमा लेखिएका, अहिलेसम्म प्रकाशमा नआएका, २६ वटा लिखतपत्र (वि.सं. १५७५-१७५२)*।

CC-0. Nepal Sanskrit Academy, Kathmandu

महेशराज पन्त २०५७ ख

= *पूर्णिमा* ९९ पूर्णाङ्कका ४९-६२ पृष्ठमा छापिएको, महेशराज पन्तको *रणजित् मल्लका, ताडपत्रमा लेखिएका, अहिलेसम्म प्रकाशमा नआएका, २२ वटा लिखतपत्र (वि.सं. १७८१-१८२२)*।

महेशराज पन्त २०५७ ग

= वि.सं. २०५७ मा प्रकाशित *पूर्णिमा* १०० पूर्णाङ्कका १-३७ पृष्ठमा छापिएको, महेशराज पन्तको *ताडपत्रमा लेखिएका, वि.सं. १४८७ देखि १५१२ सम्मका, अहिलेसम्म प्रकाशमा नआएका, ५२ वटा लिखतपत्र*।

महेशराज पन्त २०५७ घ

= *पूर्णिमा* १०० पूर्णाङ्कको ३८ पृष्ठमा छापिएको, महेशराज पन्तको *कुसुमसिंहको चर्चा परेको, ताडपत्रमा लेखिएको, अहिलेसम्म प्रकाशमा नआएको, एउटा लिखतपत्र*।

महेशराज पन्त २०५७ ङ

= *पूर्णिमा* १०० पूर्णाङ्कको ३९ पृष्ठमा छापिएको, महेशराज पन्तको *विष्णुसिंहको चर्चा परेको, ताडपत्रमा लेखिएको, अहिलेसम्म प्रकाशमा नआएको, एउटा लिखतपत्र*।

महेशराज पन्त २०५७ च

= *पूर्णिमा* १०० पूर्णाङ्कका ३९-४१ पृष्ठमा छापिएको, महेशराज पन्तको *विष्णुसिंहका, माणिगलाधिपति हुनुभन्दा अगाडिका, ताडपत्रमा लेखिएका, अहिलेसम्म प्रकाशमा नआएका, २ वटा लिखतपत्र*।

महेशराज पन्त २०५७ छ

= वि.सं. २०५७ मा प्रकाशित *पूर्णिमा* १०१ पूर्णाङ्कका १-४४ पृष्ठमा छापिएको, महेशराज पन्तको *ताडपत्रमा लेखिएका, वि.सं. १५१२ देखि १५३६ सम्मका, अहिलेसम्म प्रकाशमा नआएका, ५७ वटा लिखतपत्र*।

महेशराज पन्त २०५७ ज

= *पूर्णिमा* १०१ पूर्णाङ्कका ४४-४५ पृष्ठमा छापिएको, महेशराज पन्तको *नरेन्द्र मल्ल साक्षी बसेको, ताडपत्रमा लेखिएको, अहिलेसम्म प्रकाशमा नआएको, एउटा लिखतपत्र*।

महेशराज पन्त २०५७ झ

= *पूर्णिमा* १०१ पूर्णाङ्कका ४५-४६ पृष्ठमा छापिएको, महेशराज पन्तको *शिवसिंह साक्षी बसेका, ताडपत्रमा लेखिएका, अहिलेसम्म प्रकाशमा नआएका, २ वटा लिखतपत्र*।

महेशराज पन्त २०५७ ञ

= *पूर्णिमा* १०१ पूर्णाङ्कका ४६-५५ पृष्ठमा छापिएको, महेशराज पन्तको *माणिगलाधिपति शिवसिंहका, ताडपत्रमा लेखिएका, अहिलेसम्म प्रकाशमा नआएका, १३ वटा लिखतपत्र*।

महेशराज पन्त २०५७ ट

= वि.सं. २०५७ मा प्रकाशित *पूर्णिमा* १०२ पूर्णाङ्कका १-५१ पृष्ठमा छापिएको, महेशराज पन्तको *पाटनका मल्ल राजाहरूका, ताडपत्रमा लेखिएका, अहिलेसम्म प्रकाशमा नआएका, ६८ वटा लिखतपत्र (वि.सं. १६७८-१८२३)*।

महेशराज पन्त २०५८

= वि.सं. २०५८ मा प्रकाशित *पूर्णिमा* १०३ पूर्णाङ्कका ४९-५३ पृष्ठमा छापिएको, महेशराज पन्तको *साबिकमा भएका, पछि संशोधन गरिएका, ताडपत्रमा लेखिएका, अहिलेसम्म प्रकाशमा नआएका, ४ वटा लिखतपत्र*।

CC-0. Nepal Sanskrit Academy, Kathmandu

महेशराज पन्त २०५८ क

= *पूर्णिमा* १०३ पूर्णाङ्कका ५६-५८ पृष्ठमा छापिएको, महेशराज पन्तको *माणिग्लाधिपति योगनरेन्द्र मल्ल दृष्टसाक्षी बसेका, ताडपत्रमा लेखिएका, अहिलेसम्म प्रकाशमा नआएका, २ वटा लिखतपत्र।*

महेशराज पन्त २०६०

= वि.सं. २०६० मा प्रकाशित *पूर्णिमा* १०८ पूर्णाङ्कका १-१५ पृष्ठमा छापिएको, महेशराज पन्तको *वि.सं. १५३६ देखि १५५६ सम्मका, ताडपत्रमा लेखिएका, अहिलेसम्म प्रकाशमा नआएका १४ वटा लिखतपत्र।*

महेशराज पन्त २०६० क

= *पूर्णिमा* १०८ पूर्णाङ्कका १६-३५ पृष्ठमा छापिएको, महेशराज पन्तको *विष्णुसिंहभन्दा अगाडिका, पाटनका शासकसँग सम्बद्ध, ताडपत्रमा लेखिएका, अहिलेसम्म प्रकाशमा नआएका १७ वटा लिखतपत्र।*

महेशराज पन्त २०६० ख

= *पूर्णिमा* १०८ पूर्णाङ्कका ३६-३७ पृष्ठमा छापिएको, महेशराज पन्तको *लुभुका मान्छेले जग्गा किन्न वा बेच्न ताडपत्रमा लेखिएका, अहिलेसम्म प्रकाशमा नआएका २ वटा लिखतपत्र।*

महेशराज पन्त २०६० ग

= *पूर्णिमा* १०८ पूर्णाङ्कका ४७-५८ पृष्ठमा छापिएको, महेशराज पन्तको *दशनामी सन्न्यासीका घरजग्गासँग सम्बद्ध, ताडपत्रमा लेखिएका, अहिलेसम्म प्रकाशमा नआएका १२ वटा लिखतपत्र।*

महेशराज पन्त २०६० घ

= वि.सं. २०६० मा प्रकाशित *पूर्णिमा* ११० पूर्णाङ्कका ३४-५० पृष्ठमा छापिएको, महेशराज पन्तको *जङ्गमठसम्बन्धी ८ वटा पत्र।*

महेशराज पन्त २०६० ङ

= वि.सं. २०६० मा प्रकाशित *पूर्णिमा* १११ पूर्णाङ्कका ८-२९ पृष्ठमा छापिएको, महेशराज पन्तको *ताडपत्रमा लेखिएका, अहिलेसम्म प्रकाशमा नआएका, ग्रहण लागेको दिनका ११ वटा दत्तपत्र।*

महेशराज पन्त २०६१

= वि.सं. २०६१ मा प्रकाशित *पूर्णिमा* ११४ पूर्णाङ्कका १-५९ पृष्ठमा छापिएको, महेशराज पन्तको *ताडपत्रका लिखतपत्रमा अधिमास।*

महेशराज पन्त २०६१ क

= वि.सं. २०६१ मा प्रकाशित *पूर्णिमा* ११५ पूर्णाङ्कका १-६२ पृष्ठमा छापिएको, महेशराज पन्तको *ताडपत्रका लिखतपत्रमा अधिमास।*

महेशराज पन्त २०६१ ख

= वि.सं. २०६१ मा प्रकाशित *पूर्णिमा* ११६ पूर्णाङ्कका १-४५ पृष्ठमा छापिएको, महेशराज पन्तको *ताडपत्रका लिखतपत्रमा अधिमास।*

महेशराज पन्त २०६२

= वि.सं. २०६२ मा प्रकाशित *पूर्णिमा* ११८ अङ्कका ३१-५२ पृष्ठमा छापिएको, महेशराज पन्तको *वि.सं. १५३८ देखि १८३६ भित्रका, ताडपत्रमा लेखिएका, अहिलेसम्म प्रकाशमा नआएका ११ वटा लिखतपत्र।*

मोहनप्रसाद खनाल २०२९

= वि.सं. २०२९ मा काठमाडौँबाट मोहन खनालद्वारा प्रकाशित, मोहनप्रसाद खनालको *नेपालका केही मल्लकालीन अभिलेख।*

CC-0. Nepal Sanskrit Academy, Kathmandu

योगेश राज २०५६

= वि.सं. २०५६ मा भक्तपुरबाट सुथांद्वारा प्रकाशित *पासूका* (पञ्चसूत्रिका) ४ वर्ष ५ अङ्कका ९–१० पृष्ठमा छापिएको, योगेश राजको *केही अप्रकाशित अभिलेख*।

रञ्जना वज्राचार्य २०५२

= ई.सं. १९९५ (वि.सं. २०५२) मा ललितपुरबाट दीपकराम जोशीद्वारा प्रकाशित *रोलम्ब* १५ वर्ष ३ अङ्कको अङ्ग्रेजी खण्डका ९-१४ पृष्ठमा छापिएको, रञ्जना वज्राचार्यको *कपुअर् प्लेद् इन्स्क्रिपुशन्ज् यान्ड् पाम् लीफ् म्यानुयुस्क्रिप्ट्स् अफ् द हिरण्यवर्ण महाविहार अफ् पाटन्* (पाटनको हिरण्यवर्णमहाविहारका, ताम्रपत्र र ताडपत्रमा लेखिएका पुस्तक[३])।

रामजी तेवारी, देवीप्रसाद भण्डारी, भोलानाथ पौडेल, शङ्करमान राजवंशी, धनवज्र वज्राचार्य, गौतमवज्र वज्राचार्य, महेशराज पन्त र नयनाथ पौडेल २०१९

= वि.सं. २०१९ मा काठमाडौंबाट संशोधन-मण्डलद्वारा प्रकाशित; रामजी तेवारी, देवीप्रसाद भण्डारी, भोलानाथ पौडेल, शङ्करमान राजवंशी, धनवज्र वज्राचार्य, गौतमवज्र वज्राचार्य, महेशराज पन्त र नयनाथ पौडेलको *अभिलेख-संग्रह* ६ भाग।

रामजी तेवारी, देवीप्रसाद भण्डारी, भोलानाथ पौडेल, शङ्करमान राजवंशी, धनवज्र वज्राचार्य, गौतमवज्र वज्राचार्य, महेशराज पन्त र नयनाथ पौडेल २०१९ क

= वि.सं. २०१९ मा काठमाडौंबाट संशोधन-मण्डलद्वारा प्रकाशित; रामजी तेवारी, देवीप्रसाद भण्डारी, भोलानाथ पौडेल, शङ्करमान राजवंशी, धनवज्र वज्राचार्य, गौतमवज्र वज्राचार्य, महेशराज पन्त र नयनाथ पौडेलको *अभिलेख-संग्रह* ७ भाग।

रामजी तेवारी, देवीप्रसाद भण्डारी, भोलानाथ पौडेल, शङ्करमान राजवंशी, धनवज्र वज्राचार्य, गौतमवज्र वज्राचार्य, महेशराज पन्त र नयनाथ पौडेल २०२०

= वि.सं. २०२० मा काठमाडौंबाट संशोधन-मण्डलद्वारा प्रकाशित; रामजी तेवारी, देवीप्रसाद भण्डारी, भोलानाथ पौडेल, शङ्करमान राजवंशी, धनवज्र वज्राचार्य, गौतमवज्र वज्राचार्य, महेशराज पन्त र नयनाथ पौडेलको *अभिलेख-संग्रह* १० भाग।

रुक्मनाथ पौडेल २०४२

= वि.सं. २०४२ मा काठमाडौंबाट गुहनाथ पौडेलद्वारा प्रकाशित *सौदामिनी* ३ भागका १-११ पृष्ठमा छापिएको, रुक्मनाथ पौडेलको *श्रीनिवास मल्लको ताम्रपत्र*।

लूछ्याह्वो पेतेक २०४०

= ई.सं. १९८४ (वि.सं. २०४०) मा रोमबाट ईस्तीतूतो ईताह्ल्याह्वो पेर ईल मेद्यो एद एस्त्रेमो ओर्‌येन्तेद्वारा प्रकाशित, लूछ्याह्वो पेतेकको *मेड्इईभल् हिस्टरि अफ् नेपाल् (सी. ७५०-१४८२)* (नेपालको मध्यकालको इतिहास (अन्दाजि वि.सं. ८०७-१५३८))।

लोकनाथ रेग्मी २०६१

= वि.सं. २०६१।९।१४ मा काठमाडौंबाट उत्सर्गप्रकाशनद्वारा प्रकाशित *राजधानी* ४ वर्ष २०० अङ्कको ११ पृष्ठमा छापिएको, लोकनाथ रेग्मीको *छोरा मागने जात्रो दरबारसँग सम्बन्ध*।

---

३. मूलमा पाम्लीफ् म्यान्युस्क्रिप्ट्स् लेखिएकोले ताडपत्रमा लेखिएका पुस्तक भनी मैले उल्था गरेको हुँ। तर ती पुस्तक नभई लिखतपत्र हुन्। लिखतपत्र बुझाउने शब्द अङ्ग्रेजीमा हुँदा हुँदै पुस्तक बुझाउने शब्दको प्रयोग भएकोले यस लेख लेख्नेको शब्ददारिद्र्य झल्किएको छ।

CC-0. Nepal Sanskrit Academy, Kathmandu

विनोदराज शर्मा २०५६

= वि.सं. २०५६ मा भक्तपुरबाट सुथांद्वारा प्रकाशित *पासूका* (पञ्चसूत्रिका) ३ वर्ष ९ अङ्कको ६ पृष्ठमा छापिएको, विनोदराज शर्माको *केही अप्रकाशित ताडपत्रहरू* ।

शङ्करमान राजवंशी २०२२

= वि.सं. २०२२ मा प्रकाशित *पूर्णिमा* ५ पूर्णाङ्कका ९-१६ पृष्ठमा छापिएको, शङ्करमान राजवंशीको *पाटन सुनधाराको अभिलेखमा रहेका राजा र संवत्‌विषयको विचार* ।

शङ्करमान राजवंशी २०२३

= वि.सं. २०२३ मा प्रकाशित *पूर्णिमा* १२ पूर्णाङ्कका १७-२२ पृष्ठमा छापिएको, शङ्करमान राजवंशीको *सिद्धिनरसिंह मल्लभन्दा अगाडिका पाटनका शासकहरूका केही ताडपत्र* ।

शङ्करमान राजवंशी २०२५

= वि.सं. २०२५ मा काठमाडौँबाट श्री ५ को सरकार शिक्षामन्त्रालय, पुरातत्त्वविभागद्वारा प्रकाशित *प्राचीन नेपाल* ४ संख्याको नेपाली खण्डका २३-२६ पृष्ठमा छापिएको, शङ्करमान राजवंशीको *सिद्धिनरसिंह मल्लका ताडपत्र तमसुकहरू* ।

शङ्करमान राजवंशी २०२६

= वि.सं. २०२६ मा काठमाडौँबाट श्री ५ को सरकार शिक्षामन्त्रालय, पुरातत्त्वविभागद्वारा प्रकाशित *प्राचीन नेपाल* ९ संख्याको नेपाली खण्डका २९-३२ पृष्ठमा छापिएको, शङ्करमान राजवंशीको *योगप्रकाश मल्लका तामापत्र, ताडपत्र र तमसुकहरू* ।

शङ्करमान राजवंशी २०२७

= वि.सं. २०२७ मा काठमाडौँबाट श्री ५ को सरकार शिक्षामन्त्रालय, पुरातत्त्वविभागद्वारा प्रकाशित *प्राचीन नेपाल* ११ संख्याको नेपाली खण्डका ३९-४२ पृष्ठमा छापिएको, शङ्करमान राजवंशीको *केही ऐतिहासिक उपकरण* ।

शङ्करमान राजवंशी २०२७ क

= वि.सं. २०२७ मा काठमाडौँबाट श्री ५ को सरकार शिक्षामन्त्रालय, पुरातत्त्वविभाग, राष्ट्रिय अभिलेखालयद्वारा प्रकाशित, शङ्करमान राजवंशीको *कान्तिपुर-शिलालेख-सूची* ।

शङ्करमान राजवंशी २०३१

= ई.सं. १९७४ (वि.सं. २०३१) मा काठमाडौँबाट रत्नपुस्तकभण्डारद्वारा प्रकाशित *कैलाश*[४] २ वर्ष १-२ अङ्कका २३-१२० पृष्ठमा छापिएको, शङ्करमान राजवंशीको *देवनागरी लिपिको विकास* ।

शङ्करमान राजवंशी २०४०

= वि.सं. २०४० मा काठमाडौँबाट श्री ५ को सरकार शिक्षा तथा संस्कृतिमन्त्रालय, पुरातत्त्वविभागको राष्ट्रिय अभिलेखालयद्वारा प्रकाशित, शङ्करमान राजवंशीको *भूमिसम्बन्धि तमसूक ताडपत्र* १ भाग ।

शङ्करमान राजवंशी २०४१

= वि.सं. २०४१ मा काठमाडौँबाट श्री ५ को सरकार शिक्षा तथा संस्कृतिमन्त्रालय, पुरातत्त्वविभागको राष्ट्रिय अभिलेखालयद्वारा प्रकाशित, शङ्करमान राजवंशीको *भूमिसम्बन्धी तमसूक-ताडपत्र* २ भाग ।

---

४. कैलाशको तालव्य शले पाश्चात्यहरूको र तिनका पिछलग्गूहरूको संस्कृतज्ञानको इयत्ता देखाएको छ ।

CC-0. Nepal Sanskrit Academy, Kathmandu

शङ्करमान राजवंशी २०४२
= वि.सं. २०४२ मा काठमाडौँबाट श्री ५ को सरकार शिक्षा तथा संस्कृतिमन्त्रालय, पुरातत्त्वविभागको राष्ट्रिय अभिलेखालयद्वारा प्रकाशित, शङ्करमान राजवंशीको *भूमिसम्बन्धी तमसूक-ताडपत्र* ३ भाग।

शङ्करमान राजवंशी २०४४
= वि.सं. २०४४ मा काठमाडौँबाट श्री ५ को सरकार शिक्षा तथा संस्कृतिमन्त्रालय, पुरातत्त्वविभागको राष्ट्रिय अभिलेखालयद्वारा प्रकाशित, शङ्करमान राजवंशीको *भूमिसम्बन्धी तमसूक-ताडपत्र* ४ भाग।

सिद्धिरत्न शाक्यभिक्षु २०५३
= वि.सं. २०५३ मा काठमाडौँबाट श्री ५ को सरकार युवा, खेलकुद तथा संस्कृतिमन्त्रालय, पुरातत्त्वविभाग, राष्ट्रिय अभिलेखालयद्वारा प्रकाशित, *अभिलेख* १४ पूर्णाङ्कका ११५-१३२ पृष्ठमा छापिएको, सिद्धिरत्न शाक्यभिक्षुको *भूमिसम्बन्धी केही तमसूक ताडपत्रहरू*।

सिद्धिरत्न शाक्यभिक्षु २०५४
= वि.सं. २०५४ मा काठमाडौँबाट श्री ५ को सरकार युवा, खेलकुद तथा संस्कृतिमन्त्रालय, पुरातत्त्वविभाग, राष्ट्रिय अभिलेखालयद्वारा प्रकाशित, *अभिलेख* १५ पूर्णाङ्कका ५६-७५ पृष्ठमा छापिएको, सिद्धिरत्न शाक्यभिक्षुको *भूमि सम्बन्धी तमसूक ताडपत्र*।

सिद्धिरत्न शाक्यभिक्षु २०५६
= वि.सं. २०५६ मा काठमाडौँबाट श्री ५ को सरकार युवा, खेलकुद तथा संस्कृतिमन्त्रालय, पुरातत्त्वविभाग, राष्ट्रिय अभिलेखालयद्वारा प्रकाशित, *अभिलेख* १७ पूर्णाङ्कका ५६-८२ पृष्ठमा छापिएको, सिद्धिरत्न शाक्यभिक्षुको *भूमि सम्बन्धी ताडपत्रहरू*।

सिद्धिरत्न शाक्यभिक्षु २०५७
= वि.सं. २०५७ मा काठमाडौँबाट श्री ५ को सरकार संस्कृति, पर्यटन तथा नागरिक उड्डयनमन्त्रालय, पुरातत्त्वविभाग, राष्ट्रिय अभिलेखालयद्वारा प्रकाशित *अभिलेख* १८ पूर्णाङ्कका ५६-७६ पृष्ठमा छापिएको, सिद्धिरत्न शाक्यभिक्षुको *भूमि सम्बन्धी तमसूक ताडपत्र*।

सिद्धिरत्न शाक्यभिक्षु २०५९
= वि.सं. २०५९ मा काठमाडौँबाट श्री ५ को सरकार संस्कृति, पर्यटन तथा नागरिक उड्डयनमन्त्रालय, पुरातत्त्वविभाग, राष्ट्रिय अभिलेखालयद्वारा प्रकाशित *अभिलेख* २० पूर्णाङ्कका ५८-७९ पृष्ठमा छापिएको, सिद्धिरत्न शाक्यभिक्षुको *भूमि सम्बन्धी केही तमसुक ताडपत्रहरू*।

सिद्धिरत्न शाक्यभिक्षु २०६०
= वि.सं. २०६० मा काठमाडौँबाट श्री ५ को सरकार संस्कृति, पर्यटन तथा नागरिक उड्डयनमन्त्रालय, पुरातत्त्वविभाग, राष्ट्रिय अभिलेखालयद्वारा प्रकाशित *अभिलेख* २१ पूर्णाङ्कका ८८-१०३ पृष्ठमा छापिएको, सिद्धिरत्न शाक्यभिक्षुको *भूमि सम्बन्धी केही तमसुक ताडपत्रहरू*।

सिद्धिरत्न शाक्यभिक्षु २०६१
= वि.सं. २०६१ मा काठमाडौँबाट श्री ५ को सरकार संस्कृति, पर्यटन तथा नागरिक उड्डयनमन्त्रालय, पुरातत्त्वविभाग, राष्ट्रिय अभिलेखालयद्वारा प्रकाशित *अभिलेख* २२ पूर्णाङ्कका ३१-५० पृष्ठमा छापिएको, सिद्धिरत्न शाक्यभिक्षुको *भूमि सम्बन्धी केही तमसुक ताडपत्रहरू*।

CC-0. Nepal Sanskrit Academy, Kathmandu

हरप्रसाद शास्त्री १९६१/६२

= ई.सं. १९०५ (वि.सं. १९६१/६२) मा कलकत्ताबाट प्रकाशित, हरप्रसाद शास्त्रीको *ए क्याटअलग् अफ् पाम्-लीफ् यान्ड् सिलेक्टइङ् पेपर् म्यान्युस्क्रिप्ट्स् बिलङ्इङ् टु द डर्बार् लाइब्रेरि नेपाल्* (नेपाल राजकीय पुस्तकालयका, ताडपत्रका पुस्तक र कागतका छनौट पुस्तकको सूचीपत्र) १ भाग ।

हरिराम जोशी[५] २०४०

= ई.सं. १९८४ (वि.सं. २०४०) मा ललितपुरबाट जोशी रिसर्च इन्स्टिटयुटद्वारा प्रकाशित *रोलम्ब* ४ वर्ष १ अङ्कको नेपाली खण्डका ३२-३४ पृष्ठमा छापिएको *इतिहासको कुरा*।

हेमराज शाक्य २०२७[६]

= वि.सं. २०२७ मा काठमाडौंबाट प्रेमबहादुर कंसकारद्वारा प्रकाशित *सितु* ७ वर्ष ३९ अङ्कको २ पृष्ठमा छापिएको, हेमराज शाक्यको *निपु तालपत्र* (दुइवटा ताडपत्र) ।

हेमराज शाक्य २०३७

= वि.सं. २०३७ मा ललितपुरबाट २५२४ बुद्धजयन्तीसमारोहसमितिद्वारा प्रकाशित, हेमराज शाक्यको *शिवदेव संस्कारित श्री रुद्रवर्ण महाविहार स्थित तालपत्र-अभिलेख* ।

हेमराज शाक्य र तुलसीराम वैद्य २०२७

= वि.सं. २०२७ मा काठमाडौंबाट तुलसीराम वैद्यद्वारा प्रकाशित, हेमराज शाक्य र तुलसीराम वैद्यको *मेड्इईभल् नेपाल्* (कल्अफेन्ज् यान्ड् इन्स्क्रिप्शन्ज् (मध्यकालको नेपाल (पुष्पिकाहरू र अभिलेखहरू)) ।

---

५. महेशराज पन्त २०६१:१९ को ७ टिप्पणी हेर्नू ।

६. उही:२० को १० टिप्पणी हेर्नू ।

CC-0. Nepal Sanskrit Academy, Kathmandu

CC-0. Nepal Sanskrit Academy, Kathmandu

पूर्णिमा (इतिहास-प्रधान त्रैमासिक पत्रिका)

का.मे.अ.द.नं. १५५/२४९

कार्यालय

संशोधन-मण्डल

एकान्तकुना, जावलाखेल

ललितपुर

नेपाल

फोन नं. ५-५३२७४९

४-४३५७४९

ई-मेल – samshodhanamandala@yahoo.com

पो.ब.नं. ४१६६, काठमाडौँ

वि.सं. २०६२ श्रावण

यस अङ्कको मूल्य रु. ८५।-

मुद्रक

सामुदायिक प्रिन्टर्स प्रा.लि.

थापाथली

काठमाडौँ

नेपाल

फोन नं. ४-२५३४९९

पो.ब.नं. ५१८३, काठमाडौँ